NANAK CHARITRA

BY

Chilakamarti Lakshminarasimham

AND

PUBLISHED BY

MATTAI SUBBAROW,

RAJAHMUNDRY.

FIRST EDITION, 2000 COPIES.

SCAPE & COMPANY,

HIGH CLASS PRINTERS & F. S. MAKERS ETC.

COCANADA.

 1921 ... 109 Re. 0-12-0

(Title Printed In 1924)

శ్రీరస్తు.

నానకుచరిత్ర.

చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం గారిచే

రచియింపఁబడి

రాజమంద్రీవాస్తవ్యులగు

మట్టె సుబ్బారావు గారిచే

ప్రకటింపఁబడియె.

మొదటికూర్పు 2000 ప్రతులు.

కాకినాడ :

స్కేప్ అండు కో., ముద్రాక్షరశాలన్ముద్రితము.

1920

[వెల 0—10—0

పీఠిక

హిందూస్థానమున వాయువ్యదిగ్భాగమందు పూర్వము నుండియు సుప్రసిద్ధమగు పాంచాల మను దేశము గలదు. అది ప్రస్తుతము పంజాబుదేశమను పేర వ్యవహరింపఁ బడుచున్నది. ఆదేశమునందు లాహోరు ముఖ్యపట్టణము. ఆ నగరమునకు సమీపమున "టాల్వాండి" యను పల్లె యొకటికలదు. నానకు "టాల్వాండి" గ్రామమందు క్రీ॥ శ॥ 1468 వ సంవత్సరమున జన్మించెను. నానకుసీకుమతమునుస్థాపించినమహాత్ముఁడు. జనులు సనాతనము లగు నుత్తమధర్మముల విడచి దురాచారములే సదాచారములుగ భావించిభ్రష్టులగుచుండఁజూచి జాలినొంది కేవల లోకోపకార పరాయణుఁడై నానకు పరమార్థ మెఱుఁగక గతానుగతికముగ నధోగతిపాలగుచుండిన తోడిజనుల నుద్ధరించుటకు మంచిదారింజూపిన మహానుభావు డగుటచే నాతనిచరిత్రము నెల్లవారుఁ జదువదగినదని వ్రాయఁబూనితిని.

ఇట్లు,

గ్రంథకర్త.

నానకుచరిత్ర.

ప్రథమాధ్యాయము.

నానకు క్షత్త్రియ వంశస్థుఁడు. తండ్రిపేరు కాళుఁడు. తల్లి పేరు త్రిప్తాదేవి. కాళుఁడు టాలువెండిగ్రామమునకు మునసబగుటచేత మిక్కిలి పలుకుబడి గలిగి లోకవ్యవహారవేదియై మితవ్యయముచేత ధనముఁగూడబెట్టి వడ్డివ్యాపారము చేయుచు గౌరవముగఁ గాలక్షేపము చేయుచుండెను; కాని వాని నోరు మంచిది కాదు హృదయకఠినము. జనులతోఁ గలసి మెలసి యుండుట కిష్టములేనివాఁడు. ఆశగలవాఁడు అందుచేత గ్రామవాసులు వానికిఁజంకి పైకి వానియెడ మిత్త్రభావముఁ జూపినను మనసులలో వానినిద్వేషించిరి. వానిభార్య త్రిప్తాదేవి గుణములలో మగనిం బోలక భిన్నశీలము గలదై నోటిమంచితనము సాధుస్వభావము గలిగి గ్రామవాసులచే గౌరవింపఁబడుచు వచ్చెను. మగఁడు ధూర్తవర్తనుఁడై చీటికిమాటికి మహాకోపపరవశుఁడై తన్ను సిలుగులఁబెట్టుచు వచ్చినను త్రిప్తా

దేవి యోరిమిఁగలిగి మగనిమాట జవదాటక వానియెడ గడు భక్తిగలిగి యుండెను. తండ్రియొక్క మనోదార్ఢ్యము తల్లి యొక్క సాధుశీలము గ్రహించి యాదంపతులకే నానకు జన్మించెను.

ఆతని జన్మదినము నిర్ణయించుటకుఁ దగిన యాధార ములు. కానరావు కొందఱు వాని పుట్టినదినము కార్తికశుద్ధ పూర్ణిమ యనుచున్నారు. మఱికొందఱు వైశాఖశుద్ధతదియ యనుచున్నారు. కార్తికశుద్ధపూర్ణిమనాఁడు నానకు జ్ఞాపకా ర్థము టాలువెండి గ్రామములోఁ బ్రతిసంవత్సరము తీర్థముజ రుగుచుండుటచే వానిజన్మదినము కార్తికపూర్ణిమయేకాని వై శాఖశుద్ధతదియ కాదని నిశ్చయింపవలసియున్నది. ఆరాత్రి నిశీథసమయమున స్వధర్మభ్రష్టులగు హిందువులను మంచిదా రినిం ద్రిప్పదలంచిన యామహాత్ముం డవతరించెను.

మనదేశమున గొప్పవారి పుట్టుకలు సామాన్యమను ష్యుల జన్మములకంటె విలక్షణముగ వర్ణింపఁబడుచుండును. రామ, కృష్ణాదిమహాత్ములు జన్మించినప్పుడు మహాద్భుతము లనేకములు జరిగినట్లు మనవారు పురాణములలో వర్ణించి యుండుటచే నిటీవలివారును మహాపురుషుల జన్మకాలమునం దు వింతలు పొడకట్టినట్లు వ్రాయఁదొడంగిరి. నానకు చరిత్ర ము వ్రాసినవారుఁ గూడ నీవృద్ధాచారము నతిక్రమింపక వాని జన్మము లోకసామాన్యముగ వ్రాసిరి. నానకు పుట్టినతోడనే

సగము నవ్వుచు సగము మాటలాడుచున్న మనుష్యుని కంఠ ధ్వని గలుగునట్లేడ్చెనని మంత్రిసాని చెప్పెనఁట. అందలి స త్యమేమనగా నానకు తన తండ్రి పుట్టినట్లుఁ దాత పుట్టినట్లుఁ దక్కిన మానవులందఱుం బుట్టినట్లుఁ బుట్టియుండును. అందఱు శిశువు లేడ్చినట్లే యేడ్చియుండును. కాని యతని చరిత్రము వ్రాసినవారు వాని గొప్పతన మంతయుఁ జూచిన పిదప నతఁ డా కాలమున లోకైక పూజ్యుఁడైన పిదప వ్రాసియుందురు. కావున సంతటిమహానుభావుఁడు తక్కిన పామర మానవులవ లె బుట్టియుండఁ డని నమ్మి మూర్ఖజనములు చెప్పుకొను మ హాద్భుతములు కొన్ని వాని యవతార ఘట్టమునందుఁ జేర్చి యుందురు. అట్లు కాకున్న ప్రకృతిధర్మములు భేదమునందవ లసియుండు. అద్భుతములు మహిమలు మొదలగునవి మూర్ఖు ల మనస్సులలో నుద్భవించునుగాని నిజముగ జరుగవు.

ఒకనిపుట్టుకలో ఘనత యుండదు. ఒకనిపుట్టుకలో నై చ్యముండదు. ఎవఁడును జన్మించినతోడనే మాటలాడఁడు. త రువాత నెంత గొప్పవాఁడైనను మనుష్యుఁడుపుట్టినప్పుడందఱి వలెనె యాకలి దప్పిక నిద్ర మొదలగు లక్షణములు గలిగి యుండును. ఇట్లనుటచేత కొందఱు మనుష్యుల యం దద్భుత శక్తిలేదని నేననుటలేదు.మనుష్యుని బుద్ధి వికసించినపిదప వా ని విద్యంబట్టియు జ్ఞానముంబట్టియు నొక్కొక్కని కసాధారణ ప్రజ్ఞ గలుగుచుండును. ఒక్కొక్కనికి విస్తారము విద్యలేకపో

యినను దైవభక్తి భూతదయ జితేంద్రియత్వము బాల్యము నందుకూడించి నానాట నభివృద్ధి జెందును. ఇట్టి సత్పురుషులే పరోపకార పరాయణులై జీవితమంతయు పరమార్థమునకు ధారపోయుదురు. ఈనానకు పుట్టినప్పు డద్భుతములతోఁ బుట్టకున్నను యుక్త వయస్కుఁడైన పిదప భక్తాగ్రగణ్యుఁడయ్యె.

హిందువులలోఁ బుత్రసంతానముగలుగుట పరమానందహేతువు. అదివఱకు పుత్రసంతానము లేనిపురుషునకుఁ గుమారుఁడు గలిగినప్పు డాకుటుంబమునకుఁ బొడము నానందము నెవఁడు వర్ణింపగలఁడు! పున్నమినాటిరాత్రిఁ బుత్రుఁడుకలుగుటయు మరునాఁ డుదయమునఁ గాళునిగృహము మహానందనిలయమైయుండెను. కాళున కదివఱకొక కూఁతురుండెను. ఎందరాడుబిడ్డలున్నను హిందువులలో మగబిడ్డలులేని మనుష్యుఁడు కేవలము మందభాగ్యుఁడుగ నెంచబడుటచేఁ గాళుఁడు పుత్రోత్పత్తియైనతోడనే తాను ధన్యుఁడనయితినని తలంచి సంతోషపరవశుఁడై తత్క్షణము పురోహితుంబిలిపించి బాలుని భవిష్యద్దశను గూర్చిమున్నె యెఱుంగవలయునని జాతకము వ్రాయుమని కోరెను. ఇట్లు పురోహితుం బిలిపించి జాతకము వ్రాయుమనుటలో గుమారుని జాతక మఖండైశ్వర్యవంతముగ నుండునని యె తండ్రి యభిప్రాయము. జ్యోతిష్కుఁడును బరేంగితజ్ఞానము కలవాఁడు కావునఁ దండ్రియను

కొన్నట్లు కుమారుఁడఖండైశ్వర్యవంతుఁడగుననియు గ్రహము
లన్నియు నుచ్ఛస్థానముననున్నవనియు జెప్పి యంతతోఁ బోక
బాలునకు స్వతచ్ఛత్రాధిపత్యము గూడ గలుగునని వక్కా
ణించి తదనుకూలముగ జాతకమువ్రాయ తండ్రి యదిచూచి
మేరమీరిన సంతోషమునందెను. పురోహితుఁడు జాతకము
నందు బూర్వోదాహృతములగు విషయములకుఁ దోడుగ నా
నకు గొప్పయవతార పురుషుఁడనియు వానింబోలినవారు ము
న్నెవ్వరు లేరనియు వానిని హిందువులు మహమ్మదీయులు స
మానముగ గౌరవింతురనియుఁ బంచభూతములు వానికి లోఁ
బడియుండుననియు నతఁడు పరమేశ్వరారాధనమునందు నిర
తుఁడైయుండుననియుఁ గూడ వ్రాసెనఁట. ఈవిషయములుపు
రోహితుఁడు మొట్టమొదట జాతకమునందు వ్రాయుట యబద్ధ
ము. నానకు మతసంస్కర్తయై లోకఖ్యాతుఁడైన పిదప వా
నిభక్తులు మొదలగువారు కల్పించుటనిజము. జాతకములెట్టివో
జాతకములువ్రాయు జ్యోతిష్కులెట్టివారో వారిమాట లెంత
వఱకుఁ బ్రమాణములో మనదేశస్థులు చక్కగా నెఱుఁగుదురు
గావున నిచ్చటవిస్తరించి వ్రాయనక్కరలేదు.

కాళుఁడు పురిటిదినములు గతించినవెనుక కుమారున
కు జాతకర్మములుచేసి నానకని నామకరణముచేసెను. కాళుఁ
డు ప్రథమసంతానమైన యాఁడుబిడ్డకు నదివఱకె నానకియని
పేరుపెట్టుటచే నామెపేరే కొడుకునకుఁగూడ బెట్టఁదలఁచి

యట్లుచేసెను. నానకు దృఢశరీరుఁడై దినదినప్రవర్ధమాను డయ్యెను. ఈతని శైశవమునుగూర్చి చరిత్రకారులెవ్వరును దగినట్లు వ్రాయలేనందున వానిచిన్ననాటి లక్షణము లిట్టివనినిర్ణయింప మనశక్యముగాదు. అతఁడు బాల్యమున దోడిబాలురతోడను బాలకులతోడను గలసి మెలసి యాటపాటలలో మెలఁగక తరుచుగ నితరులతో మాటలాడ నొల్లకయుండు వాఁడని కొందఱువ్రాసిరి.

ఏడవసంవత్సరమందు దండ్రి వానికక్షరాభ్యాసముచేసి గురువునకు బహుమానములిచ్చి విద్యాభ్యాసము చేయింపుమని కొడుకు నప్పగించెను. హిందీభాషను వ్రాయుటచదువుట వర్తకుల కుపయోగించు లెక్కలు వేయుట మాత్రమే యాగ్రామ పాఠశాలలోఁ జెప్పునట్టి విద్యలు బడిపంతులువాని కక్షరాభ్యాసముం జేసి తన చెప్పగల విద్యలు గరపుటకు బాలకుని బడికిం దోడ్కొనిపోయెను. నానకు బడికిబోయి మొదటినాడు నెమ్మదిగ నుండెను; కాని రెండవనా డతఁడు చదువుకొనక యూరక గూర్చుండ గురువు వానిం గసిరి బెదరించెను. బెదరించుటయు శిష్యుఁడు గురువుపైఁ దిరుగబడి గురువును ధిక్కరించి నాకు చెప్పుటకు నీకేమి చదువు వచ్చునని వాని నడిగెనఁట. శిష్యుని ప్రశ్నమువిని గురువు తెల్లబోయి తాను సకలశాస్త్రములు నేర్చినట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఆ మాటలు విని నానకు లౌకికవిద్య నిరుపయోగక మగుటయే

గాక హానికరమనియు దాని నభ్యసించినవారు సంసారపాశ ములం దగుల్కొని యెన్నటికిం బయల్పడజాలరనియు మను ష్యులు శ్రద్ధతో నేర్చికొనవలసిన విద్య వేరొకటి యున్నదని యు సత్యమునుగ్రహించుట భగవంతునియెడ భక్తిగలిగియుం డుట భగవన్నామము కీర్తనముసేయుట మొదలగునవియే ని జమైనవిద్యలనియు నవియే యుభయలోక తారకములనియు గురువునకు బదులు చెప్పెనట. అప్పలుకులు పలికి యంతట నూరకుండక నానకు భక్తితత్వముం దెలుపు శ్లోకము నొక దానిని జదివెనట. ఆశ్లోకార్థమిది.

“నీ లోకానురాగము సిరాజేసి నీబుద్ధిఫలకము కాగి తము జేసి నీమనస్సు వ్రాతగాడుగ జేసి పరమేశ్వరుని గూర్చి వ్రాయుము. వ్రాసి వానియందు దృష్టినిలుపుము. ఏమివ్రా యవలయునని తలంచుచున్నాడవు. భగవన్నామము వ్రాయు ము. భగవత్కీర్తనలు వ్రాయుము. భగవంతుఁ డాద్యంతశూ న్యుఁడన్న మాట వ్రాయుము. మిత్రుఁడా! ఇట్టి వ్రాత నేర్చు కొంటివేని దేవుని యెదుటకు నీవు బోయి యూలోకమున నీవు నడచిన నడతకు సరిగ లెక్క చెప్పవలసివచ్చినప్పుడు తప్పక యావ్రాత నీపక్షము బూని కళంకరహితమై నిన్ను ర క్షించును.”

ఏడుపదుల యేండ్ల నయసుగల వృద్ధుని నోటనుండి వె డలవలసిన యాభక్తిరస ప్రధాన వచనములు విని గురువు

వాని యసాధారణశక్తి కచ్చెరువడి తన మనంబున నప్పుడ ప్పుడు పొడమి తనకు దుస్సాధ్యములయిన వేదాంతవిషయిక సందేహముల దీర్చుకొనుట కదియే సమయమని యాబాలు ననేక ప్రశ్నము లడిగెనఁట. అడిగినతోడనే నానకు వాని కన్నిఁటి కవలీలగ దగునుత్తరము లిచ్చెనఁట. ఆయుత్తరములు సహేతుకములుగ నున్నట్లు తోఁచుటయు గురువు బాలుఁడని యెంచక భయభక్తులు మెఱయ శిష్యునిపాదములకు నమస్క రించి యతఁడు సామాన్యుఁడు గాఁడనియు నవతారపురుషుఁ డని యు శ్లాఘించెనఁట. ప్రపంచమందు మహాద్భుతమగు బుద్ధి వికాసముగల బాలురు లేరని చెప్పఁజాలము గాని యేఁడేండ్ల యీడు గల బాలకు డట్టి పరమార్థబోధకములగు పలుకులు పలికెననుట విశ్వసనీయము కాదు.

అతఁడు పుట్టిపెరిగిన కుటుంబము నిరంతరము వేదాం త చర్చలలోఁ గృషిచేయుచుండిన పక్షమున బాలకున కా సంబంధములైన మాటలు కొన్ని పట్టుపడి యుండునని మన మూహింపవచ్చును. ; అట్టిదేదియు నిచ్చట గానరాదు లేక సహజముగ మహాబుద్ధిమంతుఁడగు బాలుఁడు గొప్పవిద్వాం సులయు విరాగులయు సహవాసము జేయుచుండిన పక్షమున నీవిధములగు పలుకులు గాకపోయినను జ్ఞానగర్భితములగు కొ న్ని పలుకులు పలికినాడని మనము నమ్మవచ్చును, అది యే దియు నానకు విషయమున గానరాదు. తల్లిదండ్రులకు

వేదాంత కృషి లేదు. విరాగులతో సహవాసమున్నట్టు గనఁ బడదు. మంచివిద్యావ్యాసంగ మదివఱకే యుండవచ్చునను కొన్న బడికిపోయిన మరునాడే యీచిత్రకథ జరిగెనని చెప్పుచున్నారు. కావున నేవిధమున జూచినను మన మాకథ నమ్మఁదగినదిగ లేదు. దాని యాథార్థ్య మేమైయుండుననన నానకు నోటనుండి యీపలుకులు బడికిపోయిన మరునాడే రాకపోయినను యుక్తవయస్కుఁడై జ్ఞానవంతుఁడై మతసంస్కర్తయైన పిదప వానినోటనుండి యీవాగ్రత్నములు వెడలియుండవచ్చును. చరిత్రకారులు వానికి మహిమ లారోపింపందలఁచి పెద్దనాటి మాటలు పిన్ననాటికి మార్చి యుండవచ్చును.

అది యటుండ నీ సంభాషణములు జరిగిన పిదప నానకు మఱియెన్నఁడు బడికి పోయియుండలేదనియు వానిచదువు రెన్నాళ్ళతో ముగిసెననియు చరిత్రకారులు చెప్పుచున్నారు. ఇదియును వాని శిష్యులు వానియందలి భక్తివిశేషముచేత దక్కిన ప్రాకృత పురుషులవలె నతఁడు చిరకాలము విద్య నేర్చికొనలేదని లోకమునకు దెల్పఁదలఁచి యట్లు వ్రాసియుందురేగాని యది నిజము కాదు. ఏలనన నెట్టికుశాగ్రబుద్ధికైనఁ జదువుకొనకయే విద్య రాదు. అభ్యసించునప్పుడు విద్య సూక్ష్మముగ గ్రహించునట్టి మనీషయుండిన నుండవచ్చు. చదువక పండితుఁడైన వాఁడెవ్వఁడును లేడు. మఱియు నానకు హిం

దీభాషం జక్కగం జదువను వ్రాయను నేర్చినట్లును లెక్కల వ్రాయుటలోఁ బ్రౌఢ యైనట్లుఁ గొంతకాల ముద్యోగములు చేసినట్లును మనకుఁ బెక్కుదృష్టాంతములు గలవు. అక్షరాభ్యాసమైన మరునాడే చదువు ముగించిన కుఱ్ఱవాని కంతటి ప్రజ్ఞగలుగుట యసంభవము గావున నతని చదువు రెన్నాళ్ల చదువుగాక రెండేండ్ల చదువో, అంతకంటె కొంచముతక్కువ కాలపు చదువో యైయుండవచ్చునని మన మూహింప వలసి యుండును. ఎట్లయిన నానకు విద్యావిషయమున విస్తారము శ్రద్ధ జూపినట్లు గానఁబడదు. కుమారునకుఁ జదువుమీఁద నెక్కుడు తమకము లేదనియో నేర్చినవిద్య సగౌరవముగ దేహయాత్ర గడపుటకు జాలుననియో యెందుచేతనొ తండ్రి యచిరకాలమునే కొడుకుం జదువమానిపించెను. అట్లు పాఠశాల విడుచునప్పటికి నానకు తొమ్మిదియేండ్ల ప్రాయము వాఁడు.

చదువు మానిపించినవెంటనే కాళుఁడు కుమారు నేదైన వ్యాపారమునం బ్రవేశ పెట్టవలయునని నిశ్చయించుకొనెను. అది మొదలు తండ్రికిఁ గొడుకునకు నెడతెగని వైరుధ్యమే సంభవించెను. నానకు ప్రత్యక్షముగఁ దండ్రి జెప్పిన పని జేయ నిష్టము లేనట్లుఁ గనఁబడకపోయినను దన కైహిక వ్యాపారములయం దెంతమాత్ర మిష్టము లేదని చేష్టలచేతఁ జెప్పకయే చెప్పుచు వచ్చెను. విద్యాభ్యాసము ముగిసినతోడనే కాళుఁడు కుమారునిఁ బనిలో మప్పఁదలఁచి వాని బసులకాపరి

తనమున నియోగించెను. నియోగించుటయు నానకు వల్లెయ
ని యాపని జేయ సమ్మతించెను. కాని యల్పకాలములోనే
తన కుమారుఁడు పసుల కాచుటకుఁ బనికిరాఁడని కాళుఁడు
గ్రహించెను. ఏలయన నానకు పరమదయాళువగుటచే నోరు
లేని జంతువులను బలవంతముగ నిర్బంధించి యొక్కచో ని
ల్పుట కూడదని తలంచి పసుల నదలింపక యవియిచ్చవచ్చిన
తెఱంగున విహరించుచుండఁ జూచుచు నూరకుండును. లేగ
దూడ తల్లిపాలు కుడువఁదలఁచెనా దాని తల్లిపాలది ఏల కు
డువగూడదని తత్క్షణమె యాదూడను పాలు గుడువనిచ్చును.
ఆకుమడియైనను సరియే పండిన చేనైనను సరియే యావు మే
యఁదలఁచెనా, పాప మది యిచ్చవచ్చినట్లల కసవు తినగూడ
దని తత్క్షణమే దానిని మేయ విడుచును.

పరమేశ్వరుఁడు మనుష్యులను దదితర జంతువులను స
మానముగ సృష్టించినను మనుష్యుఁడు లేనిపోని యధికార
ములబూని యతిక్రూరుఁడై నోరులేని యాజంతువులను దన
యిచ్చవచ్చిన తెఱంగున బాధలుపెట్టి మంచిపదార్థములెల్లఁ
దానే యనుభవించుచు నెల్ల సౌఖ్యములఁ దానే పొందుచు
నుండుట యేటిన్యాయమనియు మనుష్యులలో తల్లులు పాలిచ్చి
తమ బిడ్డలఁ బోషించి యెంతో గారాముగనం బెంచుకొను
చుండ పసువు తమ యిచ్చవచ్చినప్పుడు తమ పొదుగుపాలను
తమ దూడల కిచ్చుకొనుటకేల స్వాతంత్ర్యముండగూడదనియు

మనసున సందేహములు పుట్టి వానిని బాధింపఁదొడఁగెను. ఏసందేహములు దోఁచిననేమి ఏయాలోచనలుతట్టిననేమి మొత్తముమీఁద కొడుకుచేసినపనులు తండ్రికి గిట్టవయ్యె. నానకు పసులకాపరియైయున్నకాలమున రెండు చిత్రకథలు జరిగిన వఁట. నానకు పేరెత్తినవారందఱు తాము నమ్మిన నమ్మకున్న నీయద్భుతకథలు రెండు జెప్పుకొనక మానరు. అందు మొదటి కథ యిది. నానకు మండు వేసగి నొకనాడు పగలు రెండుజాములవేళ నీచెవిగాడు పాచెవికి గొట్టుచున్నప్పు డూరబైట బసుల కాచుచుండి కునికిపాట్లురాఁగా నిద్దురనాపజాలక యొక చెట్టుక్రింద బండుకొనియెనఁట. సూర్యుఁడు పశ్చిమమునకుబోవుచున్నకొలది చెట్లనీడలు మునుపున్నతావునుండక మారుచుండుట సహజముకదా! ప్రకృతిధర్మ మట్లున్నను నాడది యేమిచిత్రమోకాని నానకు పండుకొన్న చెట్టునీడ సూర్యగతిరబట్టి మార్పుఁజెందక యున్నతావునేయుండి యాబాలుని కెండతగులకుండ గాపాడుచుండెనఁట.

రెండవకథ యీవిధముగనున్నది. గ్రీష్మకాలమున మఱియొకదినమున నతఁడు పసులగాచుచు నిద్రాభరము నాపలేక మట్టమధ్యాహ్నము మరియొకతావున నెండలో బండుకొని గాఢనిద్ర జెందెనఁట. అప్పుడొక నల్లత్రాఁచు తనపడగ బాలునితలమీఁద విప్పి వానికెండ సోఁకకుండ సంరక్షణముచేయుచుండెనఁట. ఆసమయమున నే టాలువెండి గ్రామనివాసి రా

యబులారు గుఱ్ఱమెక్కి యెటునుండియో స్వగ్రామమునకు బోవుచు నానకు పండుకొనియున్న స్థలము సమీపమునుండి చనుచు నామహాద్భుతమును జూచి విస్మితుఁడై రెప్పవాల్చక బాలుని వానింగాచు సర్పమును జూచుచు గుఱ్ఱము నాపెను. కొంతదవ్వుననున్న పరిజను లంతలో వానింగలుసుకొనుటయును రాయబులారు వానింజూచి "యీ బాలుఁడు మృతినొందెనా" యని యడిగెను. మృతినొందలేదని వారు ప్రత్యుత్తరము చెప్పుటయు రాయబులారు కడుసచ్చెరువడి పామును వెడలఁగొట్టుమని వారి కానతీయ వారుమిక్కిలి మెలుకువతో బాలున కపాయము గలుగకుండ సర్పమును బెదిరించి యవ్వలకుఁదోలి బాలునిడాసి యతఁడు తామెఱింగినవాఁడేయగుట వాని తమ యజమానునకుదెల్పిరి. రాయబులారు వెంటనే గుఱ్ఱముడిగి బాలుని ముద్దుపెట్టుకొని యతఁడెవ్వఁడో యవతారపురుషుడని నమ్మి గ్రామమునకుబోయి తనచూచినదంతయు బూసగుచ్చినట్లు కాళునితోఁజెప్పి బాలకుఁడు సామాన్య మనుష్యుఁడు గాఁడు. కావునవానియెడల నెక్కుడు దయజూపుమని బ్రతిమాలి యింటికిబోయెను. ఇట్లు రెండుమూడు సంవత్సరములు కాళుఁడు కుమారుని గోపాలకవృత్తియందు నిలిపి దానికతఁడు తగడని గ్రహించి కొడుకు వాకచక్యమునుజూపి పాటుపడదగినదియుఁ బడిన పాటునకు లాభము గలిగించునదియు నగు వ్యాపృత్తిం బ్రవేశపెట్టదలఁచి యొకపాలము వానికిచ్చి యందు వ్య

వసాయము చేయుమని వానిని నియోగించెను. అదనునందే పొలమునున్నట విత్తనములనాటుట మున్నగుపనులు జరిగెను. పక్షిదొంగల బారినుండియు పందులు మొదలగు జంతువులబారినుండియు జేను కాపాడుట నానకు పనియైయుండెను.

అతఁడును దనపొలమున వ్యర్థముగ గూర్చుండక పలుమార్లిట్టటుదిరుగుచు గేకలువేయుచు జప్పటులఁజరచుచు చేను కాచుచున్నట్లె యగుపడెను. కాని యొకనాఁడైన నతఁడు చేతులార వడిసేలత్రిప్పి యెఱుఁగడు మీఁదుమిక్కిలి ప్రక్కపొలములయందలి కాఁపుల పసువులు తనచేల బడినప్పుడు వానిం బారదోలుట తనకెంతో కష్టముగనుండెను. ఒక్కొక్కనాడతఁడు దయారసముచేత నొడలు మంచి మృగములు పక్షులు యథేచ్ఛముగ బండిన చేను మేయుచుండ గన్నులప్పగించి చూచుచు నూరకుండువాఁడు. కాళుని మన సెప్పుడును కుమారునిదెసయనుమానాస్పదమైయుండుటచే నొకనాడతఁడు పొలమునకుంబోయి చేను దెసజూచి యది పాడుగానుండుట గ్రహించి మితిమీరిన కోపమునంది యాబాలకుని మిక్కిలి తూలనాడి దానం దనివినొందక నింటికిబోయి తనయుండు మహైశ్వర్యవంతుఁ డగునని జాతకమువ్రాసిన పురోహితునిమీఁదబడివానినెంతయు నిందించెను.

ఆపురోహితుఁడును శాంతముదాల్చి కాళుని కోపకారణమెఱిఁగి తనపలుకు లసత్యములు కావనియు నానకు సర్వ

లోకపూజ్యుఁ డగుననియు లక్షలకొలఁది జనులకతఁడు మహో
పకారము చేయగలవాఁ డగుననియు రాజాధిరాజులైన వాని
గీచినగీటు దాటక వినయమున మెలఁగుదురనియు జెప్పి వాని
ననునయించి పంపెనట. నానకుయొక్క చరిత్రకారులు జ్యో
తిశ్శాస్త్రమునందు నమ్మికగలవారగుటచే బైపలుకులు పురో
హితుఁడు చెప్పినను చెప్పకున్నను వానినోట బెట్టియుందురు.
ఇక్కడికి నానకు పసులకాపరి తనమునకేగాక వ్యవసాయము
చేయుటకుగూడ దగనివాఁడని తండ్రి విస్పష్టముగ గ్రహించి
వాని నేవృత్తియందు బ్రవేశపెట్టి బాగుచేయనగునోయని
కొంతకాలము విచారించి యేపనియందు నియోగింపకుండ
నూరకయే గొన్నిసంవత్సరము లుంచినపక్షమున బాలుండు
బాగుపడవచ్చునని వాని నైదుసంవత్సరములవఱకు యథేచ్ఛ
ముగ సంచరింపుమని చెప్పెను.

శ్రీ

నానకుచరిత్ర.

ద్వితీయాధ్యాయము.

విద్యాబుద్ధులు నేర్చుకొనవలసిన కాలమున జనకుఁడు కుమారుని మనసువచ్చినట్లుఁ దిరుగుమని చెప్పుట యసంభవ మేమైనను గాకుండ పుత్రుని వర్తనముచేత విసిగి యట్లు చేసెనేగాని బిడ్డను బాగుచేయవలయునను తలంపు లేక కాదు. కావున పండ్రెండవ యేట నానకును స్వేచ్ఛావిహారమునకై విడిచి దృఢ మనోబలము గలవాఁడగుటచేత నైదేండ్లలోపున మరలనెన్నఁడు వానిపురోవృద్ధివిషయమై వానితో ముచ్చటింపక యైదేండ్లు గడచినపిదప ననగా నానకునకుఁ బదునేడేండ్లు వయస్సు వచ్చినపుడు బుద్ధియేమైన మరలినదేమో చూడవలయునని కొడుకునొకసారి పిలిచి తాను మరణము నొందకమునుపే స్థిరమైననొక మంచివృత్తి నేర్చుకొనుట మంచిదనియుఁ దనమరణానంతరమున మొగమైనఁ జూచువారుండరనియు వ్యవహారము నేర్చుకొనవలసిన యదను దాటినచో మరల గూడిరాదనియు నయమున భయమున జెప్పి కొడుకును బుజ్జగించెను.

చిన్నతనమునుండియుఁ గాళుఁడు వ్యవహారమే చేయుటచే నదియే యుత్తమమైన వృత్తియనియు నదిలేనిచోఁ గొడుకు బ్రతుకలేడనియుఁ గాళుని యభిప్రాయము గావున నతడంత నొక్కిచెప్పెను. కొడుకు తండ్రిపలుకులు తలవంచుకొనివిని మిక్కిలి వినయముతో వెనుక చేసినదంతయు క్షమింప వలయునని యడిగి చేయుచున్న వ్యాపారము తప్పక చేయునట్లొడంబడెను. కుమారునియందేదో మంచి మార్పు కలిగినదని తండ్రి సంతసించి యాపదను చెడకుండ వానిం దగినపనిలో నియోగింపవలయునని వానిచేతి కిరువది రూపాయలిచ్చి చుట్టుపక్క పల్లియలకుంబోయి సరకులుకొని తీసికొనిరమ్మనియు లాభమున కమ్ముమనియుఁ జెప్పి యాచిన్నవ్యాపారములో జాగ్రత్తగా నడచుకొని ధనము మంచివినియోగము చేసి సపక్షమున ముందుముందు వాణిజ్యము నిమిత్తే మెక్కువధన మిచ్చునట్లు వాగ్దానముచేసి యాసపెట్టెను. అప్పలుకులు విని నానకు "యీధనము మంచివినియోగమే చేసెద" నని నుడివిబయలుదేరి పోయెను. కాళుఁడు కొడుకునందు పూర్ణవిశ్వాసము లేనివాఁడై యెందుకైనను మంచిదని బలుఁడను నొక కాఁపువానిని జతయిచ్చి తనకుమారుఁడు సొమ్ము పాడుచేయకుండఁ జూడుమని వానితో నొక్కిచెప్పి సొమ్ము కుమారుని చేతికివ్వక బలుని బొడ్డుకొంగున గట్టిగ మూటఁగట్టి పంపెను. కాళుఁడెంత జాగ్రత్త పడినను దైవనిర్ణయము వేరుగనుండె

ను. నానకు తండ్రికడ సెలవుగైకొని బయలుదేరినది మొదలు
"ఈదినము మంచి వినియోగమే చేసెద" నన్న మాటలకు
తండ్రికిఁదోఁచిన యర్థముకంటె విపరీతార్థము తోఁచనారం
భించెను. ఇందుకు కారణము తండ్రి యభిప్రాయము తెలి
యకపోవుట కాదు. బయలు దేరిన తోడనే వానిమనస్సు
సత్కార్యములమీఁదికిఁ బోయి శరీరమును బరవశముచేయ
నతఁడు తనతండ్రి యేమిచేసిననుసరే యతఁడిచ్చినసొమ్ముతో
బియ్యము పప్పు మొదలగు సరకులుకొని మారుబేరమున
కమ్మటకంటె యాధనము భగవద్విషయమున వినియోగించు
ట యుత్తమమని భావించెను.

తండ్రి చెప్పినవిధమునఁ జేయనొడంబడి మరల వాని
యాజ్ఞకు విరుద్ధముగా వర్తించుట మంచిదికాదని నానకుకొం
తసేపు విచారించెను; కాని వానిహృదయ మెన్నివిధముల
మగల్చినను మరలదయ్యె. అతఁడట్లు ధర్మకార్యాసక్త మనస్కు
డై చనుచుండ మధ్యమార్గమున నొక సన్యాసులగుంపు వాని
కగపడెను. ఆవిరాగు లదివఱకు కొన్నిదినములనుండి యాహా
రములేక మలమల మాడుచుండిరని విని నానకు మిక్కిలిజాలి
నొంది బలునివద్దనుండి బలవంతముగాసొమ్ముపుచ్చుకొని యా
గుంపు పెద్దచేతికిచ్చెను. ఆవృద్ధసన్యాసియుఁ దన కా సొమ్ము
క్కర లేదనియుఁ దినుటకు పదార్థము లుపయోగించును గాని
రూకలుపయోగింప వనియుఁ జెప్పి యాదానమును నిరాకరిం

ప బరమదయాళువగు నానకు పరుగుపరుగున దాపుననున్న పల్లెకుంబోయి గోధుమపిండి చక్కెర పప్పు మొదలగు సరకులం గొని తెచ్చి వానికి సమర్పించెను. సన్యాసులు వానింబరిగ్రహించి వింబారగించిరి. నానకు వృద్ధసన్యాసితో జాలసేపు వేదాంత చర్చంజేసి వారచ్చోటు విడిచినపిదప మెల్లమెల్లన యింటికిం బయలుదేరెను. కాని వానియడుగులు మునుపటియట్లు సాగవయ్యె. తనతండ్రి యెట్టివాడో తనకుమూడం దలంచిన యాపదయెట్టిదో యెఱుంగుటచే నతడు బెంగగొ దారిలో నడుమనడుమ „ అయ్యో నేసేలపరవశుండనై పోతి నోయి" యని బలునితో పలుక బలుడును „ వద్దు నేను మొత్తుకొనలేదటోయి నీవు విన లేదు కాని" యని బదులు చెప్పుచు వచ్చెను.

అటుమాటలాడుచు నిరువురు గ్రామసమీపమునకుం జేరి నానకు తండ్రికి జడిసి యింటికిబోవక యూరుబయట చెట్లలో దాగికొనెను. బలుండు స్వగృహమునకుం బోయెను. కాలుడు రావలసినవేళకుం గుమారుడు రాలేదని వగచుచు బలుడువచ్చినట్లు విని విసవిస వానియింటికింబోయి యాత్రముతోం దనకుమారుని వార్త యడుగ వాడు జరిగిన వృత్తాంతమంతయుం బూసగుచ్చినట్లు జెప్పెను. అదివిని కాలుడు రౌద్రాకారముంబూని ధనముపోయినందుకు నేరమంతయు వానిమీదమోపెను. బలుండు జంకక „ నేవద్దని నుడివిన నీకొడుకే

పాడుచేసె" నని బింకముతో బ్రత్యుత్తరముఁ జెప్ప, కొడుకు
జూపుమని జెబ్బపట్టుకొని వానిని లాగికొనిపోయి చెట్లచాటు
ననుండి కొడుకు నీవలకీడ్చి తిట్లవానవానిమీఁదఁజిత్తజలుగ గు
రిపించెను. తండ్రి యెన్ని విధముల దూషించినను నానకు తల
వంచుకొని ప్రత్యుత్తరముఁ జెప్పక యూరకుండెను. కుమా
రుఁడు పుట్టినది మొదలు వానినెన్ని విధములనో బాగుచేసి తన
వృత్తియందుఁ బ్రవేశపెట్టి ధనమార్జింపఁ జేయవలయునని
యూటలూరి కాలుఁడు పుత్రుని యప్రయోజకత్వముఁజూచి
నిర్విణ్ణుడై యాసలన్నియు నడుగంట వాఁడెందుకు పనికిరాడ
ని చచ్చిననుసరే బ్రతికినను సరే వానిజోలికి బోఁగూడదని
నిశ్చయించుకొనియె.

తండ్రికోపము వడగండ్ల వానవలె మొట్టమొదట వి
జృంభించెనేగాని తరువాత నంత నిక్కటముగా నుండదగదని
నానకు గ్రహించి యాదినము మొదలుకొని తండ్రి చూచు
చుండగనే సాధువులతో సన్యాసులతో సహవాసము చేసిమా
టలాడఁజొచ్చె వారిద్దరొక యింటనున్నను దండ్రికొడుకులా
గుండక యొండొరుల మెఱుఁగనివారివలె నుండిరి. కాలునకుఁ
గుమారునివలన గలిగినట్టి పరాభవములను నానకునకుఁ గలి
గిన యవస్థయు నిరుగుపొరుగు వారందరువిని విచారించిరి.
రాయబులారు మరునాఁడుదయమున కాలునిఁదనయింటికి రా
వించి నానకునెడ నతఁడు చూపిన కాఠిన్యమునకు దనకు చాల

విచారముగా నున్నదనియు వానిం బాధపెట్టవద్దని తానొకసారి వెనుక కోరినను దనమాటనైన లక్ష్యముసేయకపోవుట యనుచితమనియుఁ గలిగిననష్టముఁ దానిచ్చుకొనఁ గోరుచున్నవాఁడనియు జెప్పి యిరువది రూకలు దెచ్చి కాలునిచేతిలోఁ బెట్టెను. కాలుఁడు మిక్కిలి సిగ్గుపడి తనకాసొమ్మక్కర లేదని చాలసేపు నిరాకరించెను కాని వానిప్రార్థనమీఁద నెట్టకేలకు స్వీకరించెను. కుమారుఁడు పాడుచేసినసొమ్ము కాలుఁడు రాయబులారువద్ద పుచ్చుకొన్నాఁడనివిని లోకులు కాకులు పొడిచినట్టు పొడిచి యాత్మగౌరవము జంపుకొని ధనమే పావనముగా నెంచుకొన్నందుకు వానిని మిక్కిలి నిందించిరి. ఆనిందలుపడలేక కాలుఁడు సొమ్ముతీసికొనిపోయి మరల రాయబులారునకీయబోవ నతఁడు పుచ్చుకొనక వానివద్దనే యుంచుమని బ్రతిమాలి వెండియు నిట్లనియె ,, నీకుమారుఁడు నీయింట బొత్తుగా సుఖపడుట లే వానిని వేరొకచోట బసచేయింపవలయునని నేదలంచు న్నాను. నేనుతురక నైపోతినిగాని లేనిచో వానిని మాయింటనే పరమానందముతో నుంచుకొందునుగదా; జాతిమతభేదములచేత నట్టిప్రాప్తి నాకులేదు” అని వానితో బలికి యది మొదలు రాయబులారు నానకునందు మిక్కిలి భక్తిప్రేమలు గలవాఁడై వానికి సుఖమిచ్చు బస నేర్పరుపవలయునని దలపోయుచుండెను.

అట్లుండ నొకనాడు సుల్తానుపురవాసియగు జయురామ్ముఁడను క్షత్రియుఁడొకఁడు పంజాబుదేశ పరిపాలకుఁడగు

దౌలతుఖాను లోడీపనుపున పంటల యంచనా వేసికొనుట కు తాల్వెండీ గ్రామమునకుంబోయెను. అతని కప్పటికి వివాహముకాలేదు. ఆరాజకుమారుఁ డొక్కనాఁడు కాలుని కుమార్తెయగు నానకినిఁజూచి యామె చక్కఁదనము నచ్చుటయు నాకన్నియను దనకిమ్మని తండ్రినడిగెను. అతనికోరికకనుగుణముగ రాయబులారుగూడ జయరాముని సద్గుణముల నుగ్గడింపఁ గాలుఁడు సంబంధ మంగీకరించి ముందుగ ప్రధానముచేసి యల్పకాలములోనే కూఁతును జయరామునకిచ్చి వివాహముచేసెను. వివాహానంతరమునఁ బెండ్లికూఁతురు పెండ్లికుమారునితో గృహప్రవేశమునకుఁ బోవఁ గాలుఁడు నానకును వానివెంట సుల్తానుపురమునకంపెను. నానకు తండ్రిమాట జవదాటక నచ్చటికి తిన్నగాబోయి చెలియలను మరల దోడ్కొనివచ్చెను. మరుసటిసంవత్సరము వైశాఖమాసమున జయరాముఁ డత్తవారి యింటికిరాఁగా రాయబులారు వానిం బిలిచి నానకునకు బొత్తిగా సుఖము లేదనియుఁ దండ్రి మిక్కిలి కఠినుడగుటచేత స్వగృహమున నున్నంతకాలము కష్టమే ప్రాపించుననియుఁ దోబుట్టువు దగ్గరనున్న పక్షమున నతనికి సుఖము కలుగుననియుఁ జెప్పెను. జయరాముఁడందుకు సమ్మతించి వానిని వెంటగొనిపోవుదునని ప్రత్యుత్తరమీయ రాయబులారు "తొందరపడవద్దు ఇదిసమయముగాదు. సమయమువచ్చినప్పుడు నేనే పంపెద"నని యప్పటికి నివారించెను. అనంతరము జయరాముఁడు భార్యాసమేతుఁడై స్వగ్రామమునకుఁ

బోయెను. పిమ్మట కొన్నిమాసములుగడువ నొకనాఁ డుదయ
మున స్నానముచేసి చెంబుచేతబట్టుకొని యింటికిబోవుచుండ
దారిలో నొకసాధువు కనబడెను. కనఁబడినతోడనే యతఁడు
వానికడకుఁబోయి చాలసేపు వానితో వేదాంతచర్చచేసి చెం
బును వేలినున్న యుంగరమును వానికిచ్చి గృహమునకుఁబో
యెను. కాళుఁడు వానినిజూడగానే యావస్తువు లేవియని యడి
గెను. నానకు వానిమాటలు కేయుత్తరమును జెప్పక తలవం
చి నిలిచియుండెను. అప్పుడు కాళుఁడు దుర్భర కోపావేశము
న వానిం బలు తెఱంగులఁదిట్టి యిట్లనియె. ,,నీవు నాకెందుకుఁ
బనికిరావు. నాగృహము తత్క్షణము విడిచి నీయిచ్చవచ్చినకడ
కుఁబోయి యన్నము సంపాదించుకొని బ్రతుకుము నేను నీవి
షయమున నన్నియాసలు విడుచుకొన్నాను.”

అహహా ! కాళుఁడు బిట్టలుకతో నేబాలుని బరమ
మూర్ఖునిగా భావించి నిందించెనో, యాబాలుని లోకులు స
ర్వజ్ఞునిగ భావింతురని యించుకేనియు నెఱుఁగఁడుకదా ! అతఁ
డెవ్వని తనగృహమం దుండనీయక వెడలనడపెనో యాబా
లుని ముందుముందు రాజాధిరాజులు సింహాసనంబులు దిగివ
చ్చి పరిణతులై నిజాంతఃపురమునకు రమ్మని ప్రార్థింతురనిస్వ
ప్నమందైన నెఱుఁగఁడుకదా ! అట్లెఱుఁగక యింటనుండి కా
ళుఁడు కొడుకునుదోలుటయే లోకమునకు మేలయ్యె; రాయ
బులారు నానకును దండ్రి యింటనుండి లేచిపొమ్మనవిని కా

ళునిబిలిచి ,,నీకు నీకొడుకునకు సింకపడను. పడనప్పుడు మీ యిరువురుఁ బగవారివలె నొండొరులవిడువ దగదు. కావుననా నకును మంచిమాటలుచెప్పి జయరాముని కడకు పంపుము నీ కోరికప్రకారము నీయింటనుండక పోవుటయు వీలున్న పక్షము న బాగుపడుటయు సంభవించు"నని హితోపదేశము చేసెను. కాళుఁ డాయుపదేశము విని యదిలెస్సగానున్నదని క. పెట్టికొ డుకుమీఁద నెంతకోపము వచ్చినను గడుపుతీపిచేత సంబంధ ము బొత్తుగా వదలుకొనుట కిష్టము లేక జయరామునివద్ద ను న్నపక్షమున నెప్పటికైన నానకు బుద్ధితెచ్చుకొని బాగుపడితన వద్దకు వచ్చుటకవకాశముండునని తలంచి యప్ప బావల వద్దకు బొమ్మని పుత్రునికానతిచ్చెను. రాయబులారు నానకు ను మిక్కిలి గౌరవింపవలసినదనియు వానికి జూపిన యాదర ము తనకుఁ జూపిన యాదరముగ నెంచుకొందుననియు జయ రామున కొకజాబువ్రాసి నానకు చేతికిచ్చెను. ఆజాబుపుచ్చు కొని నానకు విషాదపూరిత మనస్కుఁడై సుల్తానుపురమునకు బోయెను. ఎంతవారికైన దలిదండ్రులను జన్మస్థానమును వి డుచుట కష్టముగదా ? జయరాముండు లోకముతోఁడి పాటు వాఁడు కాఁడు గావున వానికీవిథమగు జా బవసరమే లేదు. జయరామునికంటెను వానిభార్య నానకి సద్గుణముల దొంతి యగుటచేతను నామె కున్నంత సోదరప్రేమ సాధారణముగ లోకమునందెవరికి నుండక పోవుట చేతను నానకు యిలువెడ లినతోఁడనే సుఖపడుకాలమువచ్చినదని మనమునమ్మవచ్చును.

బలుఁడను కాఁపుకుఱ్ఱవాఁడు మొదటినుండియు నానకు బరమభక్తుఁడు అందుచేత వాఁడయాచితముగ దలితండ్రులను గృహమును విడిచి నానకు వెంటఁబోయెను. పోయి యొక్క నాఁడైన సుఖింపక గురువుతోఁ గలిసి యెన్నో యిడుమలఁ బడెను.

ఇల్లువిడిచి యైదుదినములు పయనముచేసి నానకు సుల్తానుపురము చేరెను. అక్కయు భావయు వానిని కనుఁబరమానందమునొంది మిక్కిలి గౌరవించి జయరాముఁడు మరఁది జూచి నీవునీయిచ్చవచ్చినట్లు భగవధ్యానము చేసికొనుచుఁ గూర్చుండ వచ్చు, నీజోలికెవ్వరు రారని స్పష్టముగ జెప్పెను. అంతటి యాదరము జూపినందుకు నానకు తనయప్ప బావలకుఁ గృతజ్ఞుఁడై వందనములుచేసి చిరకాలము మీకు నేను భారముగానుండ" నని తనయాత్మగౌరవము వెల్లడియగునట్లు బలికెను. తనయునికి బావకు భారముగానుండునని తలంచి నానకావిధముగా బలుక లేదు. చెడిచెల్లెలింటికిఁ బోవుటకన్న స్నేహితునియింటికి బోవుట మంచిదను సామెతను బట్టిపాటు పడక సోమరియై యక్కసొమ్ముందని యాత్మగౌరవముం జంపుకొనుట యనార్యకృత్యమని యెఱింగి యాతఁడిట్లుపలికెను. ఆయూరు జేరినది మొదలు నాన కేదో యుద్యోగము సంపాదించుకొని సొంతపాటువలన బొట్టపోసుకొని తన సేవకుఁడగు బలుని బోషింపవలయునని నిశ్చయించుకొనెను నానకు పని

లోఁ బ్రవేశించుట విజయరాముని కంతగానిష్టము లేకపోయి నను దోబుట్టువు సామ్మతినుట నానకుని కిష్టములేదని గ్రహించి యట్టియాత్మగౌరవముండుట మంచిదే యని భావించుటచేతను నానకుని కెదురాడుట కిష్టము లేకపోవుట చేతను మరఁది యిట్టిపరికారము పోవఁదలఁచి యతఁడు పనికోఱకుఁ బ్రయత్నించెను. అప్పుడే దౌలతఖానులోడీ పెట్టించిన ధాన్యపుగొట్టుమీఁద గుమాస్తా కావలసివచ్చెను.

ఆపనిలోఁ బ్రవేశించుటకు నానకు సమ్మతించెను. అంతకు మునుపు నానకు మందకొడిగఁ గూర్చుండి యెవ్వరితోఁ మాటలాడక నెల్లప్పుడు పరధ్యానముగ నుండుచువచ్చినందున నుద్యోగములోఁ బ్రవేశించిన తోడనే కొంతమాంద్యము వదలుననియు కొడుకు వ్యాపారములోఁ బ్రవేశించినాఁడని విని కాలుఁడు పరమానంద మొంది తనయెడం గృతజ్ఞుడగుననియుఁ దలంచి జయరాముండు మరఁది సంకల్పమును గొనియాడి యావార్త భార్యకెఱిఁగించెను. నానకి తమ్ముని వార్త పతి ముఖమునవిని బాలుఁ డంత యాకస్మికముగ నెట్లుమారిపోవునని విచారించి సోదరీగృహమునుండి కాలము బుచ్చుట కిష్టము లేక సోదరుఁడట్లు తలంచెనేగాని స్థిరబుద్ధిగలిగి యామాటకు నిలువంబడి యుండఁడని భర్తతోఁ జెప్పి యంతట నిలువక తమ్మునిం బిలిచి "మాకు నీవుభారముగా నుండవు మాకుఁ గావలసిన పదార్థము లన్నియు నున్నవి గా

వున మనమా నిమిత్తము నీవీ పనిలోఁ బ్రవేశింప నక్కరలే" దని స్పష్టముగ జెప్పెను. ఎంత చెప్పినను నానకు తన యుద్యమమును విడువనందున నానకి వాని యుద్యమమున కొప్పుకొనియె పిమ్మట సతీపతులిరువ్రురుఁ జేరి గుదికట్టువంటి సంసారబంధమును నానకు మెడకు తగిలించినచో నతడుఁత్యాసక్తుఁడుగాకయుండునని వాని కచిరకాలమున వివాహాము చేయ నిశ్చయించిరి. కొడుకుద్యోగములోఁ జేసినవార్త కాలుఁడు విని వర్ణనాతీతమైన యానందము నొంది కొడుకింక బాగుపడి తీరుననియు ముందెంతవాఁడో యగుననియు నూటలూర జొచ్చెను.

నానకు విక్రమార్క శకము 1544 వ సం॥రం మాఘ శుద్ధాష్టమినాడు సుల్తాను పురముఁజేరి కొన్ని దినములలోనే యుద్యోగమున బ్రవేశించెను. దౌలతుఖానులోడీ క్రొత్త గుమస్తాచేతికి ధాన్యపు కొట్టు స్థాపించునిమిత్తము మొదట వేయి రూపాయలిచ్చెను. నానకుయొక్క పూర్వచరిత్ర మెఱిఁగినవారు వాని స్వభావమున కంత విరుద్ధమైనపనిలోఁ నెట్లు ప్రవేశింపఁగలిగెనో యని యచ్చెరువడఁ జొచ్చిరి. మాయామర్మము లెఱుఁగని బలుఁడును నానకు లౌకిక వ్యవహారములందుఁ బ్రవేశించుచున్నవాఁడు గావున తన సాయ మింతటినుండి యక్కరలేదనుకొని స్వగ్రామమునకుఁ బోవుటకుఁ దనకు సెలవిమ్మని నానకునడిగెను. నానకు వాని వెంగలితనము

నకుఁ జెరినప్పు నవ్వి యిట్లనియె. "ఓయీ! మోసపోకుము. నే నెట్లు కాఁదలచినవాఁడనో యట్లయితీరుదును దానికి నాకు నడుమ నేదియు నడ్డము రాఁజాలదు. ప్రస్తుతము కాలక్షేప ము నిమిత్తము కొన్నినాళ్లీపనిఁ జేయఁబూనితినే కాని యిది నా పరమార్థము కాదు. సమయము వచ్చినప్పుడు మనమిద్దఱ ము గలిసియే పోవుదము. గావున నీవు నావద్ద నేయుండుము." అప్పలుకులు వినినతోడనే బాలుని సందియములు తొలంగెను. తొలంగకపోయినను నానకుమీఁద వానికి మిక్కుటమగు ప్రేమ యుండుటచేత నతని కోరికప్రకారము వాఁడచ్చట నుం డవలసినవాఁడే.

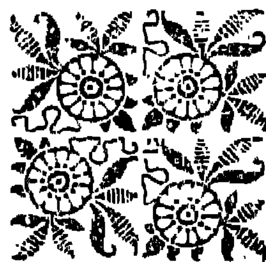
నానకు వ్యాపారము రెండునెలలు చేయునప్పటికి గు మారు నొక్కసారి యుద్యోగము చేయుచుండ జూడవలయు నని యుబలాటపడి కాళుఁడు స్వగ్రామమున ముండ్లమీఁద నుండినట్లుండి యేమియుం దోఁచక సుల్తానుపురమునకుఁ బో యెను. పోయి కొట్టుమీఁద కుదురుగాఁ గూర్చుండి వ్యాపా రముచేయుచున్న కొడుకుంజూచి పట్టజాలని సంతోషమొంది వ్యవహారమెట్లు జరుపుచున్నాఁడో తెలియఁగోరి కొడుకువ్రా సినలెక్కలు పరీక్షించెను. పరీక్షింపగా వచ్చినలాభములో నొక గవ్వయైన నిలువయున్నట్లు వానికి గనబడలేదు. అయిన ను కాళుఁడు కొడుకు నేమియుననక కాలక్రమమున నవియు జక్కబడునని తలంచి ప్రస్తుతము కొడుకు కొట్టుమీఁదకు వే

ళకువచ్చి వ్యాపారము చేసి వేళ కింటికిఁ బోవుచున్నాఁ డదియే చాలునని సంతోషించెను.

నానకీ జయరాములు నానకునకు వివాహము జేయ గృతనిశ్చయులైన ట్లిదివఱకే చెప్పియున్నారముకదా ? జయ రాముం డాసంకల్పము నెరవేరువఱకు సరిగ నిదుర నిద్రిం పక చుట్టుపక్కల గ్రామములకుఁ దడిమన్ను బొడిమన్నగు నట్లు దిరిగి ప్రయత్నించెను. అట్లు ప్రయత్నించుచుండ నొక గ్రామమున మూళుఁడను నొక క్షత్రియునివద్ద సంప్రాప్తయ వ్వనయై వివాహయోగ్యయగు కన్య యొకతె యున్నదని వానికిం దెలిసెను. అల్లుఁడామాట మామకు నెఱిఁగింప కా ళుఁడు మూళునితో వియ్యమందుట కియ్యకొని ప్రధానము చేసికొని రమ్మని జయరామునితోఁ జెప్పెను. ప్రధానము యథావిధిగా జరిగెను. వివాహ ముహూర్తము నిశ్చయింప బడెను. కాళుఁడు పెండ్లిపనులను జేయింప స్వగ్రామమునకుఁ బోయెను. ప్రధానమైన యొక మాసమునకు జయరాముని వద్దకు కొందఱుపోయి నానకుధాన్యపుకొట్టు సంబంధమగు లాభమును మూలధనమును సాధువులకు సన్యాసులకు నిచ్చ వచ్చినట్లు దోఁచిపెట్టి పాడుచేయుచున్నాఁడనియు దానివలన బావమఱదుల కిద్దరకు నపాయము వాటిల్లుననియుఁ జెప్పిరి. ఆమాటలు విని జయరాముఁడు తన ప్రాణముమీఁదికి వచ్చు నని భయపడి కర్తవ్యమేమని భార్య నడుగ నామెమగని తెలి

గున భీతిల్లక తన తమ్ముఁడు లోకవ్యవహార మెఱుఁగనివాఁడు కాఁడనియు నతఁడెంతధర్మాత్ముఁడైనను నీతిసంపన్నుఁడగుటచే నితరుల ధనము చేతికివచ్చినట్లు వమ్ముచేయఁడనియు దృఢముగ జెప్పి వానివెరపు తీర్చుటకుఁ దమ్ముని బిలువనంపి క్షేమమడిగి యిష్టాగోష్ఠి కొంతసేపు నడపెను. అదియే మంచిసమయమని జయరాముఁడు వినయముతోడను శాంతముతోడను మరదిం బలుకరించి యంగడి వ్యవహార మేరీతిం జరుగుచున్నది లాభనష్టము లెట్లున్నవని యడిగెను. నానకు బావనోటనుండి యప్పలుకులు వెడలినతోడనే కంఠస్వరమునుబట్టియు ముఖలక్షణమునుబట్టియు వానికిఁ దనమీఁద నేదో యనుమానము కలిగినదని గ్రహించి తన్నొక రనుమానించుట కిష్టపడక తన నిరుపరాధత్వమును వెల్లడిచేసికొనదలఁచి తత్క్షణము లెక్కలు పరీక్షచేయుమని బావను కోరెను. నానకియు వాని మాటనే యనుసరించుటచే జయరాముఁడు వాని లెక్కలు శోధించెను. ఏమి చెప్పుదును లెక్కలుచూడగా పెట్టుబడిసొమ్ము దౌలతుఖానుగారి లాభము నిలువయుండుటయేగాక నానకునకు మూడువందల యిరువది రూపాయలు రావలసియుండెను. అది చూచి యక్కయు బావయు మిక్కిలి యానందము నొందిరి. కాని తన మరియాదయుఁ దన న్యాయబుద్ధియు బాటింపక నిష్కారణముగ వారు తనమీఁదననుమానము నొందినందుకు నానకు మిక్కిలి నొచ్చుకొని మనఃఖేదమునొంది వ్యాపారము

మాని పోవలయునని తలంచెను. కాని సోదరీభావుకలు చాల బలవంతము చేయుటచేతను వారి మాట గౌరవింపవలయునని బలుఁడు ప్రార్థించుటచేతను నిలువవలసి వచ్చెను. దౌలతుఖాను వాని సత్యసంధతకు మెచ్చి పెట్టుబడినిమిత్తము రెండువేల రూపాయల నిచ్చెను. కొట్టు క్రమక్రమముగ వృద్ధిపొందెను. నెలనెలకు రాఁబడి హెచ్చెను. ఈవృద్ధికి నానకు మిక్కిలి సంతోషింపఁ జొచ్చెను. కాని యాసంతోషము ధనలాభము వచ్చుచున్నదని కాదు. మరేమనిన సత్పురుషులకు సాధుపులకు సన్యాసులకు దీనులకు దైవభక్తులకు సహాయముచేసి తన జన్మము సఫలము చేసికొనవచ్చునని యతఁడాయుద్యోగమునందంతకాలముండెను. నానకుయొక్క యాత్మజలమందుండియు జలసంపర్కము లేని తామరపూవువంటిది గదా!

శ్రీ

నానకుచరిత్ర.

తృతీయాధ్యాయము.

నానకునకు నానాటికి వ్యవహారములో లాభ మధికముగ వచ్చెను వచ్చిన లాభమంతయు నతఁడు మునుపటికంటె నెక్కుడుగ దైవభక్తులకు దీనులకు దానము చేయఁదొడగెను అందుచేత గ్రామములోని జనులందఱు వానివర్తనమునుగూర్చి తమలో దారు చెప్పుకొన నారంభించిరి. కొందఱతని యౌదార్యమును మెచ్చుకొనిరి. మఱికొందఱతని వితరణమునకు విపరీతార్థములనుఁ గల్పించి నిందింపసాగిరి. లోకులు పరమార్థము నరయక వినినదంతయు నమ్మువారగుటచే నానకు యజమానుని ధనమంతయు యథేచ్ఛముగ నమ్ము సేయుచున్నాఁడని యభిప్రాయపడిరి. యజమానుని ధనమే యిచ్చవచ్చినట్లు వ్యయము సేయక పోయిన పక్షమున నిద్దఱు మనుష్యులకుఁ గావలసిన కర్చులే గాక సన్యాసులకు బిచ్చగాండ్రకు దోఁచి పెట్టుటకు వీనికెక్కడినుండిసొమ్మువచ్చినదని లోకులు పలుకఁ జొచ్చిరి. ఆవిషయమున లోకులు నిశ్చయముగా దురభిప్రాయ

పడిరి. ఏలయన నానకునకు వాని శిష్యుఁడగు బలునకుఁ గావలసినభోజనపదార్థముల నిమిత్తమగు వ్యయము మిక్కిలి స్వల్పము. నానకు వేదాంతియగుటచేఁ గేవల ముదరపోషణమే ప్రధాన కార్యముగఁ జేసికొనక యేదితినినను దినము వెళ్లి పోవునని సామాన్యులు భక్షించు వస్తువులనే యుపయోగించుచు వచ్చెను. గంజి యన్న మెంతో వానికి బంచభక్ష్యపరమాన్నములు నంతె. మధురాహారములు గ్రహించి తన పొట్టనింపి కండలు పెంచుటకంటె సొమ్మమితముగా వాడుకొని మిగిలినిసొమ్ము సద్వినియోగముం జేయుట యిహపర సాధనమని యతండు నమ్మి జాగ్రతతో నుండెను. అట్టి మహానుభావులు తిండిపోతులుగా నుండరుగదా. ఆతఁడు చేయు దానములు మెరమెచ్చుల దానములుగాక యపాత్రదానములుగాక పేదలకు భగవద్భక్తులకు నీయఁబడిన సత్పాత్ర దానములయ్యెను. గ్రామవాసులలో ననేకులు నానకుచేయు వ్యయములఁగూర్చి యత్యద్భుతముగాఁ జెప్పుకొనుచుండుట విని జయరాముఁడు లోకులమాటలే నిశ్చయములైనపక్షమున నవాబు నానకును దండించుటయే గాక తనకుఁగూడ మహాపకారముచేయునని భయఁపడి మరఁది నడుగుట కిష్టములేక సందేహించుచుండెను. నానకును లోకుల గోలవిని బావమనస్సు సంశయాకలితమైనదని తెలిసికొని తనచరిత్రము నిర్దుష్టమని వెల్లడిచేయుటకును, నిందారోపకులకు బుద్ధిచెప్పుటకును, బా

వనుబిలిచి మునుపటియట్లె తనలెక్కలఁ బరీక్షింపుమని కోరె
ను. జయరాముఁడు తనమనస్సులో ననుమానముగా నున్న
ట్లు నానకునకుఁ దెలియుట కిష్టములేని వాఁడయి యంగడిలో
నేదోలోపమున్నదని మాత్రము మనస్సులో నభిప్రాయపడి
లెక్కలు పరీక్షించుమని కోరినమాత్రముననే యందుకీయకొ
ని నానకును నవాబువద్దకు తీసుకొనిపోయి యాతని దరిశన
ముచేసి లెక్కలు పరీక్షింపుమని కోరెను. నవాబు వానిమా
టలువిని నానకును తనయెదుటికి పిలిచి పేరేమనియడిగి పేరు
తెలిసికొన్నపిదప జయిరామునివంక తిరిగి వీనికి వివాహము
యినదాయని యడిగెను. వివాహము కాలేదని జయరాముఁ
డు ప్రత్యుత్తరముఁజెప్ప విని నవాబు ,, అదిగో అదేకారణ
ము వివాహము కాకపోవుటచేతనే యతఁడు మాసొమ్మిట్లు
పాడుచేయుచున్నాఁడు. నీవు నాస్వభావ మెఱుఁగుదువుగదా.
లెక్కలు సరిగా నుండనిపక్షమున మీగతి యేమగునో చూ
చుకొనం" డని కఠినోక్తులు పలికెను. నానకు వానికఠోరభా
షణము లాలకించి యించుకేని వెఱపునొందక ,, లెక్కలు
చూపినపిదప మీయిష్టము వచ్చినట్లు చేయవచ్చును లెం"డని
నిర్లక్ష్యముగఁ బదులుచెప్పెను. తనయంతవాని యెదుట
నానకు నిర్భయముగా నిర్లక్ష్యముగా నిశ్చలముగా నట్లు ప్ర
త్యుత్తరము చెప్పుటచేత నవాబునకు మితిమీరిన కోపమువ
చ్చెను. ఆకోపముపైకి స్ఫుటముగాక ముందే జయరాముఁడు
వానిముఖలక్షణములు గనిపెట్టి మిక్కిలి వినయముగా చేతు

లుజోడించి నానకు గొప్పవారి దరిశనము లెన్నఁడు చేయని పల్లెటూరు వాఁడగుటచేత మర్యాదలు తెలియక యట్లు వచించెనేకాని యనుమానింపఁ దలఁచుకొన లేదనియుఁ దనయం దేదోషమును లేదని నమ్మి యంతవిస్పష్టముగాఁ బలుక సాహసించెననియుఁ బ్రథమ దోషమగుటచే క్షమియింపఁదగు”నని యుఁ బలు తెఱంగుల ప్రార్థించెను.

ఆవేఁడికోలు విని దయాళుఁడయి నవాబు తనకోటలో నున్న యదురావను మంచి లెక్కగానిని పిలిపించి యంగడి లెక్కలు శోధింపుమని యానతిచ్చెను. యదురావు మిక్కిలి జాగరూకతతో నైదుదినములు లెక్కలు పరీక్షించెను. నవాబు పెట్టిన పెట్టుబడియు దానిమీఁదవానికి రావలసిన లాభము నుగాక 321 రూపాయలు కొట్టులో నిలవయున్నట్టు లీపరీక్షవలన దేలెను. నానకు తననిమిత్తము దానధర్మముల నిమిత్తము వ్యయముచేయగా నతనివంతు మిగిలినసొమ్మిది. అదిచూచి జయరాముఁడు మానప్రాణములు దక్కెననని మిక్కిలి సంతోషించి మరునాడు నవాబు దరిశనమునకుఁ బోయెను. అదివఱకే యదురావువలన లెక్కల పరీక్షనుగూర్చి నవాబు విని యున్నందున జయరామునిజూచి యతఁడు “నీమరఁదిమీఁద నీవిధముగా వాదుకలు కలుగుటకు కారణమే”మని యడిగెను అనవుడు జయరాముఁడిట్లనియె. “లోకములో నెంతమంచి వారికయినను శత్రువులుండక మానరుకదా. అట్లే మానాన

కుమీఁద కూడగిట్టనివారు కొందఱున్నారు. ఇదియంతయు నామహాత్ముల సృష్టియే కాని మావాని లోపమేమియు లేదు" పరీక్షానంతరమున నవాబు నానకుమీఁద నెక్కువ విశ్వాసముఁ గలవాఁడై మునుపిచ్చిన సొమ్మునకుఁ దోడుగ పెట్టుబడి క్రింద మఱిమూఁడువేల రూపాయల నిచ్చి వ్యాపారము నెక్కుఁడుగ సాగించుమని చెప్పెను. నానకు నిర్దోషియని తెలిసినప్పుడు జయరాముఁడు వానిభార్యయు నొందిన యానంద మింతింతయని వర్ణింప నలవికాదు. ఆపరీక్షవలన నవాబునకు నానకుమీఁద నమ్మిక పొడముటయేగాక జయరామునిమీఁదకూడ నధిక గౌరవము గలిగెను. కుబుసమువిడిచిన కోడె త్రాచుననుకొన్నది పూలదండయయినట్లు బావమరుదులనిద్దరిపయి నలిగి వారిం జెరుపఁదలఁచిన నవాబు పరమాప్తుఁడగుటచే నానకుమీఁద నిందలుమోపిన శత్రువులు సిగ్గుపడి నోళ్లు మూసికొనవలసిన వారైరి. నానకు మేలునే గోరునట్టి బరమమిత్రులు సంతోషపరవశులైరి. తనకుమారుఁడు బుద్ధిహీనుఁడనియు జిల్లిగవ్వయైన నార్జింపలేఁడనియు, గౌరమాలినవాఁడనియుఁ దలంచి వాని నింటనుండి వెడలనడచిన కాళుఁడు పుత్రుని మిత వ్యయము నిర్దోషిత్వము నవాబునకు వానిపై దయగలుగుట మొదలగు వార్తలు విన్నప్పుడు పొందిన సంతోషమనుభవైక వేద్యమేగాని వర్ణన కసాధ్యము. మొదటి నుండియు నానకు మహాత్ముఁడగునని నమ్ముచుండిన రాయబులారు దానినివిని యెంతో సంతోషించెను.

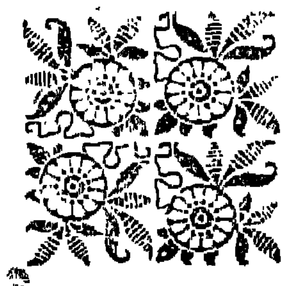
ఒకనాఁడు సాయంకాలము జయరాముఁడు భార్యయు నానకునుగూర్చి మాటలాడుకొనుచుండునంతలో నతఁడేవచ్చి వ్యాపారములో తనవంతువచ్చిన లాభపుసొమ్ము దెచ్చి చూఁచుఁడని వారిచేతికిచ్చెను. అక్కడకుఁ దమ్మునివిూఁదనను మానమెన్నఁడును లేకపోయినను లోకులుచేసిన నిరాపనిందల కామెమనఃఖేదమునొంది పరీక్షానంతరమున నిష్కళంకుఁడైవచ్చినసోదరుని బహువిధముల గౌరవించెను.

నానకుఁ గుణవంతుఁడై ధనసంపాదకుఁ డగుటచేత స్వకుటుంబభారము వహింపగలఁడు గావున వానికి వివాహము శీఘ్రముగఁ జేయుట యుచితమని సోదరీ భావుకలు తొందరపడిరి. అదియునుఁగాక సంసార బంధమునందు వానిని బ్రవేశపెట్టినచో నతఁడందే తవుల్కొని యన్యవిషయమునుండి మనస్సు మరల్చి బాగుపడునని వారెంచి యీవఱకే వానికొక సంబంధము కుదిర్చిరని మనమెఱుఁగుదుముగదా. జయరాముఁడునానకునకుఁ బిల్ల నీయఁదలఁచిన మూళునిపేర ముహూర్తనిశ్చయము చేయుమని జాబులువ్రాసెనుగాని మూలుఁడు వివాహమునకుఁ గావలసిన సంబారములు తనకు సమకూడలేదని కొంతయాలస్యముఁ జేసి యెట్టకేలకు భాద్రపద బహుళ సప్తమిదినమున సుముహూర్తము నిశ్చయించి వివాహమునకుం దరలి రమ్మని వ్రాసెను. కాలుఁడు సకుటుంబ పరివారముగా సుల్తానుపురమునకుఁ బోయి యటనుండి పెండ్లికొడు

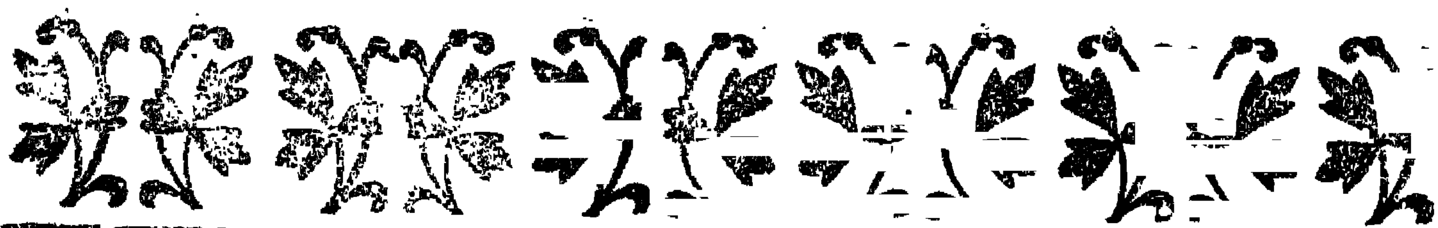
కును జయరాముఁడు మొదలగు చుట్టములను దోడుకొని తర లిపోయెను. వియ్యంకుఁడు వియ్యాలవారిని దనస్థితికిఁ దగినట్లు గౌరవించెను. వివాహ మహోత్సవము మూఁడుదినములు జరిగెను. నాలవనాఁడు కాలుఁడు పెండ్లికూఁతురును వెంటఁ బెట్టుకొని సపరివారముగ బయలుదేరి సుఖముగ సుల్తానుపురముఁ జేరెను.

పెండ్లికూఁతురుపేరు సల్లఖి. అత్తవారెందుచేతనొ తల్లిదండ్రులు పెట్టిన పేరంబిలువక చూనియని యామెను బిలుచుచువచ్చిరి. సుల్తానుపురమునకు వచ్చినపిదప కాలుఁడు కొడుకును గోడలిని స్వగ్రామమునకుఁదోడ్కొనిపోవఁదలఁచెను. తాల్వొండిగ్రామమునకుఁ బోవుటకు నానకున కిష్టము లేదు. ఆ కారణము చేత జయరాముఁడు నానకియుఁ దాని కంగీకరింపరైరి. కాని కొందఱు పెద్దలు నానకుయొక్క తల్లి వివాహమునకుం రానందున కొడుకుంగోడలు కాఁపురముచేయుచుండ నామెకన్నులు చల్లగ చూడగోరుననియు నొక్క నెలయైన నామెకడనుండుట యుచితమనియు నుపదేశించిరి. ఆయుపదేశముం బట్టియుఁదల్లి మీఁదగల గౌరవముంబట్టియు నానకు స్వగ్రామమునకుఁ బోవనిష్టపడి భార్యాసమేతుఁడై తండ్రితోఁగూఁడ జనియెను. అతఁడు వచ్చువఱకు నంగడిపని బలుఁడు చూచుట కొప్పుకొనెను. వివాహ దీక్షితుఁడై కళ్యాణవేషముతోనున్న కుమారుఁడు ధర్మపత్నీసమేతుఁడై తల్లిపాదములకు నమస్కరింప, త్రిప్తాదేవి

కొడుకుం గోడలిఁ గౌఁగిలించుకొని యానందబాష్పములని యెడి ముత్యాల సేసలు వారిపైఁ జల్లెను. నానకు రాకవిని చుట్టములు నెచ్చెలులు పరిచితులు వానిం జూడవచ్చి యతఁడు మంచివృత్తిలోఁ బ్రవేశించినందుకు ధనము సంపాదించుచు న్నందుకుఁ జాల సంతసించి కొనియాడిరి. కొడుకక్కడనున్న నెల దినములలోఁ దండ్రి సహజముగఁ గఠినుడయ్యు మరల నేమి సాహసము పుట్టునో యను భయమున నేమియుననక న డుమనడుమ నెవరితోనో యన్నట్లు "ధనము సంపాదించుట మంచిది.ధనము లేనివారి నెవరుఁజూడరు. దుస్సహవాసములు చే యఁగూడ"దనుచు నెమ్మదిగఁ గాలము వెళ్ళబుచ్చెను. ఆమా సము ముగిసినపిదప నానకు భార్యాసమేతుఁడై సుల్తానుపుర మునకుఁ బోయి యెప్పటియట్లి తనపనిలోఁ బ్రవేశించెను. పుట్టినింటివారు చూనీదేవిని మరల స్వల్పకాలములోనే బంపు దుమని చెప్పితీసికొనిపోయిరి.

శ్రీ

నానకుచరిత్ర.

చతుర్థాధ్యాయము.

ఇరువది యేండ్లయిన నిండకముందే నానకు గృహస్థుఁడయి సంసారభారము వహించెను. కాని యాపెండ్లి వానిజీవనము సుఖాస్పదముగఁ జేయుటకు మారు దుఃఖభాజనముగ జేసెను. చూనీదేవి కోపశీల గర్వసమేత. ఒరులపై నధికారము చేయనిచ్చకలది. ఆమె జనకుండగు మూలుఁడు కాలుని యచ్చు. వాక్పారుష్యమునందు ధనాశయందు మనఃకాఠిన్యమునందు వియ్యంకు లొండొరులకుఁ దీసిపోరు. చూనీదేవితల్లి నానకు తల్లివంటిదిగాక భర్తృగుణములకు వన్నెవెట్టుచు ననుకూల దాంపత్యమని లోకులు చెప్పుకొనునట్లు నడచెను.

అట్టి జననీ జనకుల కుద్భవించినందువ చూనీదేవి తల్లిచాలు బిడ్డయు తండ్రిచాలు బిడ్డయు నయ్యెను. తల్లిదండ్రుల గుణములు ప్రతిబింబములట్లు బిడ్డలయందు గానబడుచుండును గదా. తల్లి మంచిదికానపుడు తండ్రి మంచివాడగుటయో తండ్రి యోగ్యుఁడు గానపుడు తల్లి యోగ్యురాలగుటయో

తటస్థించు నేని బిడ్డలొకవేళ సుగుణవంతులు కావచ్చును. భార్యాభర్తలిద్దఱు దుస్స్వభావులయినపుడు బిడ్డలు సాధుశీలురగుట యరిడి. అయోగ్యులగు జననీజనకుల కుద్భవించినను బిడ్డలు జన్మించినది మొదలు సజ్జనులచేఁ బెంపబడుదురేని వారికి సద్గుణము లలవడవచ్చును. అట్లుగాక యవివేకులగు మాతాపితలకుఁ బుట్టి వారిచే డనే పెరిఁగిన బిడ్డలమాట వేరే చెప్పవలయునా! చూనీదేవి గయ్యాళితనమున దల్లిదండ్రులను బోలినందున బ్రతిదినము మగఁడు గృహమునకు వచ్చినప్పుడు పిల్లిమీఁద బెట్టి యెలుకమీఁద బెట్టి సణుగుచు నిది లేదది లేదని కేకలు వేయుచుండును. అంతతోఁ బోక గృహకృత్యములకుఁ గావలసిన సంబారములు సరిగ సమకూర్చుట లేదనియు సంపాదించిన ధనమంతయు బైరాగులకు బావాజీలకుఁ బెట్టి సంసారము గుల్ల చేయుచున్నవాఁడనియు, నుదయాస్తమయములు మగనిని సాధించు చుండును. సంపాదించిన ధనములోఁ జిల్లిగవ్వయైన వెచ్చబెట్టక తనయిచ్చవచ్చినట్లు వ్యయముచేయుటకు దనయధీనము జేయుమని పోరుచుండును. తానెంత పోరు వెట్టినను భర్త తనమాట రవ్వంతయు లక్ష్యము సేయనందున నామె తనపంతము నెగ్గించుకొనుటకుఁ బలుమారు తల్లిదండ్రులకు దనకష్టములఁదీర్పరమ్మనివర్తమాన మంపుచుండెను. పంపుట యేతడవుగ వానియత్తమామ లిరువురుకూతుఁరుమిక్కిలి కష్టపడుచున్నదనుకొని యల్లుని యింటికివచ్చి తమకూఁతు రష్టకష్టములు బడుచున్నదని కల్లిబొల్లి యేడ్పులేడ్చి ,,యె

న్నుఁడు బుద్ధి తెచ్చుకొని బాగుపడుదువు నాయనా" యని య
ల్లునిమీఁదబడి రక్కసులవలె వానిని బాధించుచు వచ్చిరి. స
హజముగ శాంతశీలుఁడును వాక్పారుష్యమన్న మిక్కిలి యస
హ్యపడుచు నిరంతరము మనశ్శాంతినే గోరు నానకు, అలిపో
రునకు దోడుఁగ నత్తమామల పోరుగూడ సంభవించుటచే
మనస్థిమితము లేనివాఁడయి చాల దుఃఖపడుచు వచ్చెను.
ఒకప్పుడత్తమామల పోరుఁబడలేక మాయింట నన్నవస్త్రము
లకు లోపము లేదుకదాయని యడుగుచుండును. ఆపలుకుల
కత్తమామలు మిక్కిలి కినిసి "అన్నవస్త్రములున్న చాలునా
మఱేమియు నక్కఱలేదా ! నగలుండవలె నాణెములుండవలె
సంసారము చేయుచున్నపుడెన్నో యుండవలెను. కాలునొచ్చి
న చేయినొచ్చిన నింటగూర్చుని సుఖముగ తినుటకు గొంతసొ
మ్ము నిలువ యుండనక్కఱలేదా! నీసొమ్ము దినుచున్న గోసా
యిలు సన్యాసులు నీకాపత్సమయమున నక్కఱకువత్తురని
తలంచుచున్నాఁడవు కాఁబోలు. పాపమేమియు నెఱుఁగని మా
పిల్ల యట్టియాపత్సమయము వచ్చిననో నిష్కారణముగ గంగ
లో దిగవలయు" నని నిష్ఠురముగ బలుకుచు వచ్చిరి. కర్ణకఠో
రములగు నప్పలుకులు వినినప్పుడు నానకు మనస్సు మిక్కిలి
ఖేదమునొంది "మాయూరికి మాయత్తవారియూరికి నిప్పు
డున్నదూరముకంటె, బదిరెట్లుదూరముండిన బాగుండునుగదా
దూరముండినపక్షమున మీరు తఱచుగవచ్చి నన్ను బాధింప

కుందురుగదా" యని తలంచుచుండును. అల్లునియూరికి మా
మయూరికి దూరముండుట మంచిదనియే కాఁబోలు శాస్త్ర
కారకులు సయితము "గృహస్థులు పుత్రికలను దూరప్రదేశ
ములనుండు పడుచువారి కీయవలయు" నని శాసించిరి. నానకు
నకు గృహము సుఖప్రదమగుటకు మారుదుంఖభాజన మయి
సందున నతఁ డింటనుండినప్పుడు ముండ్లకంపమీఁద నుండిన
ట్లుండి మెదుకులు నోటవేసుకొని యావలకుఁ బోవుచుండును.
సోదరీ గృహమునకుఁ బోవఁదలఁచిన వానియత్త యామెయిం
టికిఁగూడ బోయి యల్లునిమీఁద పిధివిరామము లేక నేరములు
చెప్పుచువచ్చెను. నానకి సాధుశీల యగుటచే దనసోదరుఁడు
యోగ్యుఁడని యామె యెఱింగియుండియు నా గయ్యాళిగంప
నోటికి వెఱచి యేమియుననక యూరకుండును.

వేయిమంది పడుచు పడఁతులైనను నానకి యత్తగారి
యెదుట నిలువలేరు. అట్టి యామెయెదుట పరమసాధ్వియగు
నానకి నిలిచి యేమి ప్రతిఘటింపఁగలదు. స్వగృహమునందు
గాని సోదరీగృహమందుగాని యించుకేనియు మనశ్శాంతినొం
దుటకు వీలులేక నానకు దుకాణమే యిల్లుచేసికొని దినము
నం దెనిమిది జాములలోఁ జాలభాగ మక్కడనే గడుపుచు
వచ్చెను. అతనికి బలుఁడు సహాయుఁడు బలునకతండు సహా
యుఁడు. అతఁడొంటిగ గూర్చున్నప్పుడు మనసులో ననేకాలో
చనలొకదానివెంబడి నొకటి తోఁచుచుండును. భార్యా దుఃఖ

హేతువు సంసారము దుఃఖహేతువని పెద్దలు చెప్పెడుమా టలు వానికి జ్ఞప్తికిరాఁగా నతఁడు మాటిమాటికి వెడను గుది కట్టయుఁగలిగి సంకిలియునగు నీవివాహమేల చేసికొంటినని వి చారించుచు దృఢమైన యాబంధమును తెంపుటకు సమయ మును నిరీక్షించుచుండెను. అట్లు నిరీక్షించుచుండగానే యనేక సంవత్సరములు గడచెను. అతనికప్పటికి ముప్పదియాఱవయేఁ డు. వివాహమై పదునాఱు సంవత్సరములాయెను. అతనికిద్దఱు కుమారులు జన్మించిరి. అతని ముప్పది రెండవయేఁట మొదటి కుమారుఁడు పుట్టెను. ఆకుమారునిపేరు శ్రీచంద్రుఁడు. మఱి నాలుగేండ్లకనగా ముప్పది యాఱవయేఁట రెండవకుమారుఁ డుదయించెను. అతనిపేరు లక్ష్మీదాసు. అట్టియవస్థలలో నాన కు జీవితమందు గొప్ప మార్పొకటిజరిగెను. ఆమార్పు వానిని సంపూర్ణముగ మార్చివేసెను. భార్యాబంధమే త్యజింప నలవి గానిది. అట్టియెడ సంతానముచేత మఱింత దృఢమైన యాబం ధమును నానకు తృణప్రాయముగ ఛేదింపఁగలఁడని లోకులె వ్వఱుఁ దలంపలేదు. వానిశత్రులు మిత్రులుగూడ నానకు సంసారబంధమునం దగులుకొన్నాఁడు. వాని బ్రహ్మవిద్యయం తయు నడుగంటినదని బహిరంగముగ ననుకొనుచుండిరి. అట్టి సమయమున నానకు సర్వసంగ పరిత్యాగియై యెల్లవారల నద్భుత మొందజేసెను. రెండవ కుమారుఁడు పుట్టినయాఱు మాసములకు నానకొకనాడొకచోట నొంటిగ గూర్చుండి దీ

ర్ఘాలోచనము చేయుచుండ వానివద్దకొక ఫకీరు వచ్చెను. ఇరువురు గొంతసేపు భగవద్విషయికమైన చర్చ చేసిరి. ఆసంభాషణము ముగిసిన వెనుక ఫకీరు నానకుతో నిట్లనియెనంట. "నానకూ! నీవు చేయుచున్న పనియేమి? నీజీవితముయొక్క పరమార్థమిదియేనా? నీవు చేయవలసిన యుత్కృష్టకార్యము నకు నీవిప్పుడు గడుపుచున్న దేహయాత్ర యనుకూలమై యున్నదో లేదో చూచుకొనుచున్నావా?" ఆపలుకులు నానకు మనస్సుమీఁద నెంతో పనిఁజేసివానిని విరక్తిమార్గమునకుం ద్రిప్పెను. త్రిప్పుటయు నతఁడు ఫకీరుతో నిట్లనియెనంట. "భగవంతుఁడెంతయు సరిగా వచ్చునట్లు నడపించును" ఆపలుకులు పలుకునప్పుడు నానకు మనసారా నేదోచేయుటకుఁ గృతనిశ్చయుఁడైనట్లు కనఁబడెను. అదిగ్రహించి ఫకీరు సంతసించి తన దారిం బోయెను.

ఆఫకీరుతోఁ బ్రసంగముజరిగిన యెనిమిదిమాసముల కొకనాఁడు తెల్లవారుజామున నానకు దాపుననున్న యేటి కెప్పటియట్ల స్నానమునకుఁబోయి తిరిగి గృహమునకురాక యదృశ్యుఁడయ్యెను. అతని యదృశ్యత యాలుబిడ్డలకు సోదరీ భావుకలకు జాల భయముగలిగింప వారు [illegible]త్తము గ్రామము పొలిమేరలు వెదికించిరి. కాని యతండెందుం గానబడఁడయ్యె. ఆయనను గనిపెట్టి నాకిఁ గిట్టనివారు నానకు నవాబుసొమ్ము నపహరించి యాపదవచ్చునను భయమున నెక్కడికో

పారిపోయెననియు గడుసువాడగుటచేత నట్లుచేసెననియు నప వాదములు వేయఁజొచ్చిరి. అట్లు పగతురు చెప్పుకొనుచుండ నే మికారణముననో మరల నానకు మూడవనాడు స్వగ్రామము నకుఁ బోయెను. అతనింజూచి నిరాపనిందలు మోపిన కుత్సిత స్వభావులు తమపలుకులు కల్లలయ్యెనని తలవంచుకొనిరి. నా నకు చిన్న గోచిమాత్రము పెట్టుకొని దిగంబరుఁడట్లె యుండె స్వగృహమునకుగాని సోదరీగృహంబునకుగాని యతఁడుపోవక యూరకనిందందు దిరుగఁజొచ్చె. గ్రామవాసులు వానియవస్థ గనుగొని ,, వానికిమతిలేదు పిచ్చియెత్తినదని కొందఱు దయ్య మేదోపట్టి యట్లు వేధించుచున్నదని కొందఱు బలుకంజొచ్చిరి. నానకు హఠాత్తుగ నదృశ్యుఁడయ్యెనని విని నవాబు వానికిఁ బూటకుఁడగు జయరామునింబిలుపించి లెక్కలు పరిశీ చేయిం పుమని యానతిచ్చెను. జయరాముఁడు నానకును గూడ వెం టబెట్టుకొని నవాబువద్దకు బోయెను. లెక్కలు మూడవసారి పరీక్షింపబడెను. కాని కడచిన రెండుసార్లవలెనే నానకు ని ర్దోషియని తేలుటయేగాక యతనివంతు రు 760 లు రావలసి యుండెను. పరిశోధనంతరము నవాబు నానకు న్యాయబుద్ధికి సంతోషించి మరల దనవద్ద నుండుమని యడిగెను. నానకు తనకుద్యోగమక్కర లేదని తనకు రావలసిన ధనము పేదలకు బంచిపెట్టుమని చెప్పెను.

నానకు చాలకాలము గృహస్థుఁడై భార్యతోఁ గాపురముచేసి సంతానముఁబడసి సంసారబంధములు మఱింత బిగిసినవెనుక వయసు కొంత మిగిరిన పిదప విరాగియై యాలుబిడ్డలవిడచి నిస్పృహుఁడై భగవద్ధ్యాన పరాయణుఁడగుట జాలమంది కాశ్చర్యము కలిగించును. కాని యిందాశ్చర్యపడవలసిన దేమియులేదు. ఏలయన నానకుయొక్క గృహస్థాశ్రమము వాని నుత్తమగతి నొందించునట్లే యుండెను. కాని యధోగతికిం దెచ్చునట్లులేదు. అతఁడు ప్రతిదినము జాముకాత్రియుండగా మేల్కొని స్నానము జేసి పరిశుద్ధదేహముతోఁడను పరిశుద్ధ మనస్సుతోఁడను భగవద్ధ్యానము చేయుచుండును. భగవంతుఁడు దయామయుఁడు సత్యస్వరూపుఁడు పరిశుద్ధుఁడు నగుటచేత వాని నిర్మలమనస్సుతో ధ్యానించి వారికందఱకు దయా సత్యశౌచములు తమయంతట తామేవచ్చి కరతలామలకములైయుండెను. వారు సంసారమునందుండియు సంసారమున కతీతులు. మనసు వారి యధీనమునం దుండుటచే నుండఁదలచిన నింట నుండుదురు. వెడలదలంచిన నిర్విచారముగ వెడలుదురు. అదియునుగాక న్యాయార్జితమగు సొంత ద్రవ్యము దినువారి మనస్సు నిర్మలమై పవిత్రమైయుండును. నానకు ధాన్యపుదుకాణమునం బ్రవేశించినది మొదలు న్యాయార్జితము స్వార్జితమునగు ధనమే తినుచుండుటఁజేసి వానిచిత్తము నిష్కలుషమైయుండె. మఱియు నతఁడు ద్రవ్యమును సంపా

దించినప్పుడు భగవద్భక్తులకు స్వార్జితమునఁ జాలభాగము దా
నము చేయుచువచ్చెను. దాతయెల్లప్పుడు భగవంతునకు సమీా
పవర్తియై యుండునుగదా! పూర్వోక్త విషయములంబట్టి నాన
కు సంసారముం దున్నపుడె మోహపాశబద్ధుఁడు గాఁడనియు,
నిర్మలాంతఃకరణముఁగలవాడనియుఁ, బరమభక్తుడనియు, నిస్పృ
హగలవాఁడనియు మనము గ్రహింపవచ్చును. అట్టి గుణము
లుండుటచేతనే విరక్తిదోఁచినతోడనే యతఁడు సంసారము
నవలీలగ విడువగలిగెను.

మూళుఁడు తనయల్లుఁడు విరాగియైపోయెనని విని
తద్దయు విషాదమంది పిడుగడచిన వాని చందమున తోలు
దొల్తసి శ్చేష్టుఁడయ్యెను. తెలివివచ్చినపిదప నతఁడు మహాకుపి
తుఁడై యల్లుఁడుదారపుత్రులను నిరాధారులజేసి సన్యసించుట
దుష్కార్యమనియు సంసార నాశహేతువనియు నభిప్రాయపడి
యల్లుడుద్యోగము సేయునపుడైన నించుకధనము నిలువచేయ
కపోవుటచేతను కూఁతుసంసారము బిడ్డలు పాపలు గలిగి పెద్ద
దగుటచేతను దానిపోషణ మేవిధంబున జరుగగల్గదని బెంగపె
ట్టుకొనియె. తనకున్న సొత్తులోనుండి కూఁతునకేదేని గొంత
యియ్యవలయునన్న దనసంసారము దీనస్థితిలోనేయుండెను.
నానకు మొదటినుండియు నెవ్వరితో మాటలాడక నొంటిగగూ
ర్చుండి ప్రపంచముమీాద నసహ్యపడునట్లు గానబడుచువచ్చె
నుగాని యతడంతలో నంతపని చేయునని మామగారెన్నడు

స్వప్నమందైన దలంపలేదు. తలఁచినకొలఁది కూఁతురు యొ
క్కయు మనుమలయొక్కయు నవస్థ విషాదము గలుగఁజేయ
మూళుఁడు తనమాట యల్లుఁడు వినఁడని యెఱింగి తనపురో
హితుని గాంచి నానకు బుద్ధి వైరాగ్యమునుండి మరల్చి సంసా
రమువంక ద్రిప్పుమని యాయననుబతిమాలి పంపెను. ఆపురో
హితుఁడు వల్లెయని బయలుదేరి పోయి శ్మశానమునందు గూ
ర్చుండి యీశ్వరధ్యానము చేయుచున్న నానకునుగాంచి
యాలుబిడ్డలను మలమలమాడ్చి సన్యసించుట యనుచితమని
యెన్నో తెఱంగుల వాని కుపదేశించెను. కాని వానిమనస్సు
నిశ్చలమై యుండుటంజేసి పురోహితుఁడు వచ్చినదారినే స్వ
గ్రామమునకుఁజని యావృత్తాంతము మూళున కెఱింగించె
ను. అల్లుఁడు మరల సంసారియగుట యసాధ్యమని గ్రహించి
మూళుఁడు నానకునకు ధాన్యపుకొటారములో రావలసిన
మేఁడువందల యిరువది రూపాయలు వాని యాలుబిడ్డలకిచ్చి
రక్షింపవలయునని నవాబునకు విజ్ఞాపనమంపెను. నవాబు నా
నకుదారపుత్రుల నిరాధారస్థితికి మిక్కిలి జాలినొందియు నా
నకుచేత పేదలనిమిత్తము దానమీయబడిన ధనము వాని స
మ్మతిలేక యాలుబిడ్డల కిచ్చుట యధర్మమని భయపడి మూ
ళుఁడు కోరినప్రకారము చేయుట కిష్టపడడయ్యె. అయినను
నానకునకు మతిలేదని లోకులు చెప్పుకొనుటచేతను మతిలే
నివాఁడు చేసిన దానధర్మములు పరిగ్రహింపఁదగినవి కావని

తెలియుటచేతను నవాబు వానివంతుధనము దానముచేయక
యాలు బిడ్డల కీయ బ్రియత్నించెను. నానకు నిరంతరము
గోరీలదొడ్డిలో గూర్చుండి జపము సేయుచుండుటచే వానికే
దేని యొక దయ్యాముపట్టి యుండవచ్చునని కొందరు చెప్పిరి.
తురకలకును దయ్యాము లున్నవని నమ్మికగలదు గావున నవా
బు తన మతగురువు నొక్కనింబిలిచి మంత్రములు చదివియా
దయ్యామును వదలించుమని వానితోఁ జెప్పి **నానకు** నప్పగిం
చెను. ఆగురువు నానకుకడకుం బోయి తనమంత్రము లన్ని
యుఁ జదివెను. ఎన్నిమంత్రములు జదివిన నతఁడెప్పటి య
ట్లె యుండెను. తురక గురువు నానకుతో నించుకసేపు సం
భాషించి వానికి దయ్యాము పట్టలేదనియు మతి లేకపోలేదని
యు గ్రహించి యామాట నవాబున కెఱిగించెను. పేదలకు
బంచిపెట్టవలసిన సొమ్ము మఱియొకలాగున వినియోగించుట
మహాపాపమని మహమ్మదీయ ధర్మశాస్త్రములలో నుండుట
చే నవాబు పాపభీతినొంది యాధన మేవిధంబున వినియోగిం
ప నగునని జయరామునిం బిలిపించి యాలోచనమడిగెను.
జయరాముఁడెటుచెప్పిన నెటువచ్చునో యని యేయాలోచన
ముం జెప్ప వెరచెను.ఏలయన నానకుయొక్క యాలుబిడ్డల య
వస్థజూడధనము వారికప్పగించుటయే న్యాయమని తోఁచును
నానకు మతిలేనివాఁడు కాఁడని తెలిసినప్పుడువాని చెప్పిన చొప్పు
న వానిసొమ్ముదానముచేయకపోవుట యనుచితమనితోఁచును.

ఈ రెండు ధర్మసందేహములుజయరాముని బాధించిన కతమున నతఁడు నానకునే పిలుపించి కర్తవ్యమునుగూర్చి యడుగుమని నవాబునకు విన్నవించెను. నవాబువాని చెప్పినచొప్పున నానకును రమ్మని వర్తమాన మంపెను. నానకువానియాజ్ఞ ని రాకరించి రానందున నవాబు వానిని బలవంతముగ దనస న్నిధికి రావించి తనయాజ్ఞప్రకారము రాకుండుటకు గారణ మేమని కోపముతో నడిగెను. నానకు వానికిట్లనియె. ,,నేను మీసేవచేయునప్పుడు మీయాజ్ఞమన్నించి ఇప్పుడు భగవంతు నిసేవ చేయుటచే భగవంతుని యాజ్ఞనేమన్నించెద. అప్పలు కులు విని నవాబు ,,నీవు భగవద్భక్తుండ వయితివేని నేనును భగవద్భక్తుఁడనే. నేడు శుక్రవారము మసీదునకుఁబోయి మన మిద్దరము నమాజు చేయుదము ర” మ్మని పలికెను. భగవం తుఁడు సర్వవ్యాపకుఁడను నమ్మిక హృదయమున నుండుటచే నానకు మసీదునకు బోవ సమ్మతించె. సమ్మతించుటయు నవాబు కొలువులోనున్న గొప్పసరదారులను స్వమతగురువు లను నానకును వెంటబెట్టుకొని వైభవముతో మసీదునకుఁ బోయి ప్రార్థనల నారంభించెను. తురకలందరు దమయాచా రప్రకారము ప్రార్థనసమయమున మోకాళ్ళమీఁదబడియుండ నానకు మాత్రి మట్లు చేయక కాలువంచక నిలచియుండెను. ప్రార్థనలు ముగిసినపిదప నవాబు నిలిచియున్న నానకునుజూచి “ఓయి నీవు నాతోగలిసి ప్రార్థించుటకు వచ్చితివా? లేక

నిలచియుండుటకు వచ్చితివా?" యని యడిగెను. నవాబు ప్రశ్నమునకు నానకు క్రిందియుత్తరముఁ జెప్పెను. „ప్రార్థనసమయమున మీరు గాంధారదేశమున గుఱ్ఱములను బేరము చేయుచుంటిరి. అందుచేత నేను మీతో గలసి యెట్లు ప్రార్థన సేయగలను." అనవుడు నవాబుప్రక్కనున్న ఖాజీ నానకుతో నిట్లనియె. „నీవు నవాబుగారితో గలిసి ప్రార్థనము జేయలేనిపక్షమున నాతో గలసి యేల ప్రార్థింపవైతివి" అప్పలుకులకు నానకీవిధమున బదులుచెప్పెను. „మీ తక్కువ యేమున్నది. మీ గుఱ్ఱపుపిల్ల మీదొడ్డిలోనున్న బోదెలో బడునేమో యను భయమున మీమనసు ప్రార్థనసమయమున మీ గుఱ్ఱపుపిల్లవెనుకనే యుండెను. నేనుమీతో గలిసిన మాత్రమెట్లు ప్రార్థింపఁగలను."

అతనిపలుకులు విని నవాబు వానిగురువు విస్మయము నొంది యొండొరుల మొగంబులు చూచుకొని యెట్టకేలకు తమమనస్సు లాసమయమున నిజముగా మసీదులో లేవనియొప్పుకొనిరట. అన్యుల మనోగతములగు నాలోచనలను విజ్ఞానవంతులు సులభముగ నెఱుంగ గలరని ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. ఇది నిజమో యతిశయోక్తియో మనము చెప్పజాలము. అనంతరము నవాబు నానకును బిలిపించిన కార్యము మరువక ధనమెట్లు వ్యయము సేయవలయునని వానినడిగెను. ఎన్నివిధములఁ దరచి తరచి యడిగినను నానకు

మొట్టమొదట దానున్నట్లు ధర్మమే చేయుమని నొక్కి చెప్పెను. నవాబు నానకు నడిగిన కార్యము లేదని తెలిసికొని వానిం బంపివేసి యాధనము సగము నానకు మనోరథ ప్రకారము పేదలకు పంచిపెట్టి సగ మాలుబిడ్డల కిచ్చెను.

ఈనాటి హిందువులకు వలెనె యానాటి హిందువులకు గూడ జాతి మతవర్ణ సంబంధములయిన పట్టుదలలు మిక్కుటముగ నుండెను. మన దేశము నిప్పుడు క్రైస్తవులు పరిపాలించుచున్నట్టె యప్పుడు మహమ్మదీయులు పరిపాలించుచుండిరి. ప్రభువులు మహమ్మదీయ మతస్థులయినను దేశస్థులు హిందూమతమునే యవలంబించి విడువక యభిమానముగలవారై యుండిరి. తురకలు హిందువులు పలుమారు తన్న సమయములగలియుచు వచ్చిరిగాని కలిసి తినుట వియ్యమందుట మొదలగు వానిలో మాత్రము హిందువులు గలియరైరి. హిందువుడు మసీదునకుబోయి తురకలంగలసి నమాజు చేయుట స్వమత మరియాదం దాటుటగా నానాటివారు భావించుచు వచ్చిరి. అట్టివాని నానాటివారు వెలివేసిరేగాని వర్ణములో నుంచరైరి. నానకు మహమ్మదీయులతో గలిసి మసీదులో ప్రార్థనచేసి స్వమతమరియాద నతిక్రమించెను. నవాబు ఖాజీవాని వెంటబెట్టుకొని పోవుటంజేసి నానకు స్వభావమెఱుంగని వారందఱు దప్పక యతఁడు నవాబు ప్రేరణంబున దురకలలో గలసెనని యే జెప్పుకొనిరి. జయరాముఁడామాట విన్నప్పుడు చాల

తొట్రుపడి యతిత్వరితమున నింటికిఁబోయి యావార్త భా ర్యకెఱిఁగించెను. ఆమెతన సహజధైర్యమునుజూపి భర్తజె ప్పినమాట సరిగా నమ్మలేదు. జయరాముఁడు తనమాట భా ర్యసరిగా నమ్మకపోవుటచే నిజస్థితి గనుగొని రమ్మని నాథుఁ డను బ్రాహ్మణుని నానకువద్ద కంపెను. ఆబ్రాహ్మణుఁడు త త్క్షణమే బోయి యథార్థస్థితి దెలుసుకొని నానకు తురకలలో గలిసినమాట యబద్ధమనియు నానకు నవాబుమాటలోబడి యట్టిపనిచేయువాఁడు కాఁడనియుఁ జెప్పెను. అదివిని జయ రాముఁడు భార్యయు మిక్కిలి సంతసించిరి.

నానకు విరాగులలోఁ గలిసినవార్త కాళునకుఁ జాల కాలమునకుఁగాని తెలియదయ్యె. తాల్వొండి గ్రామమునకు సు ల్తానుపురమునకు కొన్ని వందలమైళ్ళ దూరమున్నందున నాది నములలో వర్తమానము దెలియుట చాలకష్టముగ నుండె ను. పూర్వము పొరుగూరి వార్తలు దెలియవలెనన్న గృహ స్థుఁడు పురోహితునో యింటి మంగలినో యింటి పాటకునో లేక బత్తెమిచ్చి ప్రత్యేకముగా నొక మనిషినో పంపవలయు ను. కుమారుని వార్త కాళున కెట్లో తెలిసెను. ఆవార్త వినగానే కాళునిప్రాణములు నిలువునంబోయెనని చెప్పవచ్చు ను. త్రిప్తాదేవి దుఃఖ మింతింతయని వర్ణింప నలవిగాదు. ఆ మెభర్త తన దుఃఖముఁ గోపావేశముచేత నడుమనడుమ మర చుచువచ్చె. త్రిప్తాదేవి శాంతమున భూదేవియే కోపమెట్టిదో

యెఱుఁగనిదిగావున నామె దుఃఖమున కూరటయే లేకపోయె
ను అయినను కుమారుని స్థితి యున్న దున్నట్లు తెలిసికొని
రమ్మని గాళుఁడు మర్దనుఁడను గాయకుని సుల్తానుపురమున
కంపెను. మార్గమున మర్దనున కెదురుపడిన మొదటిపురుషు
డే యావార్త నిజమని పలికెను. అప్పటికిని మర్దనుని మనసు
సందేహపరవశమగుటచే సుల్తానుపురమునకు వచ్చినతోడనే
జయరాముఁడు వానిసందేహమును దీర్చెను. ఆదూఁత యం
తతోఁ దనివి నొందక నానకును స్వయముగా జూడవలయు
నని కోరి గోరీలదొడ్డికిఁబోయి యాతనిం గాంచి మరల గృహ
స్థాశ్రమస్వీకారముఁ జేయుమని వాని కెన్నెన్నో యుపదేశ
ములఁ జేసెను. ఈతఁడు తాల్వొండినుంచి వచ్చునప్పుడు తన
వాక్చమత్కృతిచేత నానకు మనసు గరిగించి గృహస్థుం జేయ
గలిగినట్లు కాళునితోఁ బ్రతిజ్ఞలు పలికివచ్చె అందుచేత నతఁడు
తన యావచ్ఛక్తి వినియోగించి నానకుం ద్రిప్పఁజొచ్చెను.
అయ్యిరువురకలయికచేత నానకు గృహస్థాశ్రమము స్వీకరిం
చలేదు గాని నానకు చేసిన వేదాంతబోధలచేత మర్దనుఁడు
సంసారముమీఁద విరక్తుఁడై తాల్వొండికిఁ బోయి కాలునకుఁ
గుమారుని యవస్థయైనం జెప్పఁ దలపక నానకునకు శిష్యు
డయ్యెను. ఊరక శిష్యుఁడైయుండక నానకు కంఠములోఁ
బ్రాణముండినంతకాలము పరమభక్తుఁడై తోడు నీడ యట్లు
వానిని సేవించెను.

లోకము నుద్ధరింపఁదలఁచిన మహాత్ము లొక్కచోట నెప్పుడు నుండరు. తాము బుట్టిపెరిగినచోటులను వ్యవహారములు చేసినచోటుల మొదలే యుండరు. తమకు భగవంతుఁడిచ్చిన జ్ఞానము లోకమంతట వెల్లడిచేయుటయే వారి ముఖ్యోద్దేశము గావున మహాత్ములు నిరంతరము దేశాటనము చేయుచుందురు. నానకుగూడ జగదుపకార పారీణుఁడగుటచే మర్దనుఁడు తన శిష్యుఁడైన కొన్ని నాళ్ళకు సుల్తాను పురము విడిచి మఱియొకతావునకు బోవఁదలఁచెను. మర్దనుఁడు మంచిపాటకుఁడగుటచే నిరంతరము భగవన్నామ కీర్తనము గానరూపమున వానినోటినుండి వినవచ్చునని నానకు తాంబురా కావలయునని కోరి యడిగికొనుటకైన దనవద్ద ధనముఁ లేనందున దానికి వలయు ధనమిమ్మని సోదరివద్దకు వర్తమాన మంపెను. తమ్ముఁడట్టి కోరిక కోరుటయే చాలునని నానకిదేవి తక్షణమే వానికిఁ గావలసిన ధనమిచ్చి సోదరు నొకసారి జూడఁగోరి యెట్లయిన వచ్చిచూచి పొమ్మని ప్రార్థనాపూర్వకముగా వర్తమాన మంపెను. నానకు తనయక్కమాట త్రోసివేయలేక రాముని దర్శనమునకుఁ బోయెను. నానకి తమ్మును మిక్కిలి గారవించి భోజనముపెట్టి చాలసేపు వానితో సంభాషించెను. అక్కడ నుండగానే నానకు పూర్వపు చెలికాఁడగు బలుని జూడగోరెను. నానకి వెంటనే వానిని రావింపఁ నతఁడు వానిం జూచి నీ వెట్లున్నావని యడిగెను. బలుడప్పలుకులు విని యజమానుఁడు తన్ను విడిచిపోయినది మొదలు

తన కేమియు దోఁచక పిచ్చియెత్తినట్లున్నదనియు సెలవయ్యో నేని తాల్వొండికి బోయి వ్యవహారములం జక్క బెట్టుకొని మున్ను చేయఁదలంచిన పని జేయవచ్చుననియు బదులు చెప్పి నానకుచేసిన పని చాల మంచిదని పొగడి యతండు త్రొక్కినత్రోవ తప్పన్న వారిని నిరసించి తనకు నానకునందుఁ బరమభక్తి గలిగింపుమని భగవంతుని బ్రార్థించెను. నానకు వాని భక్తికిమెచ్చి తాల్వొండికిఁ బోవుటకు వానికి ననుజ్ఞ నిచ్చెను.

అనంతరము నానకు సోదరివద్ద సెలవు బుచ్చుకొని నిజనివాసమగు గోరీలదొడ్డికి బోయెను. మర్దనుఁడు తాంబూరా గొనుటకు బజారున కరిగెను. బజారులో నెక్కడ వెదకిన నెక్క తాంబురా యైనం దొరక లేదు. దొరకకపోవుట యటుండగా వాని యుద్దేశమెఱిగిన పడుచువాండ్రిందఱు వానిని జూచి యెగతాళి చేసిరి. మర్దనుడు బజారంతయుఁ దిరిగి తిరిగి విసికి వేసారి నానకుకడకు బోయి తాంబురా దొరకకపోవుటయు దన్నెల్లవారు బరిహాసించుటయు లోనగు వృత్తాంతమెఱింగించెను. నానకు వానిపలుకులు విని యిట్లని యూరడించె. " ప్రపంచమంతయు నజ్ఞానాంధకారమున మునిగి యున్నది. ఇప్పుడు లోకము మనల నిరసించినను ముందుముందు పశ్చాత్తాపముఁ బొందను వినయముఁ బొందను, మన మాటల నాకర్ణించును." ఈశ్వరునియందుఁ గాటముగ మనస్సు నిలిపిన పరమ

భాగవతోత్తముని మనోధైర్యమెట్లుండునో చూచితిరా? లోకము తనమాట నిరాకరింపక వినయముతో వినునని వాని యంతరాత్మ విస్పష్టముగ వానికిఁ జెప్పెను. భగవద్భక్తులకు సామాన్యమనుష్యులకు గల ముఖ్యభేద మిదియే. అనంతరము నానకు కొంచెము యోచించి సుల్తానుపురమునకు సమీపమందున్న యొక గ్రామములో నొక వర్తకుడు పెహురూ యనువాడు తాంబురాలు చక్కగా చేయఁగల్గుఁడనియు వాని కడకు బోయిన దొరకుననియుఁ జెప్పి మర్దను నంపెను. మర్దనుఁడు బయలుదేరి నానాస్థలములు దిరిగి యామనుష్యుని నెలవుగానక మూడుదినములు తిరిగితిరిగి మిక్కిలి డస్సి యొక చెట్టుక్రింద గూర్చుండ వానివద్దకే పెహురూ వచ్చి యొక తాంబురా యిచ్చెనట. మర్దనుఁడు దాని వెల యీయబోవ దాని నతఁడు పరిగ్రహింపక నానకుదరిశనము చేయింపుమని ప్రార్థించెను. మర్దనుఁడను వానిందోడ్కొని నానకునకు జూపి త దభీష్టముం దీర్చెను.

మర్దన్యుఁడు గానవిద్యలో నానాటివారి నందరిని మించెనని చెప్పుదురు. తాంబురా దెచ్చి స్రుతివేసి యతఁడు తుహీ నిరాకార్ తుహీనిరాకార్ నానక్ బందా తేరా యను పల్లవిగల కృతి పాడెను. పాడినతోడనే నానకు భక్తిరసపరవశుఁడై యొడలెఱుంగక పడియెను.మర్దనునకు గానమునందధికప్రజ్ఞ మొదట లేదనియు నానకు వరప్రసాదమునకు నిము

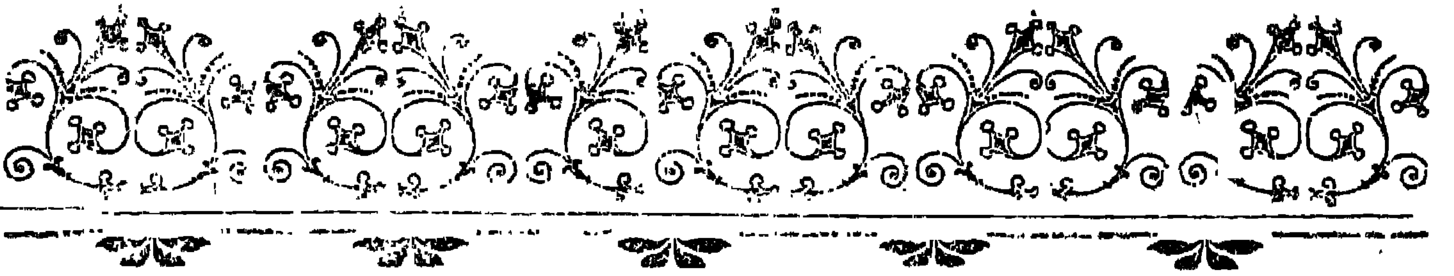
సమున నట్టిప్రజ్ఞ వానికిఁ గలిగినదనియుఁ గొందఱనుచున్నా
రు. కొందరు మర్దనునకు సహజముగా గానమునం దధికప్రి
జ్ఞగలదని చెప్పుదురు. నానకు మైమరచిపడుట మర్దనునియొ
క్క గానప్రభావముచేత గాక వాని హృదయమున నున్న
భక్తిరసముచేతనే యని కొందఱు పలుకుదురు. ఈమాటయే
కొంతవఱకు నిజమని తోఁచుచున్నది. భక్తిరసములేని శు
ష్కహృదయుడు రాళ్ళు గరగించు పాటలు వినినను పరవశుఁ
డై మూర్ఛిల్లునా? సహజముగా హృదయము భక్తిపూరితమై
నప్పుడు స్వల్పగానము సహితము వాని కుత్సాహము గలిగిం
చును. అంతేకాని తాంబురా కొయ్యలు నోటిపాటలు భక్తిలే
నివానికి భక్తి సృష్టింపలేవు.

నానకు రెండుదినములు మూర్ఛావస్థలోనుండి మూడ
వనాడు కన్నుదెరచి చూచెను. గురువునకు మెలకువ వచ్చిన
తోడనే మర్దనుండు స్వగ్రామమునకుఁ బోవుటకు సెలవిమ్మ
నియడిగెను. నానకు కారణముం దెలియఁగోర మర్దనుఁడిట్లని
యె. „ మీరు మూర్ఛవోయి రెండేసి దినములీ ప్రకారము
గా నున్నపక్షమున నాపనియేమి కావలయును? ఆకలిచేత దా
హముచేత నేను చచ్చిపోనా! కావున నన్ను బోనిండు.” శి
ష్యుని బేలమాటలు విని గురు విట్లనియె „ నీయిష్టము వచ్చి
నట్లు చేయవచ్చును. నీవు స్వగ్రామమునకుఁ బోయి సుఖించి
నను సంతోషమే నన్ను గనిపెట్టుకొనియున్నను సంతోషమే.

ఉండఁదలఁతువేని యాఁకలిచేత దప్పికచేత బాధపడవలసి యుండును. నానకుతో నున్నవారికి నానకునితో పాటు కష్టము లేగాని సుఖములు లభింపవు" మర్దనుఁడా పలుకులు విని యే మియుం బదులుచెప్పక యెటుచేయుటకుం దోఁచక సందిగ్ధ మనస్కుఁడై యుండెను. అంతలో మర్దనుఁడు తన తమ్ముని విడిచి పోవదలంచుకొన్నాఁడని విని నానకి విచారమొంది మ ర్దనుని బిలిపించి పోవఁదలఁచిన కారణమడిగి తమ్ముని విడిచి పోవలదనియు సుల్తానుపురములో నున్నంతకాలము తనయిం టనే రెండుపూఁటలు భుజియింప వలసిన దనియు సోదరుఁడా యూరు విడిచిపోవునప్పుడు వానివెంట బోవలసినదని యీ ప్రయాణమున కగు కర్చులన్నియు తానే యిచ్చుకొనఁబూను ననియుఁ జెప్పి యిప్పుడే రెండుబట్టలు నిరువది రూపాయలు వానికిచ్చెను. అది పుచ్చుకొని మర్దనుఁడు వారు చెప్పినట్లె చేయుటకు వాగ్దానము చేసి మరల నానకు కడకుంబోయెను. మర్దనుఁడు కనబడకపోవుటచే నతఁడు స్వగ్రామమునకే బోయి యుండవచ్చునని నానకు తలంచి వానిం జూచినతోడనే మర ల నేలవచ్చితివని యడిగెను. మర్దనుఁడు నానకీదేవి తన్ను బి లిపించి చెప్పినమాటలన్నియు వాని కెఱిగించెను. మర్దనుఁడు తన సోదరివద్దనుంచి వస్త్రములు గ్రహింపవచ్చునే కాని ధన ము స్వీకరించుట యనుచితమని తలంచి నానకు వానివద్దను న్న ధనముఁ దీసికొని సోదరివద్దకుఁ బోయి యాధనమామె

కిచ్చెను. ఆమె దానిని బుచ్చుకొనుట కిష్టము లేనిదయ్యు దమ్ముఁడేమను కొనునోయను భయమున మరల గ్రహించి గృహస్థాశ్రమము స్వీకరించి తల్లి దండ్రులకు నాలు బిడ్డలకుఁదనకు బావకు నత్త వారికి నెప్పటియట్లు నేతాృనందము గలుగ జేయఁదగునని వానిని బ్రార్థించెను. ఎన్ని చెప్పినను నానకు తనతో ్రవ విడువనందున నానకీదేని తమ్మునిం జూచి " నాకు నిన్నుఁ జూడవలయునని బుద్ధి పుట్టినప్పుడు నేను నీకు వర్తమాన మంపెదను. నీవు తక్షణము వచ్చి నన్నుఁజూచి పోవలయు" నని కోరెను. నానకు సోదరి కోరికను దప్పక తీర్చుట కొడంబడెను.

శ్రీ

నానకుచరిత్ర.

పంచమాధ్యాయము.

అనంతరము నానకు కొంతకాల మచ్చటనుండి సోదరి వద్ద బావవద్ద సెలవుగైకొని లాహోరు మండలము నందలి యమ్నాబాదు పట్టణమునకుఁ బయనమైపోయెను. సుల్తానుపురమునువిడిచిన యాగడియ మొదలుకొని యీకథానాయకుఁడు గురు నానకు నామముతో వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చె. ఏలయన నాదినము ప్రారంభముగా నతఁడు తనకాలమున సంఘమునందు ప్రబలియుండిన దురాచారమును వెలిపుచ్చి ఖండించుటకును బ్రజల మనస్సులనుండి మూఢవిశ్వాసములను దొలఁగించుటకును సత్యమని తానునమ్మినమతము స్వేచ్ఛగా లోకులకు బోధించుటకును సంకల్పించెను. ఏమనుష్యుఁడు తన బోధనలవలన మానవకోటికి నీతి యాత్మజ్ఞానము మనోవికాసము గలిగించునో యతఁడే గురుశబ్దమున కర్హుఁడు. నానకు తనకుఁ గలిగిన యాత్మజ్ఞానమును దోడిమానవులకు నెఱింగించుటకే గాక దైవధర్మములకు విరుద్ధములైన దురాచారము

లను సంఘమునుండి దూరముగఁ దోలుటకు నిర్మూలించుటకు సమకట్టె గావున నీతఁడు గురుబిరుదము నందుటకుదగినవాఁడు. అందుచేత నాశబ్ద మతనియందు సార్థకమయ్యెను.

సుల్తానుపురమునుండి యమ్నాబాదుకుఁ బోవుట కేడు దినములు పట్టెను. ఈపట్టణమునకు నానకు వచ్చుటకుఁ గారణామేమన నచ్చట దైవభక్తుఁడు సత్ప్రవర్తకుఁడు నగు వడ్లవాఁడొకఁ డుండెను. ఆతని జూచుటయే యీగురుని యభిలాష. ఆవడ్రింగి పేరు లల్లో. నానకు తత్పురము బ్రవేశించి సరిగ యావడ్రింగియింటికిఁ బోయెను. లల్లో నానకు మహాత్ముఁడని వినియుండెనేకాని యాతని దరిశన మదివఱకెన్నఁడుఁ జేసియుండలేదు. తనగృహమున కనాహూతుఁడై యరుదెంచిన పురుషుఁడు నానకేయని తెలిసికొని యావడ్రింగి మహానందభరితుఁడై వానినెంతయు గౌరవించెను. అతఁడక్కడ కొన్నినాళ్లుండి తనమతము బోధింప నారంభింప నాపురజనులకు వానిమీఁద ననిష్టముపొడమెను. అనిష్టమేకాదు కేవల ద్వేషమే కలిగెను. అట్లుకలుగుట యాశ్చర్యముగాదు. ఏలయన నేమనుష్యుఁడైన మతవిషయమునగాని, సంఘవిషయమునగాని, జ్యోతిషాది శాస్త్రవిషయములగాని క్రొత్తసిద్ధాంతము బోధించినప్పుడును సిద్ధాంతము ప్రాఁతదైనను నూతనముగా నాచరణమునకు దెచ్చినప్పుడును లోకులు కాకులట్లు వానిం బొడిచి తల యెత్తుకొననీయక నిందించి బహిష్కరించి దండించి

చేతనైనచో నిష్కారణముగ జంపివేయుదురు. ప్రపంచము యొక్క పూర్వచరిత్రం జదివినవారి కందఱకు నిది విదితమే. లోకులు క్రొత్తసిద్ధాంతములలో నున్న యోగు బాగుల నరయరు. దానివలన మానవకోటికిఁ గల్గు లాభనష్టములను విచారింపరు. మునుపటి యాచారములకు విరుద్ధముగ బోధించినవాఁడు నీతిమంతుఁడైనను సరే విద్యాసముద్రుఁడైనను సరే జ్ఞానరాసియైననుసరే యదియెల్ల లెక్కసేయక వానినెల్ల సిలుగులం బెట్టుదురు. ఈమాటల యాథార్థ్యముస్థిరపరచుటకుదాహారణములు వేనవేలున్నవి. ఎందరో పరమపవిత్రులు మలిన చరిత్రులచేత సంహరింపఁబడిరి. ఎందరోవిజ్ఞానవంతులు పరమమూర్ఖులచేత బాధింపఁబడిరి. ఎందరో శాస్త్రకారులు నిరక్షరకుక్షులచేత నిందింపఁబడిరి. అద్వైతమతోద్ధారకుండగు శ్రీ శంకరాచార్యుఁడు మళయాళ బ్రాహ్మణులచేత నెన్నియిడుమలఁ బడెనో మనము వినియుండలేదా! ఆయనతల్లి మృతినొందినప్పుడు కులబ్రాహ్మణులు శవదహామునకు సహాయముచేయక మిన్నకుండ శంకరుఁడు గొడ్డలితో మాతృదేహామును ఖండఖండములుగా జేసిమోసికొనిపోవుటకువీలు లేకతనదొడ్డిలో నేయగ్నిసంస్కారము చేసెనఁట. విశిష్టాద్వైత మతోద్ధారకుఁడగురామానుజాచార్యుని చోళరాజు దేశమునుండి తరిమెనఁట. రామానుజుఁ డారాజు చనిపోవువఱకు నవగా పండ్రెండు సంవత్సరములు తనమతము స్వదేశమున బోధింప వీలులేక విదే

శములఁ గాలక్షేపము చేసెను. ఏసుక్రీస్తువంటి నీతివంతుని బరమభక్తుని సుగుణవంతుని వానిదేశీయులగు యూదులు నిర్హేతుకముగాఁ గొరత వేయింపలేదే. మతముమాట యటుండనిండు ప్రకృతి శాస్త్రములలోఁ గ్రొత్తసంగతులు కనిపెట్టినవారికిఁగూడ నిట్టి యవస్థలే సంభవించినవికదా! „సూర్యుఁడు భూమిచుట్టు దిరుగుటలేదు. భూమియే సూర్యునిచుట్టు దిరుగుచున్న”దని కష్టపడి కనిపెట్టి యాసత్యము లోకమునకు వెల్లడించి నందుకేగదా బ్రూనోయను పశ్చిమఖండవాసుని వానిమతస్థులగు క్రైస్తవులు బ్రతికియుండగా వానిని నిప్పులలోఁ బడవేసి చంపిరి. క్రొత్తదానిని లోకులు మొట్టమొదట నేవగించుట సహజము.

నానకు క్రొత్త సిద్ధాంతమేమియుఁ జెప్పక పోయినను వానిమతము పవిత్రమైన యార్యమతమైనను యానాటి దేశస్థుల దురాచారములకు విరుద్ధముగ నుండుటచే వానిని ప్రజలు ద్వేషించిరి. నానకు పరమశాంతుఁడైనను దత్పురజనులు వాని నెగతాళిచేసి చప్పటులఁ జరచి యవమానించిరి. నానకునకు మర్దనుసకుఁగూడ నక్కడనుండుట కిష్టము లేకపోయెను. గురుశిష్యులు తమతలంపు వడ్రింగి కెఱిఁగించిరి. అంత త్వరితముగ నేలబోవలసివచ్చెనని వడ్రింగి వారినడుగ నానకు, తనయునికి పురజనులకు బాధకరముగా నున్నందున వారికి మనోవ్యథ కలిగించుట కిష్టములేక తాను బోవలసివచ్చెనని ప్రత్యుత్తర

మిచ్చి యీక్రిందివిధమున బలికెనఁట. ‚‚నే నూరకుంటినా నన్ను జ్ఞానములేని మొద్దందురు. మాటలాడితినా పేలుచున్నాఁ డందురు. కూర్చుంటినా యొకనికొఱకో యేడ్చినట్లే యున్నాఁడందురు. లేచిపోతినా నెత్తినిగుడ్డవేసికొని పోయినాఁ డందురు. వినయము జూపితినా భయపడి లోఁబడినాఁడందురు. నీజనుల నెట్లుమెప్పింపవలయునో నే నెఱుఁగను. భగవంతుఁడే నన్నిహాపరముల రక్షించుఁగాక." ‚‚లోకోభిన్నరుచిః" యను సామెతనుబట్టి మనుష్యుల మనస్సులు పరిపరి విధములుగ నుండును. ఒకనికి మిక్కిలి బాగున్నది మఱియొకని కెంతో యోగుగాఁ గానబడును. అందఱ మెప్పించుట మనుష్యమాత్రున కెవ్వనికిం దరముగాదు. కావున లోకోపకారపారీణుఁడగు మనుష్యుఁడు తనకు సత్యమనిదోఁచిన దానిని లోకుల నిందల కుడుగక స్తోత్రముల కుబ్బక దైవముఖముఁజూచి నిర్భయముగ జాటును. గురునానకు తనయూరు విడచిపోవుట కిష్టపడక లల్లో మాసముదినములు తనయింట నుండుమని వానిని బ్రార్థించెను. అతఁడు మిక్కిలి వినయముతో వేడుకొనుటచేతను మిక్కిలి భక్తిగలవాఁడగుటచేతను నానకు వానికోరిక నెరవేర్ప నియ్యకొనెను. మర్దనుఁడు పురజనులుపెట్టు బాధలు పడలేకను కొత్తయూరులో మునుపటియట్లు పొద్దుపోవక పోవుటచేతను స్వగ్రామము పోవఁదలఁచి యజమానుని సెలవడిగెను. తన కాతిథ్యమిచ్చిన గృహస్థుఁడు సామాన్యస్థితికల

వాఁడైనందున నిరుపుర కన్న మిడుట వానికి భారముగా నుండు నేమోయనియుఁ, బోవఁదలఁచిన వాని నాపఁగూడదనియు నానకు మర్దనుని పోక కనుమతించి నెల దినములలో ననగాదానాపురము విడువకముందే రమ్మని చెప్పిపంపెను.

గురు నానకు తత్పురమున నున్నపుడు సంపన్నుఁడు పలుకుఁబడి కలవాఁడు కులమున క్షత్రియుఁడునగు మాలికు భాగోయనునతఁడు బ్రాహ్మణులకు సంతర్పణముఁజేసినాఁడు నానకునుగూడ విందునకు బిలిచెను. ఏమి కారణముచేతనో నానకు విందునకుఁ బోవలేదు. ఆసంపన్నుఁడది యనుమానముగా గ్రహించి నానకు దర్శనమునకుఁబోయి విందునకు రాకపోవుటచే దనకుగలిగిన యవమానమును మనస్తాపమును బిట్టుగ జెప్పుకొనెను. అదివిని నానకు భాగోనుఁజూచి యంతటి స్వల్పవిషయమున కంతగా విచారింపవలసిన యావశ్యకత లేదని చెప్పి వెనుక విందారగింపనందుకు దోషపరిహారార్థముగా నప్పుడతఁడిచ్చు వస్తువులఁ దినుటకు వాగ్దానముచేసి భక్ష్యములఁ దెమ్మని యడిగెను. భాగో సంతుష్టహృదయుఁడై తత్క్షణము కొన్నిభక్ష్యములఁ దెమ్మని సేవకున కాజ్ఞాపించెను. తోడనే మిగుల రుచ్యములగు పదార్థములు పళ్లెరములతో వచ్చెను. అవి ముట్టకమునుపే నానకు ప్రక్కనునిలిచియున్న పేదవడ్రంగినిజూచి మీయింటిపదార్థముల గూడ తీసుకొని రమ్మనియాజ్ఞాపించెను. ఆనవుఁడు లల్లో మహాప్రసాదమని

తనయింటనున్న నిస్సారపదార్థములం గొన్నిటిని దెచ్చి గురు సమ్ముఖమునం బెట్టె. పెట్టుటయు గురువు రెండుపళ్లెరముల నుండి రెండువస్తువులు చెరియొక చేతం గ్రహించి వ్రేళ్ళతో నొక్కెనఁట. నొక్కినతోడనే భాగో తెచ్చిన పదార్థముల నుండి నెత్తురుబొట్లు పడెనఁట. లల్లో సమర్పించిన పదార్థము లనుండి తెల్లని పాలు గారెనఁట. అట్లు కారుట యసంభవ మగుటచే నీకథ విశ్వాసపాత్రముగాదు. కాకున్నను లోకులకీ కట్టుకథ కొంత నీతిని బోధింపకపోదు. ఇందు మనము నేర్చు కొనవలసిన నీతి యిది. సంపన్నులు వెండిగిన్నెలతోడను బ సిఁడిపళ్లెరములతోడను దెచ్చియిచ్చు పంచభక్ష్యపరమాన్నం బులు వారి కష్టార్జితంబులు కావనియు, పొట్టగడువక దినమెల్ల జమటయూడ్చి పాటుపడు నిరుపేద లనేకుల బాధించి బలా త్కారముగాను మోసపుచ్చియు సంపన్నుల ధనము గ్రహిం చి విందుల తామారగించి యొరులకు మెప్పునకై పెట్టుదురని యు, పాలుమాలక యొరుల వంచింపక మేను దాచుకొనక పాటుపడిదారపుత్రుల నెట్లెటో బోషించుచు గౌరవముగఁ గా లక్షేపము చేయువాని గంజియన్నమే భాగ్యవంతుల పాయ సాన్నములకంటె భక్ష్యములకంటె మహాత్మ్యమెక్కువ యాదర రముతో నెక్కువరుచితో భుజింతురనియు మన మెఱుంగ వలయు.

భాగో తెచ్చిన పదార్థములనుండి నానకు నెత్తురు పిం డినమాట నిస్సంశయముగా నతిశయోక్తియైయుండును. గాని

వాని తెచ్చిన యాహారమును దిన్నగ మెసవక వడ్రింగి యు
డినకూడు నెక్కువయాదరించి సమగ్రముముగ భక్షించి యుం
డుననుట సత్యమని మనమూహింపవచ్చును. ఇంతియగాక
గడుసుదనమెఱుంగని వెంగిలిజనులను దోఁచికొను భాగ్యవం
తులగువారి యన్నముకంటె నీతిమంతులగు నిరుపేదల కూడు
శ్లాఘ్యము గ్రాహ్యమునని నానకు మొగమోటములేక వాని
తోఁ జెప్పియుండిన నుండవచ్చునని గూడ మనమూహింపవచ్చు
ను. అయాదరణము నాధారము జేసికొని బుద్ధిమంతులీ కథను
గల్పించి యుందురు. భాగ్యవంతుఁడై యెల్లవారలకు గౌరవనీ
యుఁడైనున్న భాగోకు నిరుపేదయుఁ దక్కువ వర్ణము వాఁడు
నందు వడ్రింగియునగు లల్లో యెదుట జరిగిన యవమానము
నతఁడు సాధారణముగ మరచిపోదగినదిగా గానఁబడదయ్యె.
ఆక్రోధమతఁడు మనసులో నుంచుకొని నానకున కేదైన
నపకారము జేయుటకు సమయము నిరీక్షించుచుండెను. రం
ధ్రాన్వేషణము చేయువారికి సమయములు చిక్కకపోవునా
శీఘ్రకాలములోనే యతని కొక యదను దొరకెను. ఎమ్నా
బాదు ఖిల్లాదారు (గవర్నరు) గానుండిన శేజిఖానున కొక్క
డే పుత్రుఁడుండెను. అతఁడా దినములలో గొప్ప జాడ్యముచేఁ
బీడితుఁడైయుండె. శేజిఖాను గొప్పవాఁడగుటచే నతఁడు తన
యధికారమునకు లోఁబడిన దేశములోనున్న గొప్పవైద్యులఁ
నందఱ బిలిపించి కుమారునకుఁ జికిత్సముల జేయించెను కాని

యవి యన్నియు నిష్ఫలము లయ్యెను. భాగో శేజిఖానున కాఁపుఁడగుటచే ఖాను తనకుమారుని దేహస్థితి నాతనితో జెప్పుకొని శీఘ్రముగ నేదో చికిత్స జేయునిపక్షమున బుత్త్రుఁడు తనకు దక్కఁడని బిట్టువిచారించెను. భాగో వానివిలాపము విని మేటివైద్యుల చికిత్సలు నిష్ఫలములైనందున నటమీఁద జికిత్సల జేయింపక భగవద్భక్తుఁడై పరమపవిత్రుఁడై మహిమలు చేయగల యోగినెవ్వనినైన బిలిపించి మంత్రబలముచే రోగమును శరీరమునుండి నిర్మూలము చేయుట కర్తవ్యమని వానికుపదేశించెను. ఆయాలోచనము మిక్కిలి బాగున్నదని ఖాను మెచ్చుకొని నిజముగా వాక్సిద్ధిగలవాఁడు మహిమగలవాఁడు నగుయోగిదొరకుట సులభసాధ్యము కాదని పలికెను. అనవుఁడు నగరమందున్న బైరాగుల సన్యాసుల యోగులనందఱి బట్టి తెప్పించిన పక్షమున నందులో నెవ్వఁడైన నొక్క మహాత్ముఁడుండకపోఁడని భాగో ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. ఆయుపదేశము లెస్సగానున్నదని మెచ్చి ఖాను కానఁబడిన విరాగులనెల్ల బట్టుకొమని సేవకుల కానతిచ్చెను. అట్లుపట్టుబడిన వారిలో గురునానకుకూడ నొకడైయుండెను. రాజభటులు గురునానకును నిష్కారణముగ బట్టుకొని తీసుకొని పోవుచున్నందుకు లల్లో చాలవిచారించెను. గురునానకు తనకు శిష్యుండగు పేద వడ్రింగినూరడించి తనయాత్మబంధములో లేనంతకాలము శరీరము బంధింపఁబడినను బాధల నొందినను తనకుజిజ్ఞాస లేదని పలికి వానికి ధైర్యము చెప్పెను.

మానవుఁడు తలంచున దొకటియు దైవము నిర్ణయిం
చున దొకటియు నగుచుండునుగదా. శేజిఖాను తనయధికా
రబలమున భాగో చెప్పిన యాలోచనము ననుసరించి పట్టణ
మునఁగల విరాగులనెల్ల బలవంతముగ బట్టి తెప్పించెనేకాని
తనయభిప్రాయము వారికి సరిగ నెఱిఁగింపక మున్నె కుమారు
ని శరీరస్థితి వారికి దెలుపకమున్నె యంతలో మొగలాయీ
లు మహాసేనాసమేతులై జయభిలాషమై వచ్చుచుండిరనియు
వెంటనే తమకు లోఁబడని పట్టణంబుల భస్మపటలము చేయు
చు మనుష్యుల మర్దించుచుండిరనియు గుండెలవియు వార్త
లు తెలిసెను. లోఁబడని పట్టణములు భస్మపటలము లగుచు
న్న వనుటచేత లోఁబడినయూళ్ళు నిరపాయములై యున్నవని
తలంపవలసినపని లేదు. నీతిమాలిన యూదండులోని సైనికు
లు లోఁబడిన యూళ్ళసైతము దోఁచుకొని స్త్రీలఁజెరబట్టియ
థేచ్ఛముగా మెలంగుచువచ్చిరి. ఎట్లయినను వారియధికార
మొప్పుకొన్నగ్రామము లొప్పుకొనని గ్రామములకంటె నిం
చుక సుఖతరములుగ నుండినవని చెప్పవచ్చును. ఆవార్తలు
విని శేజిఖాను వానిచుట్టములు మిత్రులు తక్కిన పట్టణముల
కు బ్రాపించిన దురవస్థయే తమ పట్టణమునకుఁగూడ తప్పక
పట్టునని మహాపదకు సంసిద్ధులైయుండిరి. అనుకున్నంతపని
జరిగె. బేబరుయొక్క మొగలాయిసైనికులు కొలదికాలము
లోనే యమ్నాబానునకుబోయి యనాగరికులు క్రూరులు

నగ్నుసైనికులు చేయఁదగిన దుండగములన్నియుఁ జేసిరి. ఒక్క దోఁపుడుకాదు. ఒకహింసకాదు. ఒక్కస్త్రీ మానహానిగాదు. అప్పుడుజరిగిన దౌర్జన్యములను గురునానకు స్వయముగ జూచియుండుటచేత నతఁడు స్వభాషలో నాపురజనుల దురవస్థఁ గొన్ని పద్యములలో వర్ణించెను. ఆపద్యముల తాత్పర్య మీక్రింద బొందుపరచెద. ఈవాక్యములలో నతఁ డాంతఃపుర స్త్రీల దురవస్థనే మిక్కిలి వర్ణించియున్నాఁడు.

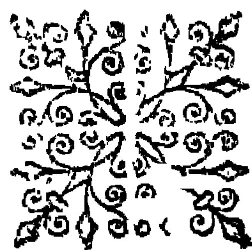
„ఆహా యీస్త్రీలు మున్ను పువ్వులతో సుగంధతైలములతో నగలతో వారిశిరసుల నలంకరించుకొని యుండిరికదా. ఆయువతు లిప్పుడు శిరస్సులు ముండనము చేయించుకొని నోట మట్టిఁగొట్టుకొని పోవుచున్నారుగదా! తొల్లి యీయంగనలు సుందరమందిరముల వసియించుచుండిరిగదా! నేఁడు వారిజయించిన వారియెదుట నిలువనైనఁదగరఁట. వందనము సర్వేశ్వరా వందనము. నీసంకల్ప మెవ్వఁడెఱుఁగఁడుగదా! నీవేమి చేయఁదలఁచెదవో నీవ యెఱుఁగుదువు. ఈపడంతులు వివాహకాలమున భర్తృపార్శ్వమున నెంతెంతశోభిల్లుచునుండిరోగదా! వివాహానంతరమున నీవెలఁదులు పల్లకులెక్కి భర్తృగృహములకుఁ బోయినప్పు డెంతెంతవైభవముతో నుత్సవములు జరిగెనోకదా! చేతుల కంకణాలు ధగధగ మెరయ సెకొర్తెత్తె పెండ్లికూతు లత్తవారి గుమ్మములముందు నిలిచి తన్నాను ముసలిముత్తయిదువులు పీడాపరిహారార్థ మెన్ని పొర్లు

లు దృష్టితీసిరోగదా! వారినోట మాట వచ్చెనా లెక్కలేని ధనము వారియధీనమయ్యెనుగదా! హంసతూలికాతల్పముల మీఁద హాయిగా బన్నుండుటయెగాని పనిచేసి యెఱుంగరుగదా. కావలసిన సమస్తమధురఫలములు వారికవలీలగ జేకురుచుండెడివి. ఆ యువిదలు శరీరములమీఁద ధరియించిన చీనిచీనాంబరములు మణిభూషణములు వెలలేనివిగదా.! కటకటా ఇప్పుడు వారి చక్కదనమె వారికి శత్రువయ్యెను. వారివిభవమె విరోధియయ్యెను. దురాత్ములగు యధికారుల యాజ్ఞాప్రకారము సైనికులా స్త్రీలం జెరబెట్టిరి. దైవము తనకిచ్చవచ్చినవారి నున్నతపదవికిం దెచ్చి కాపాడును. మనుష్యుండు తగుసమయమున భగవంతుని దలఁచుకొన్నయడల వారికపాయములేల వాటిల్లును. శత్రువులు దండువిడియకముందు ప్రభువులు భోగపరాయణులై దైవమును మఱచి నిశ్చింతతో నుందురు. ఇప్పు డేమి విచారించిన నేమిఫలము? బేబరు శాసనము చెల్లుచున్నది. సుకుమారవతులగు సుందరాంగులు సయితము పట్టెడన్నమునకు మొగము వాచియుండిరి. మసీదులలో నమాజుచేయవలసిన యవసరము దేవాలయములలోఁ బూజలుచేయవలసిన యవసరము లేకపోయినది. హిందూసుందరులు మనసార మొగమునఁ గుంకుము బొట్టుబెట్టుకొనుటకైన వీలులేని కాలము వచ్చినది. మునుపు వీరెవ్వరు రాముని పేరైన స్మరియించి యెఱుగరు. ఇప్పుడు స్మరియింపఁదలఁచినను శ

తుప్రులు స్మరియింప నియ్యరు. కొందఱు చెల్లాచెదరైన తమ కుటుంబముల సేమము నరయుచున్నారు. కొందఱు చుట్టపక్కముల కుశలవార్తల నడుగుచున్నారు. కొందఱు తమ దుష్కర్మములఫల మనుభవింపఁ గూర్చుండినట్లు నేలఁగూర్చుండి యేడ్చుచున్నారు. భగవంతుఁ డేమిచేయ నిచ్ఛగించునో యదియే సంభవించును. మనుష్యుఁడు చిన్న "పురుగు."

అట్లు ప్రజల యవస్థనుగూర్చి కొన్ని పద్యములు చెప్పి నానకు పట్టణపరిపాలకుఁడగు శేజిఖానుని దుర్గతిని వర్ణించుచు మరికొన్ని పద్యములు రచించె. ప్రతిపద్యాంతమందు భగవంతుని మార్గము మనుష్యబుద్ధికి దుర్గమములనియు నతని శాసనము లవిలంఘనీయము లనియు నానకు నొక్కిచెప్పుచు వచ్చెను. ఆపద్యముల తాత్పర్య మీక్రింద వ్రాయుచున్నాఁడ. ,,ఒక కాలమందు శేజిఖాను వాని యంతఃపురాంగనలు ననుభవించిన భోగ మింతింతయని చెప్పరాదు కదా! సేవకులు వారికనుసన్నలమెలంగి వారి నోటమాట జారినమాత్రమున నూడిగములు చేయుచువచ్చిరిగదా! కోరికలు కోరుటయె తడవుగా నవి సఫలము లయ్యెనుగదా! అహోరాత్రము లెడతెగని పండుగలై మహోత్సవములతో నిండియుండెనుగదా! ఆనందసముద్రమున దేలుట సౌఖ్యములనవ్వారిగా ననుభవించుట సేవకుల కాజ్ఞాపించుట యాటలాడుట యలంకారములఁ జేసికొనుట మున్నగుపనులకంటె నన్యమెఱుంగరుకదా! అవ

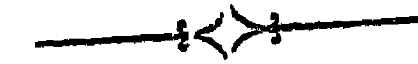
ను శేజిఖాను వానివంటి యితరమనుష్యులు నిశ్చయముగా నట్లు గడపిన దినములు కొన్నియుండెను. అదృష్టము కలిసివ చ్చినంతకాలము వారికట్లు జరిగెను. కటకటా వారిప్పు డెట్లు న్నారు. శత్రుసైనికు లున్నసొమ్ముల నెలుచుకొనిరి. ఈయా యవమాన మనక యెల్లయవమానములు వారివంతయ్యె. వె నుక ననుభవించిన మహాభోగములకన్నిటికిఁ బ్రాయశ్చిత్తమో యన్నట్లు కొందఱు మహాభారముగ నున్న సంకెళ్ళతోఁ గా ళ్ళు కదపలేక నేడో రేపో గతించిన తమ చెలికాండ్రఁ గలిసి కొనుటకు సంసిద్ధులై చెరసాలలలో నుండుచున్నారు. భగవం తుఁడు న్యాయశీలుఁడు సర్వోన్నతుఁడు. అతనిశాసన ముల్లం ఘించినవారు తప్పక నశింతురు. ఈనాటిప్రభువులగు పటాను లు వానియాజ్ఞ దాటలేదా దానిఫల మనుభవించుట లేదా ? ఘాతుకులగు మొగలాయిసైనికులకుఁ బౌరుషహీనులయిన ప టానుప్రభువులకు జరిగిన యీయుద్ధములో నిరహేతుకముగా జచ్చినవేనవేలు పురుషులు స్త్రీలు బిడ్డలు మొదలగువారిపక్ష ముఁ బూనుట కెవ్వరు లేకపోయిరి.

శ్రీ

నానకు చరిత్ర.

షష్ఠాధ్యాయము.

మర్దనుఁడు గురువును వీడ్కొని తాల్వొండిగ్రామమునకుఁ బోయెను. ఆగ్రామవాసులు వానిరాకకు సంతసించి నానకునుఁగూర్చి మిక్కిలి యాత్రముతో నెన్నో ప్రశ్న లడుగఁజొచ్చిరి. మర్దనునకంటె ముందు పదునైదుదినముల క్రిందట బలుఁడు తాల్వొండికిఁబోయెను. నానకుతండ్రి యదివఱకే తన కుమారుఁడు సన్యాసులలోఁ గలిసిపోయినాఁడని విని యామాట నిజమో యబద్ధమో కనుగొనుటకు బలునికడకుఁబోయెను. అది యథార్థమే యని బలుఁడు పలుకుటయు భగ్నమనోరథుఁడగుఁగాళుఁడు కాళునికంటె నెక్కుడుగ దృప్తాదేవియు మితిలేని వగపునొందిరి. కాళుఁడు పుత్రస్నేహము కతమున మనశ్శాంతి గోల్పోయి నిరపరాధుఁడగు నాకాఁపుకొడుకును జూచిన చోటనెల్లఁ దిట్టుచుఁ దనకుమారునిపాలిఁటి దుష్టగ్రహమనియుఁ దన కొంపఁదీసిన వాఁడనియు దుఃఖింపఁజొచ్చెను. కాళుఁడు, పుత్రుని దెస నాస విడిచియు మరల నతఁడు సంసారమును స్వీకరింపఁడని మనంబున నెఱింగియు నెవరిప్రోత్సాహముచేతనైన బలుఁడు విడిచిపోయినపిదప బుద్ధిమంతుఁడై సం

సారమున వెండియుఁ బ్రవేశించి యుండకూడదా యని కొం
త లేనిపోని యాసపెట్టుకొని మర్దనుఁడు గ్రామమునకు రాగా
నే బలునికంటె వాఁడు బుద్ధిమంతుఁడని భావించి వాఁడు సు
తుని విషయమున నేదైన మేలువార్త చెప్పునేమోయని భ్ర
మపడి వానినిం గలిసికొని నానకు వైరాగ్యమునుగూర్చి య
నేకప్రశ్నము లడిగెను. తనయునిగూర్చి కాళుఁడు విన్నదంత
యు యథార్థమని మర్దనుఁడు ప్రత్యుత్తరము చెప్పెను. అది
విన్నతోడనే కాళునియొడలు జల్లుమనెను. మొగము తెల్లవారె
ను. మర్దనుఁడు కాళునిమాటలకు బదులుచెప్పునప్పుడు నిర్భ
యముగను జ్ఞానగర్భితముగను మాటలాడెను; మొదట కాళు
డే తనయునివార్త యరసివచ్చుటకు మర్దనుని బుత్తెంచెనని
చదువరు లెఱుంగుదురుగదా! మర్దనుఁడు తన యుదరపోష
నార్థము గానవిద్య నేర్చుకొన్నవాడయ్యు గురు నానకు
తోఁ గొన్నినాళ్లు సహవాసముచేయు నప్పటికి వానికిస్వలాభ
పరాయణత యైహికవిషయాసక్తి దప్పులయ్యెను. పారమార్థిక
చింతప్రబలెను. తనవలెనే పుత్రుఁడుసంసారతంత్రములో దగు
ల్కొనినట్లుచేయవలయునని ప్రయత్నించుచున్న కాళునిచే
ష్టలయందతనికేవ గలిగెను. దయాళువు లోకబాంధవుఁడు నగు
భగవంతుఁ డొకఁడున్నవాడనియు వానిసేవయేమానవునకుప్ర
థమకృత్యమనియు నతడు తెలిసికొనెను. తెలిసికొని తన్ను పంపి
నయజమానికంటె మర్దనుఁడు జ్ఞానియయ్యె నానకునొక్క ని

శ్చలభక్తిని శాంతమును మనోధైర్యమును భూతదయను జూచి నవారందరదివఱకెంతభక్తిహీనులైనను తప్పక భక్తితత్పరులగుదురు. అందుచేతనే మర్దనుడు స్వలాభాన్వేషిగాక నానకునకుశిష్యుడయ్యెను. పుత్రుడు చెడిపోయినాడని దుఃఖితుడైన కాళుని మర్దను డూరడించి గుణత్నాకరుడగు నట్టికుమారుడు గర్భమున జనించినందున దన్నుధనుడుగా భావించుకొనక విచారించుట యవివేకమనియు నానికుమారుడు లోకసామాన్యుడు కాడనియు శ్రీకృష్ణుని యవతారమనియు సూర్యచంద్రుల యంశమున బుట్టెననియు మఱియు బెక్కుభంగుల దన భక్తికొలదిచెప్పి వాని వీడ్కొని మొదటినుండియునానకునందు మంచి యభిప్రాయము గలిగియుండిన రాయబులారు వద్దకుబోయి నానకు వృత్తాంతమంతయు వానికి కెఱిగించెను. రాయబులారు నానకువృత్తాంతమును కాళుడువిన్నట్లు వినక మున్ను తానను కొన్నదానికి నాడు విన్నదానికి సరిపోయెనని చాలసంతసించి తాల్వెండీ గ్రామమునకు గురునానకు నొకసారి బంపుమని మర్దనుని వేడుకొని తనమాటలుగా వానికి విన్నవింపుమని కొన్ని పలుకులు చెప్పి పుచ్చెను. మర్దనుడు తనవెంట నీసారి బలుని దోడ్కొని పయనమై యమ్నాబాదునకు బోయెను.

పోయి“నానకును గాంచి యతడు రాయబులారుమాటలుగా నిట్లని విన్నవించెను” నేను చాలాకాలమునుండి మహాత్ములగు మిమ్ము జూడగోరుచుంటిని. కాని వార్ధకము దేహదౌర్బల్యము

నారాక కాటంకములుగలిగించినవి. పయనమేసుదినములు పట్టుట చేతను బాధలు మిక్కిలిపడవలసివచ్చుటచేతను రాజాలనైతిని. కావుననాయెముకలుగోతిలో బడకమున్నె మీరే తాల్వాండీగ్రామ మొక్కసారి వచ్చి నాకు దర్శనమిచ్చి నన్ను ధన్యుని జేయవలయునని కోరుచున్నాను." ఆసందేశము మిక్కిలి జాలిగొలుపునదై యుండుటచేతను తనమీఁద మొదటినుండియు నభిమానముగలిగి తనకెన్నో యుపకారములు చేసిన రాయబులారువద్దనుండి యీసందేశము వచ్చుటచేతను నానకు దానినిజుల కనగా జూడలేకపోయెను. అందుచేత బలుకు మర్దనుడు జేరిన దినముననే నానకు లల్లోవద్ద సెలవుపుచ్చుకొని యమ్నాబాదు విడచి తాల్వాండికి బోవదలచెను.

తలచెనుగాని పయనము గావలసి వచ్చినప్పుడు వాని మనస్సు మిక్కిలి సందేహించెను. రాయబులారుమీఁది విశ్వాసముచేత ననుగ్రహముచేత స్వగ్రామ దర్శనము వానికిష్టమైనను వాని మనస్సునకు మిగుల బాధను కలిగించునట్టివియు మనోధైర్యమును సంపూర్ణముగా శోధింపఁ గలిగినట్టివియు నగు స్థితిగతు లక్కడ నున్నట్లు వానికి బొడగట్టెను. ఎవ్వని గూర్చి గురునానకప్పటికిని భయపడుచుండెనో యాకాలు డక్కడ నుండెను. దయామయస్వరూపిణియు గన్నతల్లియు నగు త్రిప్తాదేవియు నక్కడనే యుండెను. కోపోద్దీపితుడగు తండ్రి కఠోరభాషణముల నతఁడొకవేళ సైరించి సరకుసేయ

క మనోధైర్యమును జిక్కబట్టిన బట్టుగాక! మూర్తీభవించిన కృపారసమో యన్నట్లు మృదువులగు మాటలతో, జాలిగొల్పుచూపులతో బాష్పపూరితములైన కన్నులతో దరికిజేరి మీద చెయివైచి తల్లి బ్రతిమాలుకొన్నప్పు డెంతనిశ్చలహృదయముగల కొడుకైన జేలవడి లోబడకుండునా! సహజముగ మాతృభక్తి యతిశయముగా నున్న నానకువంటి గుణవంతుడు తల్లిమాటల కెదురాడగలడా? మాటకు మాట యుక్తికి యుక్తి చెప్పి యతడు తొక్కినమార్గము సరికాదని సహేతుకముగా నెవరైన వాదించినచో వారి నతడు వాదమున నోడింపగలడు. అట్లు చర్చలు పెంచక వాదములు సలుపక కన్నీళ్ళనే యుక్తులుచేసికొని దయనీయములగు మాటలనే యాయుధములుగ జేసికొని కొడుకులం గెలిచి వారిమనస్సులం ద్రిప్పదలచు తల్లులముందఱ పుత్రుల నీమములు నిలుచుట యరిది. ఇందుచేతనే పూర్వకాలమునందు గౌతమబుద్ధుడు మొదలగు మహాత్ములందఱు సన్యసించి యా యాశ్రమమునందు జాలకాలము స్థిరపడినపిదప తల్లిదండ్రులు మొదలగు చుట్టములం జూడబోయిరి. అవి యన్నియు నానకు చక్కగా నెఱిగినవాడు గావున తాల్వొండికి బోవుదునా మానుదునా యని మొదట నించుక సంశయించియు జననీజనకుల ప్రార్థనలకు మనోవైకల్యము నొందక స్థిరముగా నిలిచినప్పుడే తన వైరాగ్యము వైరాగ్యమగుననియు గానిచో నది వ్యర్థమ

నియు భావించి తప్పక యా యూరికి బోయి తన మనోధైర్య
మును బరీక్షించుకొనఁ దలచెను. అట్లు కృతనిశ్చయుఁడై యిరు
వురు శిష్యులచేత నను గమ్యమానుఁడై నానకు తాల్వెండికి
బోయి గ్రామము బ్రవేశింపక యూరుబైట చెరువు వద్ద బస
చేసెను.

ఆతని రాక గ్రామములో దెలిసినతోడనే గ్రామవా
సులు స్త్రీలు పురుషులు బాలురు వృద్ధులు దమతమ పనులు
కట్టి తమ గ్రామవాసియైన యామహాయోగి దర్శనము చేయు
తీర్థప్రజలె వచ్చిరి. నానకు మనసులో తలంచినట్లె తండ్రియ
గు కాళుఁడు తల్లి త్రిప్తాదేవి పినతండ్రులలో నొకఁడు వానికడ
కు వచ్చిరి. అప్పుడు నానకు సన్యాసి వేషముతో నుండెను.
కాషాయవర్ణముగల రెండుగజముల గుడ్డ తలకు చుట్టుకొని
యట్టిదే మఱియొకటి మొలకు జుట్టుకొని మఱియొక చిన్నగుడ్డ
చేతఁబూని యతఁడు గూర్చుండెను. ఊరుబైట చెట్టుక్రింద న
ట్టిదీన వేషముతో గూర్చుండిన యాకుమారునిఁ జూడ తల్లితం
డ్రుల మనస్సెట్లు పరితపించెనో చదువరులే యూహించుకొన
వచ్చును. కాళుఁడు కుమారుని నీచస్థితిఁ జూచినతోడనే మ
నోవైకల్యము నొంది కోపపరవశుఁడై నానకును దూషించు
టకు బ్రయత్నించెనుగాని శాంత స్వభావుఁడగు వాని తమ్ముఁ
డక్కడనే యున్నందున మనస్సు స్వాధీనములో నుంచుకొమ్మ
ని సోదరునకు హితోపదేశము చేసి వానిసంరంభమును మా

న్పెను. అనంతరము దండ్రి కుమారునితోఁ సభాషింప దల
ప నానకు పినతండ్రి లోకవృత్త మెఱిగినవాడయినందున గా
ఖుఁడు మాటలాడ మొదలుపెట్టు నేని వానివాక్పారుష్యము
వలన దండ్రికొడుకుల కనివఱకే గలిగిన వియోగము మఱింత
యధికమగునని వానిని మాటలాడ నీయక తానే ముందు ప్రి
సంగమునకు దొరకొనెను. అన్నకొడుకును బినతండ్రి పలుక
రించి ముందుగా స్వగృహమునకు రమ్మని నానకును బిలిచె
ను. నానకు వానికిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. "అయ్యా! నా
యిల్లు వేరుగ నున్నది. మీయిల్లు నాయిల్లు గాదు. అన్ని
యిండ్లతోఁ సంబంధము వదలుకొంటిని." కొడుకిచ్చిన యీ
యుత్తరము చెవినిబడినతోడనే త్రిప్తాదేవి, పుత్రస్నేహామిత
రాలోచనలను జయింప మనసు పట్టలేక వలవల యేడ్చుచు
గుమారుని పాదములపై బడెను. మాతృవిధేయుడగు నాగురు
వు తల్లిని పరమ భక్తితో బాదములపైనుండి లేవనెత్తి విన
యమున నిట్లనియె. ,, అమ్మా! క్షమయేనాకు దల్లి సంతుష్టి
యే నాతండ్రి మనోజయ కారణమయిన సత్యమే నా
పినతండ్రి."

ఆయుత్తరము మిక్కిలి ప్రశంసనీయ మైనదిగదా? గు
రునానకు తన యెట్టయెదుట నున్న బంధువులు బంధువులు
గారని విస్పష్టముగఁ జెప్పి దీనబంధువుఁడగు భగవంతుఁడే తన
బంధువుఁడనియు వాని సన్నిధానమునకుఁ గొనిపోవందగిన

సత్యాది సద్గుణములే తనమిత్రములనియుఁ దెలియఁజేసెను. అప్పుడాతనిపలుకులు విసినవా రందఱు వానినిశ్చలభావము నకు సంతసించి యతఁడు గృహస్థాశ్రమమును సంపూర్ణముగ విడిచినాఁడనియు జితేంద్రియుఁడై యాశల జయించి సంసార సంబంధము ద్రెంపినాఁడనియు వానిచరిత్రము ముందుముం దు సుజనవందితమై యుండుననియు నమ్మిరి. కష్టతరమైన మాతాపితృసందర్శన మీవిధమున బరిణమించినందుకు తన మనోధైర్యము వీగిలకుండ దాను బయటబడినందుకు నానకు మిక్కిలి సంతసించెను.

"మాతృదేవోభవ, పితృదేవోభవ" యని వేదములు పలుకుచున్నవిగదా సమస్త మతములు తలిదండ్రులసేవ యుత్తమోత్తమమని యంగీకరించుచున్నవిగదా! అట్టియెడ తలిదండ్రులకు విధేయుఁడైన నానకు తన యకాల సన్యాసము వల్ల వారికిరువురకు నధికమనోవేదన నేల గలిగింపవలయు? తల్లిదండ్రుల దుఃఖపెట్టినయతఁడు గురువగునా యని కొందఱడుగవచ్చును. స్వలాభము నెంచుకొని తల్లిదండ్రులను విడుచువాఁడు దూష్యుఁడగును గాని లోకాను గ్రహార్థము గృహము దారపుత్రులను మాతాపితలను స్వలాభమును స్వసౌఖ్యమును బరిత్యజించి యేకాకియై సుజనులు చుట్టములుగ జ్ఞానులు సహకారులుగ శిష్యులు బిడ్డలుగ లోకమే యిల్లుగ భగవంతుఁడు తండ్రిగ భావించి పాపుల నభ్యుద్ధరింప బాటుపడి

మేనులు ధారవోసియున్నట్టి మహాత్ములు తలిదండ్రులకు మనోవే దన గలిగించి నంతమాత్రమున దూష్యులుగారు. ఈతండ్రి దుఃఖించినను పైనున్న యాతండ్రి వాని గుణములకు సంతసిం చును. ఈపుత్రులు తగు జీవనాధారము లేక స్వల్పకాల మి డుమలు బడినను శిష్యపుత్రులు వేనవేలు సద్గతులు గలిగి సుఖింతురు. బుద్ధదేవుఁడు తలిదండ్రులమాట సరకు సేయక సన్యసించె. శంకరాచార్యుఁడు తల్లికన్నిష్టమైనను వివాహ పూర్వమందె నాలవయాశ్రమము స్వీకరించెను. రామాను జాచార్యుఁడు కాఁపురమునకు వచ్చిన భార్యను విడనాడి భగ వత్సేవకై త్రిదండ సన్యాసియయ్యెను. బసవేశ్వరుఁ డుపన యనమే చేసికొనననని గురులమాట ధిక్కరించెను. పురాణ ములలో నిట్టి యుదాహరణము లనేకములు గలవు. శుకుడు బాల్యముననే సన్యసించి తండ్రియగు వేదవ్యాసునకు మిక్కిలి మనఃఖేదము గావించెను. ప్రపంచారంభమునుండియు లోకో పకారులై మహాత్ములు గురువచనంబుల నతిక్రమించియే లోక బంధవులైరి. మాతాపితల శాసనము లతిక్రమింపగూ డనివని వారు గృహములందుండిన మానవలోకము గతియేమి కావలసియుండును?

అట్లు నానకు తల్లియొక్కయు బిన తండ్రియొక్కయు మాటల నిరాకరింప బిన తండ్రి కాలునితో నాలోచించి రా యబులారు మాట మీద దమకుమారునకు గౌరవముగలదని

మెఱింగి యతనిచేత బుద్ధి చెప్పించవచ్చుననుకొని వాని యింట బసచేయుమని నానకును వేడుకొనెను. నానకు రాయబులారు నిమిత్తమే యక్కడికి వచ్చినందున వానియింటికి బోవుట కేయాటంకము జెప్పక కదలిపోయెను. పోయి యా మహాత్ముడు వార్ధకముచేత గదల లేకయున్న రాయబులారు నుగాంచి వానిపాదములను దనహస్తముతో స్పృశించెను. ఆశతవృద్ధు మలినములగు తన పాదములను బవిత్రుడగు గురువు స్పృశించి నందుకు నొచ్చుకొని లేవలేక కూర్చుండియే యతని శిరస్సు మహనీయుడగు నానకు నడుగులం జేర్చెను. గురువు వృద్ధుని శిరస్సు సగౌరవముగా నెత్తి సేమమడిగెను. ప్రియభాషణంబులతో నిరువురు గొంతసేపు గడపిన పిదప నానకు బంధువ్వులు వంట బ్రాహ్మణుని నొక్కని కుదిర్చి నానకు నిమిత్తము వంట జేయించిరి. కాళుడు దిృప్తాదేవి యాదిసమంతయు రాయబులారు గృహమందే పడియుండిరి. వారు తనయింటివద్ద భృత్యులవలె నేలపడియుండిరో యాకారణము రాయబులారు చక్కగా నెఱింగి తానె ముందుగ నామాట కదపక వారి నోటనుండియే వారికోరికలు జెప్పం దలంచి ప్రసంగింప జొచ్చెను. ఆతడు సంభాషణమారంభించి నాలుగు పలుకులు పలికినతోడనే దిృప్తాదేవి కన్నుల నీరుపెట్టుకొని తద్దయు దుఃఖితయై రాయబులారు హృదయము కరిగి పోవునట్లు వగచుచు వాని నిట్లు ప్రార్థించెను. ,, ఈకష్టకాలమందు

మీరుతప్ప మాకు సాయముచేసి మమ్ము దేల్చువారెవరు లేరు
నాయనా నీయావచ్ఛక్తి వినియోగించి నాబిడ్డతో నెట్లు చె
ప్పవలయునో యట్లు చెప్పి వాఁడీ యూరునుండి పోకుండున
ట్లుచేసి పుత్రభిక్షము పెట్టుము. నీకెంతో బుణ్యముండును”
రాయబులారు తృప్తాదేవి మాటలచేత బరవశుఁడై నానకును
జూచి నీతల్లి యభీష్టమెట్లయిన నెరవేర్ప గలవాయని యడిగె
ను. అడిగి యంతట నూరకుండక రాయబులారు వెండియు
నిట్లనియె. “ నాకు విస్తారము సేద్యము జేయదగిన భూమిగ
లదు. అందుకొంత నీ కుచితముగ నిచ్చెద. నివు శిస్తు నీయ
నక్కరలేదు. కావలసిన పాలేళ్ళను బంపెదను. నీవేమియు
శ్రమపడనక్కరలేదు. అది సేద్యము చేయించుచు నిచ్చట
నుండగలవా.”

అతనిమాటలకు గురువిట్లు బదులుచెప్పెను. “అయ్యా!
భగవన్నామ స్మరణమే విత్తనమగుగాక సంతుష్టియే నాగలి
యగుగాక! వినయమే కలుపు తీతయగుగాక ఇట్లు కృషిచేసిన
నీభక్తి విశేషము చేతను దైవానుగ్రహము చేతను మంచిపం
ట పండగలదు. నీయిల్లు నిత్యకళ్యాణ సదనమై వర్ధిల్లగలదు”
అప్పలుకులు విని దాపుననున్న పినతండ్రి నానకుతో మెల్ల
గ నిట్లనియె. నీవు వ్యవసాయము వంటి కష్టపు బని జేయలేని
యెడల మంచియంగడి నొకదానిం బెట్టి సుఖముగ గూర్చుండి
పనిచేయు చుండుము. అనవుడు గురువు పినతండ్రికిట్లనియె.

,ఇక నాలస్యము చేయక నీజీవితకాలమునే యంగడి చేసికొనుము. భగవన్నామమె యాయంగడిలో నమ్మెడు సరకుగా నేర్పరచుకొనుము. ధ్యానమె యాసరకును సంపాదించు సాధనముగా నుంచుకొనుము. ఈశ్వరనామవ్యాపారము చేయువర్తకులతోనే బేరసారముల జేయుచు గాలము గడపుము. ఇంతకన్న వేరు వర్తకము చేయకుము" అట్లు పలికిన కొడుకుమాటలు విని పినతండ్రి వెండియు నిట్లనియె, నీకంగడి పెట్టుట కిష్టములేని పక్షమున విదేశములు చూడ నభిలాష గలిగినపక్షమున గుఱ్ఱములవర్తకము జేయుము. అది కారణముగా నీవెన్నో దూరపుపట్టణములఁ జూడఁగలవు" నాఁకు దానికిట్లు బదులు చెప్పెను. ,, నీవు శాస్త్రములను వినెడు వ్యాపారమునుండి సత్యమను గుఱ్ఱములను దూరదేశములకు దీసికొనిపోయి యమ్ముము. నీదారిబత్తెముగ సత్కార్యములు సౌజన్యత గొనిపొమ్ము. ఆవ్యాపారమువల్ల నీకుగలుగు లాభమేమన నీవక్షయలోకమున కఱిగి నిరాకారుఁడగు నీశ్వరు సాన్నిధ్యమునుజేరి మోక్షసుఖము ననుభవింపగలవు" జ్ఞానియగు కుమారుఁడన్ని విధముల నిహలోక వ్యాపారములోసి బ్రహ్మజ్ఞానబోధకములగు పలుకులు పలుకుచుండ పినతండ్రి వానినెంతమాత్రము గ్రహింపలేక సిగ్గులేక మరల నిట్లనియె. "పోసి నీకు గుఱ్ఱపువర్తక మిష్టములేదేని సర్కారు వారివద్ద నుద్యోగములో జేరుము." ఈమాటకు గురువు నోటినుండి ఈ

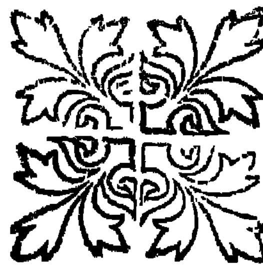
క్రిందియుత్తరము వచ్చెను. "నీవు మనసార భగవంతుఁడను సర్కారును గొలువుము. నీయాత్మభగవన్నామము మీఁది భక్తిని వృద్ధి పొందించునట్లు నడుచుకొనుము. నీయధికార మంతయు దోషములమీఁద జూపి దానిని నశింపఁజేయుము. అట్లుచేయుదువేని నీవు సిద్ధుఁడవగుదువు."

నానకునకుఁ బినతండ్రికి జరిగిన సంభాషణము విని రాయబులారు నానకుయొక్క మనస్సునకు నిష్టముగా నుండు నట్టి పని వానిచుట్టములు చెప్పలేదనుకొని తాను చేయబోవు నుపదేశము తప్పక యంగీకరింపఁబడునని నమ్మి గురువుతో నీవిధమున బలికెను. "బీదవాండ్రకు నీవొకసత్రమును వేయుము దానిపోషణకు గావలసిన ధాన్యమంతయు బండదగిన మంచిభూమి మూఁడునూతులుగలది నేను నీ కిచ్చెదను. నీవు శిస్తురూపకముగా నాకేమియునీయనక్కఱలేదు." ఇది సత్కార్యమగుటచే సాధారణముగ నానకుమెత్తబడి దానికొప్పుకొన వలసినదే. కాని యాతని మనోనిశ్చయము దృఢమైనదగుటచే నతఁడు పార్శ్వ పర్వములు విచారించి దానికి సమ్మతింప లేదు. ఇదియేగాదు ఎవ్వరెంతెంత మంచి యుపదేశములఁ జేసినను నానకు మనస్సునకవి యెక్కవయ్యె. అట్లు కొన్నిదినములు తాల్వెండిలోనుండి నానకు యెట్టకేల కాయూరువిడిచి పోదలఁచెను. ఏలయన నతఁడచ్చట నున్నందువలన బారమార్థికచింతగల కొంతమందికే జ్ఞానోపదేశము

ర్వకమగు నుపదేశము జరుగుచుండెనుగాని విశేషజనులకు వి
నోదముదీరుట తప్ప నెక్కువయుపయోగము లేకపోయెను.
గ్రామమువిడిచి పోఁదలంచినప్పుడు వానిని మిత్రులు జుట్టము
లు తలిదండ్రులు చుట్టుకొనిరి. తల్లిదండ్రులు సన్న్యాసాశ్రమ
మును విషమని చాలబ్రతిమాలిరి. రాయబులూరు సమ్మత
ము తలిదండ్రిల పక్షముఁబూని వ్యాపారమేమియుం జేయన
క్కఱలేదనియు నూరక స్వగ్రామమున నుండినంజాలు గావు
న ధ్యానిస్త్రైన నియ్యకొనఁదగుననియు నానకును వేడుకొనెను.
అందుకు నానకు తద్విషయమున దనయిష్టము చెల్లదనియుఁ
దనయిష్టమే చెల్లినపక్షమున జననీజనకులను మెప్పించుటకం
టె మరియొక కార్యము తనకు లేదనియుఁ దనయిష్టముకంటె
నతీతమైన పరమాత్మునియిష్టమెట్లో నట్లు జరుగవలసినదనియు
బదులుచెప్పెను.

అట్లు చెప్పి బలమర్దనులు వెంబడింప గురువు ప్రయాం
ణోన్ముఖుఁడైయున్నప్పుడు రాయబులారు వానిసమీపమునకుఁ
బోయి తనకొక ధర్మకార్యము జేయు నిష్టముగలదనియు నె
య్యది యుత్తమోత్తమ కార్యమగునో గురువు నోటనుండి విన
వేడుక గలదనియు. జెప్పెను. పరోపకారము జేయదలఁచిన
సత్పురుషునకు నిరుత్సాహము జేయుట భావ్యముగాదని గురు
వు వాని మంచితలంపునకు సంతసించి తాల్వొండి గ్రామము
లో మంచిచెరువు లేనందున మంచినీళ్ళతటాక మొకటి త్రవ్విం

పనగునని వానికుపదేశము చేసెను. నానకు స్వగ్రామములో నున్నపుడచట చెరువు లేనందుకు మిగుల విచారించుచువచ్చెను. గ్రామస్థులు దానివలన జాల నిడుములు బడుచువచ్చిరి. రాయ బులారు గురువు నిర్ణయించిన ధర్మకార్యము సర్వజనోపయోగమైనదని శ్లాఘించి తగినతావు వెదకి చెరువు త్వరలోనే ద్రవ్వించి దానికి గురునానకు పేరుపెట్టెను.

శ్రీ

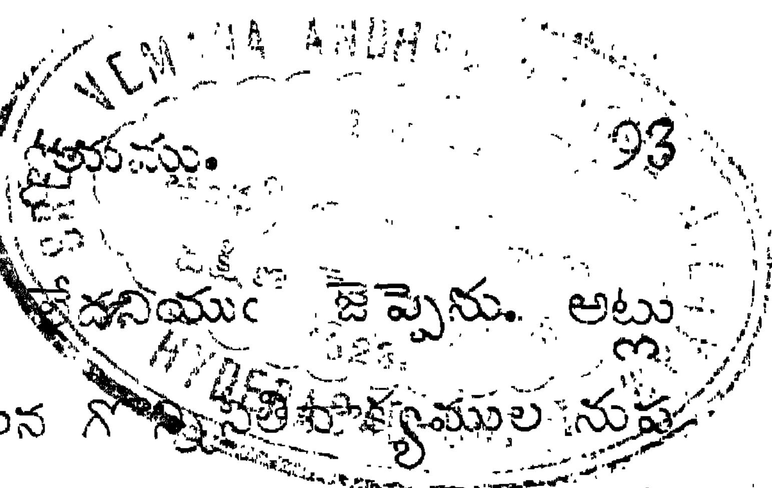
నానకుచరిత్ర.

సప్తమాధ్యాయము.

ఇంతవఱకు నానకు దేశాటనమని చెప్పఁదగిన సంచారము చేయలేదు. అతఁడు తిరిగిన యాత్రలు రెండు మూఁడు మాత్రమే గలవు. అందు మొదటిది సుల్తానుపురము. రెండవది యమ్నాబాదు గ్రామము. ఈయాత్రలకుఁ బోవునపుఁడు మార్గవశమున నతఁ డొకటిరెండు గ్రామములు చూచియుండవచ్చును. అతని శరీరము వానిమనస్సువలెనే స్వేచ్ఛావిహారమందాసక్తి గలదగుటఁజేసి యతనికి దేశాటనమునందు మిక్కిలి యిష్టముండెను.

బలమర్దనులు వెంబడింప నట్లు తాల్వెండి గ్రామము విడిచి నానకుముందుగా యమ్నాబాదునకుఁ బోయెను. అచ్చట పూర్వశిష్యుఁడగు లల్లో వాని నాదరించి పదునైదు దినములు తనయింట నుంచుకొనెను. అటనుండి గురువు తత్సమీపమందున్న మఱియొక తావునకుఁ బోయెను. ఆస్థలమునకిప్పుడు నానకు మఠమని పేరు. ఆకాలమందచ్చటగాఢనియమములతో యోగాభ్యాసము జేయునట్టి సిద్ధులనేకులుండిరి. గురు

నానకు శిష్యసమేతుఁడై యాస్థలమునకుఁబోయి సిద్ధాశ్రమ
మున కెదురుగా నొక నారింజచెట్టుక్రింద గూర్చుండె. ఆకిచ్చ
లిచెట్టదివఱకు జాలకాలమునుండి శోషించి మోడుగానుండె
నఁట. గురువు దానిక్రింద నాసీనుఁడైనతోడనే యావృక్షము
పచ్చనియాకులు లేతచిగుళ్ళు గలిగి దర్శనీయ మయ్యెనఁట.
ఈవింత దూరమునుండి సిద్ధులు గనిపెట్టిరఁట. వారు తమకం
టె నెక్కువయోగులు లేరని కడుగర్వితులై యుండువారఁట.
తమకంటె నెక్కువ మహిమలుగల మహాత్ములు వచ్చెనని తెలి
సికొని యాసిద్ధులు నానకు చుట్టుంజేరిరి. జోగులు పదిమంది
జేరినప్పుడు వేదాంతచర్చ తప్ప మఱియొకవిషయమేది చర్చిం
పఁబడును? ఆసిద్ధులు తమకు దుస్సాధ్యములగు వేదాంతవిష
యకప్రశ్నముల నెన్నో గురువు నడిగిరి. గురువు దేనిలోను
వారికిం దీసిపోవఁడయ్యె. సిద్ధులడిగిన ప్రశ్నలకన్నిటికి గురు
వవలీలగ మనస్సునకు దత్క్షణమే నాటునట్లుగ ననుభవసిద్ధమ
గునట్లుగా బ్రత్యుత్తరములు చెప్పి యందఱను సంతుష్టులఁ
జేసెను. అంతట నాసిద్ధులు నానకు తమకంటె నెక్కువ సిద్ధుఁ
డని గ్రహించి వానిం గొనియాడి తమమతమున జేరుమని
ప్రార్థించిరి. నానకు దానికి సమ్మతింపక మనుష్యున కాత్మ
శుద్ధి సత్ప్రవర్తనము మొదలగునవి యుండవలయును. గాని
పైవేషములవలన లాభములేదనియు వేషధారణముతోఁ బని
లేక యంతఃకరణశుద్ధికై పాటుపడవలయుననియు తానేమత

మునందు నేతెగయందు జేరుట లేదనియు జెప్పెను. అట్లు పలికి నానకు వారికొఱకు సమయమున గొన్ని హితోపదేశములనుప దేశించెనట. అవి భాషాంతరమునందుండుటచే వానితాత్ప ర్య మీ క్రింద బొందుపరచుచున్నాడ. " కాషాయాంబరము దండము ధరించుటలోను మేనెల్ల బూడిద పూసికొనుటలోను యోగములేదు. సిరస్సు ముండనము చేయించుకొనుటలోను శంఖము లూదుటలోను యోగము లేదు. లౌకికాకర్షణము లచేత జుట్టబడియు మనుష్యుడా యాకర్షణములకు లోబడక వానికతీతుడై యుండుటలో నిజమైన యోగమున్నది. వట్టి మాటలవల్ల నిజమైన యోగమురాదు. ఈశ్వరుని సర్వవ్యాప కత్వ మెవ్వడు తెలిసికొనునో యతడే యోగి. యోగము మనస్సులోనేకాని దానికి వెలుపల లేదు. యోగము గోరీ దిబ్బలలో లేదు. యోగము శ్మశానములలో లేదు. ఈశ్వరై క్యము చెందుచున్నామని దొంగమూర్ఛలు బడుటలో లేదు. నానాదేశముల కరిగి తీర్థములందు మునుగుటలో లేదు. లౌకి కాకర్షణములకు లోబడక వానికతీతుడై యుండుటలోనే యోగము కలదు. మన యాదిగురువగు పరమేశ్వరుని దెలిసి కొంటిమా సర్వసంశయములు నివారణములగు. అంతట ముక్తి కరతలామలక మగును. భగవద్విషయమును దెలిసికొ నగోరువాడు ముందుగా మనశ్శాంతి సంపాదింపవలయును. మనస్సు తన యిష్టమువచ్చినట్లు దిరుగుటమాని నిశ్చలమైనప్పు

డు పరంజ్యోతి తనలోనే వెలుగుచుండును. తనలో నీశ్వర తేజము ప్రకాశించుచున్నట్లు తెలిసికొనుటయే యోగము."

అనంతరము నానకు సిద్ధమతము విడిచి గంగానది ప్రవహించెడు భూములలో సంచారము చేయదలంచి పయనమయ్యెను. ఈయాత్రాచరిత్రలు సత్యమునకు దూరములై యద్భుతములతో మహిమలతో నిండిన కల్పనాకథలై యున్నవి. నిజమైన చరిత్రము నిమిత్తము నానకునుగూర్చి వ్రాయఁబడిన ప్రాచీనగ్రంథములను మన మెంత వెదకినను నూటి కొకచోట నెక్కడనో యొక సత్యమైన వృత్తాంతముండును గాని తక్కిన దంతయు బృహత్కథలోనున్న కథలకన్న నెక్కుడు చిత్రకల్పనలతో నిండియుండును.

ఆచరిత్ర లట్లుండుటకు మూడు ముఖ్యకారణములు గలవు. అందు మొదటిది. ఆచరిత్రలు వ్రాసినవారు భూగోళశాస్త్రమేమో యెఱుఁగరు. వారు జన్మమధ్యమున స్వదేశముగు పంజాబు నప్పుడప్పుడు చూచియుందురు; కాని గంగానది ప్రవహించెడి దేశములనుగాని యచ్చట నివసించు జనులను గాని వారెన్నఁడు జూచి యెఱుఁగరు. ఏస్థలముల జూడక స్థిమితముగా నిండ్లవద్ద గూర్చుండి విన్నకథల నాధారములు చేసికొని చరిత్రలువ్రాయు గ్రంథకర్త లంతకంటె నెక్కువగ నేమివ్రాయఁగలరు. రెండవకారణమిది. ఆచరిత్రలీయాత్రలు జరిగిన మున్నూరేండ్ల తరువాత వ్రాయఁబడినవి. ఆవ్రాతలు

గూడ నానకుయొక్క ప్రియభక్తుఁడగు బలుఁడే చెప్పి వ్రాయించుటచేత బయలుదేరినవి. బలుఁడు గురువుతోఁగూడ దిరిగినను విద్యాగంధశూన్యుఁ డగుటచే తను మూఢవిశ్వాసముగలవాఁ డగుటచేతను గ్రంథకర్తలకు గురువు వృత్తాంతమును చెప్పునప్పుడు నిజమగు వృత్తాంతములను సరిగ జెప్పలేక తన పిచ్చి నమ్మకముల నందు జొనుపుచు చాలకాలము గడచినపిదప చెప్పుటచే సరిగా జ్ఞాపకము లేక తన మందమతికి స్ఫురించిన వన్నియుం జెలుపుచు గురుచరిత్రమందలి యీభాగమును సంశయాస్పదముగ జేసెను. మూడవకారణ మిది. గురుచరిత్రము వ్రాయునప్పటికి గురువు మృతుడయ్యెను. అతని కీర్తి యార్యావర్తమందంతట వ్యాపించె. ఎన్నో మహిమలు వాని కారోపింపఁబడెను. ఎన్నోయద్భుతములు వానింగూర్చి చెప్పుకొనబడెను. చరిత్రకారులు వానిమహిమలు వినినవారే గావున తాము వినినవి చుట్టుపక్కలజనులు చెప్పుకొనునవి యగు లోకసామాన్యచరియలతో బుస్తకములనింపిరి. ఆగ్రంథముల లోనున్న విశ్వాసపాత్రములుకాని యంశములు విడిచి వాని యాత్రలు కొన్ని వర్ణింతము.

ఆతండు గంగాతీరమునం బయనముచేసి వంగదేశమునకు వచ్చెను. అచ్చట కొంతకాలముండి పిదప సత్ఁడాసామునకు బోయి యచ్చట ననేకమాసములుండెను. ఈపయనములతో మర్దనుఁడు మిక్కిలి డస్సి తన గురువువలె భక్తితప్ప

రుఁడై మార్గాయాసము మరచుటకుఁగాని బలునివలె వైరా
గ్యముఁ గలిగి శ్రమకోర్చుటకుగాని సమర్థుఁడు గాకపోయెను.
అస్సాముదేశమున సంచరించుచుండ నానకు షేకుఫరీదను
మహమ్మదీయయోగియొక్క వంశస్థుఁడైన యొకతురకం గలు
సుకొనెను. వారిరువురుఁ గొన్నినాళ్ళు గలిసియుండి భగవద్విష
యము లనేకములు చర్చించిరి. వారెడబాయునప్పుడు మత
ద్వేషములు లేక యొండొరులం గౌఁగిలించుకొని విషాదము
తో వేరైరి. ఆసామునుండి గురు వోఢ్రదేశమునకుఁ బోయి
జగన్నాథక్షేత్రమును దర్శించి యచటి యాలయమునం దర్చ
కులు పండాబ్రాహ్మణులు నిత్యకృత్యములలోఁ జేయు నకా
ర్యములం జూచి యేవగించెను.

జగన్నాథక్షేత్రమునుండి నానకు దక్షిణదేశమునకుఁ
బోయి యందనేక దివ్యస్థలముల సందర్శించి యక్కడనుండి
సింహళద్వీపమునకుం జనెను. ఈగురువు వెళ్లినప్పటికి సింహళ
ద్వీపమును శివనాథుఁడను రాజు పాలించుచుండెను. తన దేశ
మునకు మువ్వురుక్రొత్తమనుష్యులు వచ్చిరనియు నందు సా
మాన్యసన్యాసులకు బోలని యొక విరాగి గురువై యుండెన
నియు శివనాథరాజు విని వాని జూడగోరెను. కోరి యాతనిం
జూడబోవుటకుముందు వాని ప్రజ్ఞ యెట్టిదియో జగద్వంచన
ము సేయవచ్చిన మాయయోగియో నిజమైన సన్యాసియో
వాని మనోనిశ్చలత యెట్టిదో కనుగొని యనంతరము వాని

దర్శనమునకు బోవలయునని రాజు నిశ్చయించుకొని పంచభక్ష్యపరమాన్నములతో నిండిన యన్నమును, విలువగల చీని చీనాంబరములను సొగసుకత్తియలగు పడుచుకన్నియలను యోగికిఁ గానుకగాఁ బంపెను. గురునానకు మొదటి రెండు వస్తువుల జేతితో ముట్టక కన్నియలం గన్నెత్తిచూడక నిరాకరించుటయు నవి తోడ్కొనిపోయినవారు వచ్చినదారినే భగ్నమనోరథులై పోయిరి. తన కావించిన పరీక్ష గురునందలి గౌరవముఁ బెంప రాజు స్వయముగ నానకును సందర్శింపవచ్చి యంతటి మహాత్ముని రాకచేత తనరాజ్యము ధన్యమైనదని కొనియాడెను. ఆమహారాజు చేసిన యాదరణమునకు సంతుష్టుఁడై కాఁబోలు నానకు సింహళద్వీపమున రెండుసంవత్సరములయైదుమాసములుండెను. ఆదీవి వెడలి లాతిభూములకు నానకు పయనమైనప్పుడు మర్దనుఁడు నిరంతరప్రయాణములచేత విసికి గురువును విడిచి యథేచ్ఛం జనియెను. అట్లు మర్దనుఁడు గురువును బాసిపోయినను కొంతకాలము వాని నెడబాసియుండు నప్పటికి వాని కేమియుం దోఁచక పిచ్చియెత్తినట్లుండుటచే గురువు పిలువకపోయినను తనంతట తాను వచ్చి నానకును గలిసికొనెను.

అనంతరము గురునానకు లోకానుభవజ్ఞానము సంపాదింప భరతఖండమునకుఁ జుట్టుప్రక్కలనున్న యనేక మ్లేచ్ఛదేశములకుఁ బయనము చేసెను. ఆయన చూచినట్లు జెప్పఁబ

డిన దేశములలో నొక్కదాని పేరేనియు నీనాటిభూగోళశాస్త్రజ్ఞు లెఱుంగరు. ఆదేశములకా కాలమున నట్టి పేళ్ళుండునో లేక చరిత్రకారులు జగమునలేని దేశముల నూహించి గ్రంథములలో వ్రాసిరో మనము చెప్పఁజాలము. మనము నిశ్చయముగా నొక్కవిషయమునుమాత్రము చెప్పఁగలము. ఇస్లాము మతస్థాపకుఁడగు మహమ్మదువారి జన్మస్థలమైన యరేబియా దేశమునకు గురునానకు పోవుట నిర్వివాదాంశము. ఆదేశమునకు సముద్రయానముచేసెనో మెట్టదారినిఁబోయెనో చెప్పజాలముకాని త్రోవలో పారసీకదేశపు రేవుపట్టణమగు బుషాహరునగరము నాయన జూచెను. మార్గవశమున నతఁడేయూరికిఁ బోయిన నాయూర బ్రహ్మజ్ఞానమునం దాసక్తిగల మనుష్యులం జేర్చి వారికుపదేశముఁజేసి జ్ఞానబీజముల నచ్చట నాటి యవి పెరిగి ఫలించునని తోఁచినచోట్ల చిన్న సంఘము లేర్పరచి ప్రతిసమితి నొక్క పెద్ద నేర్పరచి వానికి భాయి యను పేరు పెట్టి యతనియాజ్ఞకు వారు బద్ధులై యుండునట్లు శాసించి యటుపిమ్మట పోవుచువచ్చెను. హిందూదేశమునకు బడమట నున్న దేశములలో నేటికిని ధర్మశాలలుండుట కాద్యకారణమీతఁడే. అట్లుసమాజములు స్థాపించుటలో గురునానకు యొక్క తలంపు క్రొత్తమతము స్థాపింపవలయునని కాదు. మిక్కిలి పురాతనమైన యార్యుల యుపనిషన్మతమును జగమునకు జాటుటయే యాయన ముఖ్యసంకల్పము. తనచేత నుప

దేశింపఁబడిన జ్ఞానవాక్యములయందు నమ్మికగల జనులు నిర్భయముగ తమధర్మముల ననుష్ఠించి యితరులకు మార్గప్రదర్శకులై యుండవలయునని యాయన యెల్లచోటుల నొక్కి చెప్పుచువచ్చె.

అరేబియా ప్రయాణములలో నానకు వాని శిష్యులు నిర్బాధకముగ నన్నిప్రదేశములుం జూచుటకు తురకవేషములు వేసికొనిరి. నానకు సహజముగ కలహముల కిష్టపడని పరమసాధువౌటచే జగడములు రాకుండ నుంటకట్లు వేషము మార్చెనేకాని భయముచేత నెంతమాత్రముకాదు. ఏలయన నానకు మహమ్మదువారి జన్మప్రదేశమగు మొక్కాపట్టణమునకుఁబోయి పుణ్యభూములు చూడదలంచియు మహమ్మదీయులకు విరుద్ధములగు నాచారములనే గొన్నిటిని నెరపుచువచ్చెను. మొక్కాలో మహమ్మదీయుల కొక్క యాలయముగలదు. కాబా యని దానికిం బేరు. ఆయూరుకిఁబోయిన మహమ్మదీయుఁ డెవ్వఁడు దన కాళ్ళు కాబాయున్న వైపునకుజూపి పగలుకాని రాత్రికాని శయనింపఁడు. పండుకొన్నప్పుడు తలయే కాబా వైపున నుండవలయు. నానకు తరుచుగా రాత్రులు పండుకొనునప్పుడు తనకాళ్ళు కాబావైపునకుఁ జాపుచువచ్చె. తురకలకు భయపడినవాడట్లు చేయునా? ఆగుడియధికారి యొకనాఁడు శాస్త్రవిరుద్ధముగా శయనించిన నానకునుజూచి దైవగృహమువైపు కాళ్ళుచాపుట యనాచారమని కఠినస్వర

ముతో మందలించెను. ఆతనికి గురు విట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చె.
"దేవునిగృహ మేప్రక్కను మాత్రమే యుండి యేప్రక్కను
లేదో నాకు దెలియదు. నీవెఱుఁగుదువేని నాకాళ్లు చేతపట్టు
కొని దేవుని మందిరములేని ప్రక్కకు వాటిని ద్రిప్పుము."
ఆలయాధికారి వాని పలుకులు విని మతమునైనను లెక్కసే
యక నోట పరిహాసములు సేయు మొండివాఁడై యుండవచ్చు
నని భావించి వాదము ముదరనీయక యంతతో సరిపెట్టెను.
మెక్కా వెళ్లిన మహమ్మదీయులు మహమ్మదువారు పరమపద
ము వేంచేసిన స్థానమగు మెదీనాకు వెళ్ళి యాయనసమాధిఁజూ
డకపోరు. నానకు మెక్కాలోఁజూడవలసిన వైచిత్ర్యములనెల్లఁ
జూచి సంతుష్టుఁడై మెదీనాకుగూడ బోవదలంచుచుండ మర్ద
నుఁడు తన గురువు మెదీనాకు జనందనుకొని యక్కడకుఁబోక
తప్పదని పట్టుపట్టెను. అదివరకే వెళ్ళదలఁచిన గురువు శిష్యు
ని ప్రోద్బలముచేత వెంటనే బయలుదేరి పండ్రెండుదినములు
పయనముచేసి మెదీనాపట్టణముఁజేరి మహమ్మదు సమాధిం
జూచి కొన్నిదినములచ్చట నుండెను. ఆదినములలో నతఁడు
మెక్కాలో వలెనే యిక్కడను సమాధివైపు కాళ్లుచాపి శయ
నించుచువచ్చెను. మెక్కాలోనున్న యాయజమానునికంటె
మెదీనాలోనున్న సమాధియజమానుఁడు చండతరుఁడు దుర
హంకారుఁడు. ఇందక్కజ మేమున్నది. దేవుని దూషించినప్పు
డు సయితము నోరెత్తక గురువుల పేరెత్తినతోడనే రాక్షసుల

వలె మీఁదబడి మనుష్యులను దూషించి వీలగునేని జేయుచే
సికొను పరమభాగవతులు ప్రతిమతమున వేనవేలు గలరు.
మెక్కా మెదీనాపట్టణములకుబోయి యాపుణ్యభూములజూ
చినపిదప మహమ్మదు వారినిఁగూర్చి నానకున కెట్టియభిప్రా
యము కలిగెనో శిష్యుఁడగు బలిని యీక్రిందివాక్యములవలన
స్పష్టమగును. ఈమాటలు బలుని నోటనుండి వచ్చినను గురు
నియభిప్రాయములే యగుట నిజము.

మహమ్మదువారినిగూర్చి గురునియభిప్రాయములను బ
లుఁ డీక్రిందివిధమున దెలిపెను. "మహమ్మదువారిస్వభావము
న మహాత్ముల కుండవలసినంత శాంతము కానఁబడక కోపపు
పాలెయెక్కువ గానఁబడు చున్నది. పునర్జన్మరాహిత్య మగు
నంతటివైరాగ్యము కూడ నాయనయొద్ద నున్నట్లు గానఁబడ
దు. స్వలాభపరాయణత యక్కడక్కడ గానఁబడుచున్నది.
ఆయన పరిశుద్ధుఁడు నిష్కళంకచారిత్రుఁడు ననుట కెంతమా
త్రము సందియము లేదు గాని సంపూర్ణమైనపవిత్రత సంపా
దించుటకు జన్మపరంపరనుండి విమోచన మొందుటకు నీమహా
త్ముఁడు మరలజన్మము నొందవలయు. ఆజన్మము హిందూ
స్థానమున నొకశూద్రునియింటఁ గావలయు. ఆయన జీవన్ము
క్తుఁడైయొకానొకకాలమున బరలోకారోహణము చేసి ఈ
శ్వరసందర్శనము చేసెనని చెప్పెడిమాటలు కేవలము కల్పిత
ములు. ఏలయన నీప్రపంచమున సృష్టింపఁబడినజంతువులె

నేత్రగోచరము లగును గాని సృష్టింపఁబడనివి కంటి కగపడ వు. భగవంతుఁడు సృష్టిపదార్థములలోనివాఁడు కాఁడు. కావు న నతఁడు మానవదృగ్గోచరుఁడగుట యసంభవము. కాని జీ వాత్మ చర్మోపాధిని బాసి పరిశుద్ధావస్థ జెందినప్పుడు పరమే శ్వరసాన్నిధ్యము బడయుటకు బాత్ర మగును. పవిత్ర మైన ఖురానుగ్రంథము భగవద్వాక్యము కాదు. కారణ మే మన. భగవంతున కొకభాష లేదు.

అట్లు కొన్ని దినములు మదీనానగరమున నుండి య చ్చటివిశేషములు దర్శించుచుండ బ్రియసోదరింజూడ నతనికి బుద్ధిపుట్టెను. ఈచెలియలిమీఁద నాయనకు మొదటినుండియు నింతింత యనరానిప్రేముడి యుండెను. ఏలయన నీతోబుట్టు వే చిన్ననా డతని కెన్నిసారులో శరణం బిచ్చెను. తండ్రి క ఠినుఁ డై యతని పై బిట్టలుక పూనినప్పుడు కాపాడెను. తన సోదరుఁడు మిక్కిలినీతిమంతుఁ డనియు సత్యప్రియుఁ డనియు నిక్కడక్కడ యనక యవకాశము వచ్చినచోటనెల్ల వాదించు చు వచ్చెను. లౌకికవ్యవహారవిముఖుఁ డై పరమేశ్వరధ్యానప రాయణుఁ డై సోదరుఁడు మందమతి యై యున్నపుడు తనభ ర్తసయితము పిచ్చివాఁ డని యెగతాళిసేయుచుండ నామెయ తఁడు పరమభాగవతోత్తముఁ డని కనిపెట్టి గౌరవించెను. ఆ కోరిక పొడమినంతనే డనే గురువు శిష్యసమేతుఁ డై మదీనాన గరమును విడిచి కొన్నిమాసములు నిరంతరప్రయాణములు

గావించి పారసీకగాంధారాదిదేశము లతిక్రమించి పాంచాల
దేశము ప్రవేశించి యెట్టకేలకుసుల్తానుపురముజొచ్చి చెలియ
లిగృహము జేరెను. అన్నయుం జెలియలు పరస్పరసందర్శన
జనితానందమున బరవశత్వము నొందిగాఢాలింగనము జేసికొ
నిరి. కొంతకాల మతఁడు సోదరీగృహంబున వసియించి పుణ్య
భూములలో నగ్రగణ్య మైనహిమాలయపర్వతము జూడఁద
లంచెను. తలపుపుట్టగానె యతఁడు బయలుదేఱెను.

హిమాలయము హిందూస్థానమునకుత్తరమున భగ
వంతుఁడు నిర్మించినస్ఫటికపుగోడయో యనునట్లు భారతఖం
డలక్ష్మిశిరోభాగంబునఁ దాల్చినవజ్రంపుమకుటమో యనున
ట్లు విరాజిల్లుచుండును. ఇది యనేకపుణ్యక్షేత్రములకు నిల
యము. నరనారాయణులకు నివాస మైనబదరికాశ్రమ మిం
దేయున్నది. సిద్ధసాధ్యగంధర్వఖేచరాదుల కిది విహారస్థాన మ
నియు నుమామహేశ్వరులకునికిప ట్టనియు బ్రహ్మాదిసురగణం
బునకు సిద్ధమునివర్గమునకు నీమహీధరకూటములు యజ్ఞవాట
ము లనియు గుమారస్వామికి జన్మభూమి యనియు భగీరథప్ర
యత్నమున నాకాశంబుననుండి మహీతలంబునకు దిగినగం
గాదేవికి వసతిస్థలం బనియు నెల్లయోషధులకు నిలయం బని
యు బురాణములలో వర్ణింపఁబడినది. మఱియు బరమభాగవ
తోత్తము లగుమహామహులు పరమతస్థులు తమ్ము బాధించి
నప్పుడు నిలుచ నీడలేక తలదాఁచుకొనుటకు జోటు లేక యె

ట్టకేలకు దుర్గమమగునీపర్వతరాజమును శరణు వేడి గుహాంతరములు నివాసములుగఁ జేసికొని సుఖించుచు వచ్చిరి. ఇట్టియీ మహాశైలముయొక్క నపారమహిమము పురాణములవలననే గాక చూచిన తైర్థికులవలనగూడ విని దేశాటనపరాయణుఁ డగునానకు శ్రవణంబుల వినిన దంతయు నేత్రంబులతోఁ జూచి యానందింపఁ దలఁచుట యాశ్చర్యము కాదు.

అతఁ డాపర్వతమున కరిగి యొకక్షేత్రమునుండి యొక క్షేత్రమున కరుగుచుఁ గంటి కగపడినబ్రాహ్మణులతోడ వేదాంతచర్చలు సేయుచు దనప్రభావమెఱుంగక తన్ను నిందించినవారిచేత నానావమానంబులం బడుచు భూషణంబులకు సంతసింపక దూషణంబులకు దురపిల్లక తనపనిచేసుకొనుచుండెను. మొట్టమొదట నతనియాస్తికభావము కర్మకాండనిరసనము జూచి యాయామతస్థులు వానిని తమతమమతంబులం జేరు మనిపిలుచి యతఁ డందు జేరక యామతముల ఖండింప వాం తనియెడల గౌరవము జూపకపోయిరి. కాని కాలక్రమమున నతనివిశేషవినయంబును సాటిలేనిసత్ప్రవర్తనమును పారములేనిభక్తియు సూనృతవ్రతాసక్తియు గనుగొన్నపిదప నతఁడసాధారణపురుషుఁ డనియు సర్వవిధముల మాననీయుఁ డనియుఁ దెలిసికొని యథార్థగౌరవము గావించిరి. తొలుదొల్త నతనిని విశ్వసింపక యనుమానముతో జూచినవారు వానిసద్గుణసంపద యాలస్యముగ గనిపెట్టి యతఁడు తమ్ము విడిచిపోవున

ప్పుడు మఱికొంతకాల మతనిసహవాససౌఖ్యము గలుగకపో
యెగదా యని విచారించిరి. హిమాలయమున దిరుగుకాలము
న శిష్యుఁడగుమర్దనునిశరీరస్థితి చెడెను. నానకుయొక్క శరీర
ము శీతోష్ణములకు జంకునది కాదు. రెండవశిష్యుఁడగుబలు
నిశరీరము నంతగా గాసి జెందలేదు. కాని మితిమీఱినయాచ
లియు నెడతెంపు లేనియీవానలు నెల్లప్పుడు మంచుమీఁదిప
యనములు సరిగ నాహారము లభింపమి ప్రయాణకష్టములు
మొదలగునవి సుకుమారుఁడైనయాగాయకుని యారోగ్యమున
కు భంగము గలిగించెను. నానాటి కతనిస్థితి బాగుపడుటకు
మారు క్షీణించుటంజేసి గురువు యాత్ర కట్టిపెట్టి పంజాబుదే
శమునకుఁ బోవ నిశ్చయించెను. కాని యామండలము చేరుట
కైన యవకాశము లేకయే మర్దనునిస్థితి పూర్తిగఁ జెడిపోయె
ను. కొన్ని దినములుమాత్రమే యతఁడు జీవింపగలుగు నని గు
రువునకుఁ దోఁచెను. అందుచేతనా రతనిని దీర్ఘప్రయాణము
సేయింపక దాపున నున్నయొకపల్లెకుఁ దీసికొనిపోయి చేత
నైనచికిత్స చేయించి స్వహస్తములతోఁ జేయదగినంతయుప
చారము జేసెను. బలుఁడును దనచెలికానికి శక్యమైనపరిచ
ర్య గావించెను. ఆయుశ్శేషము లేనప్పుడు వైద్యములు నుప
చారములు నిష్ప్రయోజనములు గదా. మర్దనుఁ డెట్టకేలకు
మృతినొందెను. మర్దనుఁడు తనమరణానంతరమున తనదేహ
ము దగ్ధము సేయునలసినదేకాని ఖననము సేయరాదని త

గురువుతో మనవి జేసికొనెను. శిష్యునియిచ్ఛాప్రకారమె గురువు కళేబరమును ఖననము సేయక నగ్నిపాలు చేయుటకే కృతనిశ్చయుఁడై తద్విషయప్రయత్నములు చేసెను. ఆము న్వారు కష్టపడుగలసొత్తు మూడుశాటులు ఆశాటీత్రయమును నానకు శిష్యునికళేబరము జుట్టబెట్టి స్వహస్తనిర్మిత మైనచితి మీఁద శవమును బలుఁడుందానును బెట్టిరి. అగ్నిసంస్కారము బలునిచేత చేయింపక శిష్యవత్సలుఁ డాకట్టకడపటికర్మ ముగూడఁ దనచేతులతోనే చేసెను. శిష్యునకు చుట్టము లెవ్వరు లేమి యతనియుత్తరక్రియలు చేయుట ధర్మమని గురువు స్వయముగానె పారలౌకికక్రియలు చేసెను. నిజమైనప్రేమ యెక్కువతక్కువస్థితులుగాని వర్ణభేదముగాని పాటింపనీయదు గదా. „ఉదారచిత్తానాం వసుధయేవకుటుంబః" యనునట్లు మహానుభావులకు లోకమే కుటుంబము. మర్దనుఁడు గురువుతోఁ జిరసహవాసము జేయుటంజేసి మాధ్యము బాసి జ్ఞాన మించుకయైనసంపాదించెనా యని కొందఱు సంశయముపడ వచ్చును. అట్లు సందియముపడుటకు వలనుపడదు. ఏలయన మంచిపూలు గుచ్చినదారమునైతము సువాసన గలిగి యుండును. అట్లె బ్రహ్మజ్ఞానసంపన్నుఁడైననానకువంటిమహానుభావునితో జిరకాలము కలసిమెలసియుండి యతఁడు సేయువేదాంతచర్చలు పలుమాఱు వినివిని యున్నమర్దనునకు జ్ఞానమంటదనుట యసంభవము. మొట్టమొదట మర్దనుఁడు నాన

కువద్ద శిష్యుఁడైనప్పుడు వాఁడు తనజాతియందు మిక్కుటమైనయభిమానము గలిగి యాశాపాశబద్ధుఁడై స్వలాభపరాయణుఁడై నెల్లవారి నెగతాళి సేయుస్వభావము గలవాఁడై చీటికి మాటికి సణుగుకొనుచు లోకవ్యవహారములయందె యాశక్తి గలిగి యుండెను. కాని కాలము గడచినకొలఁది గురువుయొక్క సదాచారసంపత్తి యీశ్వరభక్తి లోకోద్ధరణాశక్తి కన్నులారఁ జూచినకొలఁది నతనిధనకాంక్ష స్వలాభపరాయణత మొదలగు సామాన్యమానవలక్షణము లడుగంటెను. భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యములు వానిస్థానము నాక్రమించెను. అవి హృదయమున నెలకొనుటయు నతఁడు నిరర్థకసంభాషణములతో గాలక్షేపము సేయక సణుగులుగొణుగులు మాని పరాక్షేపణలు గట్టిపెట్టి జ్ఞానమార్గమున బడి బ్రహ్మానుసంధానపరాయణుఁ డయ్యెను. ఆతనియందు గలిగినమార్పులు గనిపెట్టి సంతసించి యజ్ఞానకవచమును విడిచి జ్ఞానకవచమును దొడిగికొని తనశిష్యుఁడు దేహయాత్రిచాలించినందుకు సంతసించెను.

మర్దనునిమరణము నానకుయొక్కసంకల్పమునకు మార్పు కలిగించెను. పంజాబుదేశమునకుఁ బోవలయునని యంతకుముం దతఁ డాలోచించెను. కాని ప్రియశిష్యుఁడైనబలుఁడు సేతుబంధరామేశ్వరయాత్ర చేయవలయునని కుతూహలపడినందున నతనిమనోరథసిద్ధి గావించుటకై యతఁడు దక్షిణాపథంబున కరుగ సంకల్పించెను. ఈప్రయాణమున నానకును

కనేకులతో వేదాంతచర్చలు జరిగెను. ఆచర్చలు వివాదహే
తువులు గాక యతనికి సంతోషప్రదము లై రెండవపక్షము
వారికి జ్ఞానసంధాయకము లై యుండెను. రామేశ్వరయాత్రి
నుండి యతఁడు తిరిగివచ్చి కొందఱు సాధువులు గురుదాసపు
రముజిల్లాలో నున్న బాటలె యనుపుణ్యక్షేత్రమునకుఁ బోవు
చున్నా రని విని యాసాధువులసహవాసము చేయుటకును త
నజన్మభూమినింకొకసారి సందర్శించుటకును నిశ్చయించి వారి
తో గలిసి యచ్చోటి కరిగెను. బాటలేగ్రామవాసులకును న
చ్చట చేరినతీర్థవాసులకును సనాతనసిద్ధాంతములకు వ్యతిరేక
మైనమతఁబోధ చేయుచున్న నానకుయొక్క రాక యసహ్య మ
య్యెను. ఆమెమహాత్మునియెడల వారెంత ద్వేషభావము బూని
రో యెంతకఠినముగ దూషించిరో యెంతయవమానపఱచి
రో మనము చెప్పజాలము కాని యెందరెందరుసాధువులు త
నతో వితండవాదములు చేసి వెఱపించినను వెఱవనిధీరుఁడుఁ ప
లుపల్లియలయందుఁ బట్టణములయందు వసియించు పూర్వా
చారపరాయణులకోపానలాజ్వాలలబాఱి బడనినిశ్చలుఁడు వేన
వేలుజనులు వచ్చి ప్రశ్నలవర్షము గురిపించి వాదించి యోడి
పోయి తుదకు నిందించినను మనోధైర్యము చెడనిపరమశాం
తుఁడు బాటలేగ్రామము విడిచి వెడలవలసినవాఁ డయ్యెను.
,,అతిపరిచయాదవజ్ఞః" యన్నట్లు పిన్ననాటనుండియుఁ దన్ను
దనకుటుంబమును దనగృహపరిస్థితులను దనబాల్యవిచేష్టితము

లను నెఱిగిన కాకులవంటి లోకుల నడుమ నున్నపుడు శాంతాంతఃకరణుడగు పరమతపోధనుఁడైనను వారివెక్కిరిం పులగ్గలమైనతరి తనశాంతము చిక్కబట్టజాలఁడు.

పంజాబుదేశము విడువకమున్ను మృతినొందిన మర్దను ని స్థానమందు దనకు మఱియొక శిష్యుఁడు సంప్రాప్తించునే మో యని వెదుక జొచ్చెను. ప్రియశిష్యుఁడైనమర్దనున కొక్కకుమారుఁ డుండె నని యతని కప్పుడు జ్ఞప్తికి వచ్చెను. ఆబాలకుని పేరు సజ్జనుఁడు. ఆకుమారుఁడెట్లైన శిష్యుఁడుగ బరిగ్రహించుటకు గురువును బలుఁడును గృతనిశ్చయులై త మరాక గ్రామవాసుల కెవ్వరికిం దెలియకుండునట్లు రాత్రి పొద్దుపోయిన తరువాత తాల్వెండిగ్రామమునకు వెళ్ళిరి. గు రు వొకమారుమూలను గూర్చుండి సజ్జనునికడకు బలుని పం పెను. అతఁడతిరహస్యముగ బోయి గురుసందేశ మెఱిఁగిం చినతోడనే సజ్జనుఁడెంతకాలమునుండియో ప్రయాణమగు చున్నవాఁడ పోలె గడియయాలస్యమైన జేయక వెంటనే మూటముల్లె గట్టుకొని వానితో బయలుదేఱెను. అతనినిజూ చి నానకు వానితండ్రియొక్క మరణవార్తను దెలిపెను. నా నకు మొక్క తల్లియుఁ దండ్రియు గతించినా రని సజ్జనుఁ డెఱిగించెను. గురువుయొక్క పినతండ్రి మాత్రము బ్రతికి యుండె ననియు నిష్టమైనచో నతనిని జూడవచ్చు ననియు సజ్జ నుఁడు విన్నవింప గతన్నాస్థి మృతినొందిన వారికొఱకు వి

చారించిన గార్యము లేదు. జీవించినయున్న వారిని జూడనక్కఱలే దని నానకు తన జన్మస్థానమున నొక్క రాత్రియైన సంపూర్ణముగ గడుపక శిష్యసమేతుఁడై వెడలెను.

ఈసారి గాంధార నగరమున కరుగవలయునని వారి సంకల్పము. గాంధారపురమున వసియించుచు సుప్రసిద్ధులైన బాబావలీ యను మహానుభావుని సందర్శింపవలయు నని యతఁడు బయలు దేఱెను. ఈదారి పలుమా ఱతనికి లిదివఱ నలిగినదే యగుటచేత గ్రామములు బురములు బరిచితములు. ఆముప్పురును ముల్తాను మండలములోని తలంబాపట్టణము విడిచిన తరువాత గురువు బలునితోఁ గూడి మెల్ల మెల్లగా వెనుకబోవుట కేర్పఱచుకొని ముందరియూరికి సజ్జనుని ముందుగా బంపెను. సజ్జనుఁడు కొంత దూరము పోవునప్పటికి వాని కొకయూరు కనబడెను. అచ్చట హిందువుల దేవాలయము మహమ్మదీయుల మసీదు నొక్క స్థలమందె యొకదానికొకటి చేరియుండెను. ఆమఠాధిపతి జనపనార పీచువలె మిక్కిలి తెల్లనైన నాభీ వివరపర్యంతము వ్యాపించిన గడ్డము గలిగి వృద్ధుఁ డని తెలియజేయుటకు మొగముమీఁద ముడుతలుగలిగి చూచినవారికి గౌరవభాజన మని తోఁచుచుండును. సజ్జనుఁడు గంభీరుఁడైన యాతనియాకారము చూచి భక్తితత్పరుఁడై యతని కభివాదము చేసి యతనితోఁ బ్రసంగించెను. ఆవృద్ధుఁడు కొంతసంభాషణము జరిగినపిమ్మట వానిని భోజన

శాలకు దీసికొనిపోయి మధురాహారములతో విందు సేయుమని సేవకుల కానతిచ్చెను. సేవకులును కడుపార వానికి నెక్కబెట్టు వారుపోలె నత్యాదరమున వానిని లోనికి దీసికొనిపోయి యోగిరముపెట్టుటకు మారు వాని కట్టినపుట్టము లూలుచుకొని తిండిపెట్టక కాలు సేతులు గట్టి మారుమూల గదిలో బడవైచిరి. ఇదిజరిగిన కొంతసేపటికి గురుండు బలుసమేతుండై యచ్చోటికి బోయి సజ్జనుని గానక యావృద్ధుని బిలిచి తనశిష్యుని శరీరాదులు వర్ణించ యానవాలు చెప్పి యిట్టిలక్షణములు గల పడుచువాండు మీా కగుపడినాండా యని యడిగెను. అట్టికుఱ్ఱవాని మొగమైన జూడలేదని యాయోగి భృత్యుండు నొక్కిపలుక వాని మాయమాటలు దొంగచూపులు గురువున కనుమానము గలిగించెను. తోడనే బలుండును దానును సజ్జనునికొఱకు పలుతావులు వెదకిరి. ఎట్టకేల కన్నము లేక మిక్కిలి ఖిన్నుండై యొకమూలబద్ధుండై యున్న సజ్జనున వారు కనుంగొని వానికట్లు విప్పి విముక్తుం జేసి యావృద్ధుం బిలిచి నిరపరాధు లగు బాటసారుల నావిధముగ నిష్కారణముగ దోచుకొని చెఱబెట్టవలసిన యవసరమేమివచ్చె నని మిక్కిలి కఠినముగ నడిగెను. అనుగుటతో దనివినొందక గురువు కపటయోగింజూచి సాధుబాధ పరమపాతకమనియు నది కావించిన దురాచరణము విహాలోకమునకు జెడుటయే గాక పరలోకమునకుగూడ జెడి దుర్గతులపాల

గుమరని ధర్మోపదేశము చేసెను. అతితక్షణమైన యీయుప
దేశముయొక్క వేడిమిచేత నమ్ముదుసలి దొంగయొక్క రాతి
గుండెయు గలిగి నీరై పోవ నతఁడు పశ్చాత్తప్తుఁడై దుఃఖపర
వశుఁడై తనకావించిన దోసమొప్పుకొని తప్పు సైరింపుమని
వేడుకొనెను. ఆపురుషత్రియ యీస్థానము విడిచి కొంతద
వ్వారుగునప్పటికి మర్దనుని సమాధి యున్న యూరగుపడెను.
ఆసమాధి దృష్టపథమునం బడినంతనే భస్మరూపుఁడైన
తనతండ్రి యీసమాధిలో నున్నాఁడనివిని సజ్జనుఁడు పితృభక్తి
తరంగితాంతరంగుఁడై యీస్థానము విడిచి రాజాల నని గురు
వుతోఁ జెప్పి యచ్చటనె జీవితశేషము గడుప నిశ్చయించు
కొనెను. సజ్జనుఁడు తన్ను విడుచుటచేత గానము తన చెవుల
కింక వినఁబడదని గురువు వానిని విడువలేక విడువలేక విడిచె
ను. శుభము సంప్రాప్తించినప్పుడు మేర మీరిన యానంద
మును కష్టము సంప్రాప్తించినప్పు డపారమైన దుఃఖమును
బొందుట ధీరలక్షణము గాదని శ్రీకృష్ణుఁడు భగవద్గీతలలో
జెప్పిననీతి స్మరించుకొని యతఁడు సజ్జనునివియోగముకొఱకు
విచారము నొందలేదు. అట్లు సజ్జనుని పితృసమాధికడ నెల
కొలిపి బలోపేతుఁడై నానకు బహుదినంబులు ప్రయాణము
లుచేసి గాంధారుదేశమునకు హిందూదేశమునకు నడుమ ను
న్నకొండలలో ప్రసిద్ధమైన బోలాను కనుమదాటి కడుశ్రమ
పడి యెట్టకేలకు గాంధారము జేరెను. ఖాఖావల్లీవారిని

మిక్కిలి ప్రేమతో నాదరించెను. నానకు జ్ఞానసమున్నతుఁడై
న బాబాఫరీయొక్క సహవాస సౌఖ్యము కతిపయ దినము
లనుభవించి మునుపటికన్న జ్ఞానసంపన్నుఁడై యచ్చోటువిడ
చి స్వదేశాభిమానుఁ డయ్యెను. మార్గమధ్యమున మానచం
దుండను క్షత్రియుఁ డాయన కగపడెను. ఈరాచవానికి మతా
సక్తి మెండు. ఎవ్వరైనదనకు సన్మతోపదేశము చేసి మంచి
దారి చూపువారు దొరకుదురా యని తగినగురునిమిత్త మ
తఁడెదురుచూచు చుండెను. మంచినీరు త్రాగఁబూనువారికి
మహాసరోవర మగపడినట్లు నిరుపేదకు పెన్నిధి లభించినట్లు
నానకువంటి జ్ఞానరత్నాకరుఁ డాజ్ఞానదరిద్రునకు దొరకినతో
డనే యతఁడు తనయదృష్టముచేత లభించెనని సంతసించి యను
నేకదినములు సుశ్రూష జేసి బహు సంవత్సరములనుండి దేని
కై యన్వేషించుచుండెనో యాబ్రహ్మజ్ఞానఫలమును దని
వొంద ననుభవించెను.

తిరిగి పయనము చేయునపుడు నానకు బాలనాథపర్వ
తమునొద్ద జుట్టుప్రక్కల నెక్కడ నూరుపల్లెలు లేని నట్టడవి
లో నొకచెట్టుక్రింద శిష్యద్వితీయుఁడై దారితెన్ను కానక మెస
గుట కాహారములేక బడలి కూర్చుండెను. ఆకొండదాపున
జోగులమఠ మొకటి గలదు. ఆజోగుల కొడయుఁడైనయోగి
పరమదయాళువు పరోపకారపరాయణుఁడు. అతని యాజ్ఞా
ప్రకార మాజోగులు ప్రత్యహము సాయంసమయమున చిన్న

చిన్నజట్లుగా జేరి దారితప్పి పోవుబాటసారులను గలిసికొని వారిని దమమఠమునకు దోడ్కొనివచ్చి సత్కరించుచుందురు. ఆగుంపులలో నొక్కటి వృక్షచ్ఛాయం గూర్చుండిననానకుం గనుంగొన తమమఠమునకువచ్చి యతిథి గావలసినదని వానిని గోరెను. ఆతరుచ్ఛాయయె తనకారాత్రి నివాసయోగ్య మగు నెలవగుననియు దా నదివిడిచి రాననియు నతం డుత్తరము చెప్పెను. వారతని యుత్తరము మఠాధిపతి కెఱింగింప నతఁడు కదలిపోయి స్వయముగ నతని నాహ్వానముజేసెను. అతని కో రిక నిరాకరించుట మోటతన మగునని తలంచి గురువు తన య నుచరుని గలసి మఠమున కరిగి యతిథియై వారిచ్చు సత్కా రములనంది సంతుష్టుడయ్యెను. అతఁ డామఠమున నొకటిరెం డుదినము లుండి మరల బయలుదేరి తెంపులేని పయనములు చేసి తనమామగారైన మూళుఁడు వసియించుగ్రామము చేరె ను. అప్పటికతఁడు పదియారు సంవత్సరములనుండి ప్రయాణ ముచేయుచుండెను. ఆగ్రామమునకు నానకు వచ్చినాడని వి నినతోడనే ముదిమిచే నవయవపటుత్వము దప్పిన మూళుఁడు కన్నులార నల్లునొక్కసారి గని యతని నింటికి దోడ్కొనిరావ లయునని శ్రమపడి యతఁడున్న ధర్మశాలకు బోయి సబహు మానముగ నతనిని దర్శించి తనయింటికి రమ్మని వేడుకొనెను. గురువు బహుమానముల స్వీకరింపక యతని గృహమునకు బోవుటకు సమ్మతింపక హరినామస్మరణమే తనకాప్తబంధు

వనియు ధర్మశాలలే తన గృహములనియు జెప్పి యతనిం బంపెను.

మామగారి గ్రామమైన పఖోకరంథవాలో నానకు రెండుమాసము లుండెను. ఆకాలములో నజ్ఞానతమః పటలముచేత నావృతములైన యనేకమనస్సులయందు జ్ఞానదీపములను వెలిగించి వారిని యీశ్వరభక్తులుగ జేసెను. అంతకంతకతనిపేరు పరిసరభూములయందు వ్యాపించుటంజేసి జ్ఞానసంపాదనము నిమిత్తము జనులు పెక్కండ్రతని సన్నిధికి రాదొడంగిరి. మానసద్వయ మాగ్రామముననున్న తరువాత ధర్మక్షేత్రమైన కురుక్షేత్రమునందు గొప్పతీర్థము జరుగునని తెలిసినందున నానకు బయనిగూడి యచ్చటి కరిగెను. ఆర్యావర్తమానమందలి మహాపుణ్యక్షేత్రములలో గురుక్షేత్ర మొకటి. ఈ క్షేత్రముందే భగవానుడగు శ్రీకృష్ణుండు తన మేనమరదియు జెలియలి మగడును గాఢాపుచెలికాండునగు నర్జునునకు రథసారథియై పార్థసారథినామధేయంబున బ్రసిద్ధుండై కురుపాండవసైన్యమధ్యమున నరదంబున నిలువంబెట్టి యుపనిషత్సారమైన భగవద్గీతాశాస్త్ర మాధవుం డాయన కుపదేసించెను. ఈక్షేత్రమునందే కురుపాండవ రాజకుమారులు కౌరవసామ్రాజ్యము నిమిత్తము పెచ్చుపెరిగినమత్సరంబున మహాసంగ్రామము గావించి నిహతులైరి. ఈక్షేత్రమునందే యాకాలపురాజనందను లందము కౌరవపాండవులలో నేదోయొక

పక్షములూని మహానామపవిత్రయానలమునకు మిడుతలై కథా వశేషులైరి. మహాభారతసంగ్రామము జరిగి రమారమి యిప్పటికి నాలుగువేల సంవత్సరములైనను ననేక రాజఋషులచ్చట రణనిహతులై వీరస్వర్గము జూరగొనుటచే నాటగోలెనది భువనపావనమైన పుణ్యక్షేత్రమై పుణ్యాత్ములకెల్ల సేవ్యమై పురాతనచరితాభిలాషులకు గూడ నభిగమ్యమై విరాజిల్లుచున్నది. ఈకారణముచేతనే నానకాస్థలమునకు బోయి యుండును. ఆసంవత్సరము సమ్మేళనము మిక్కిలి గొప్పది. అన్నివర్ణములవారు నన్నిమతములవారు నచ్చట సమావేశమైరి. కాని కాలక్షేపము నిమిత్తము వేడుకనిమిత్తము వేళాకోళము నిమిత్తము విహారము నిమిత్తము వచ్చినవారే కాని తీర్థవాసులలో ననేకులు నిజమైన భక్తితోడను శ్రద్ధతోడను బరమార్థముతోడను వచ్చినవారు లేరు. హోమములు గావించువారు స్వాధ్యాయము చెప్పువారు భజనలు సేయువారు స్నానములు సలుపువారు జపములు చేయువారు తపోనిరూఢులైనవారు ధర్మోపదేశములు చేయువారు వేనవేలు గనబడిరి. విగ్రహారాధనము విరివిగా జరిగెను. నిష్కళంకమైనభక్తి నిజమైనవైరాగ్యము సత్పాత్రదానము సాధుసేవ బ్రహ్మజిజ్ఞాస మొదలగునవచ్చట మృగ్యములయ్యెను. నానకువంటి వేదాంతకవియున్నియు ననహ్యములై తోచెను. ఆజపములు తపములు దానములు ధర్మములు బ్రహ్మజ్ఞాననిష్ఠులైన యామహాత్మునకు

దలయేరు గలిగించెను. పారమార్థికులు గాక గతానుగతికు
లైన మూఢలోకులకు బుద్ధి చెప్పవలయునని తలంచి బలుని
బిలిచి యచ్చటచెరువులోనుండి యొకచేపం దెమ్మని యతఁడు
తెచ్చినయామత్స్యమునుదాకలోబెట్టిముండింపదొడఁగెను. అది
చూడఁగానే తీర్థవాసులకు నతితీక్ష్ణమైన కోపము వచ్చెను.
అటువంటి పావనక్షేత్రమున పరమపావన చరిత్రులగు తీర్థవా
సులు లక్షోపలక్షలు చూచుచుండగ నటువంటి పుణ్యదినమున
యోగి యన్నపేరు పెట్టుకొన్నవాఁడు జీవహింస చేసి కడుపు
నించికొనుటకన్న కష్టకార్యము మఱొకటి లేదని యచ్చట చే
రినవారందరు దలంచి కోపగించిరి. కొందఱు తమనాలుకలను
యథేచ్ఛముగ నుపయోగించి వానిని నోటికి వచ్చినట్లు బండ
బూతులు తిట్టిరి. అట్టి దురాత్ముని బ్రతుకనియ్య గూడదని
దుడ్డుకర్రలు చేతబట్టుకొని చంపవచ్చిరి. వాని కాసమయము
న నెడతె తెలియలేదు. పొంగి పొరలివచ్చుచున్న మహాసము
ద్రమువలె జనసమూహము తన్ను నిర్మూలనము జేయుటకు
దుడ్డుకఱ్ఱలతో వచ్చి మీఁదపడుచున్నను నతఁడు మహాపర్వత
మువలె చలింపక నిర్భయముగ వారిముందర నిలిచి మీరు
వాగ్వాదము చేసి నన్ను గెలువ దలంచిరా లేక దండప్రయో
గముచేతనే నిర్జింపఁదలఁచిరా యని యడిగెను. వర్షకాల మే
ఘము లురిమిన చందమున దమకంఠము లెత్తి వారిట్లనిరి.
వాగ్వాదము చేసి నీతప్పు నీవు తెలిసికొని యికముం దట్టిపని

నెన్నఁడు సేయఁగని నీవు ప్రమాణము చేసిన పక్షమున నిన్ను విడిచెదము. లేదా యీచేపను నీవు కోసినట్లే నిన్ను ముక్కలుముక్కలుగా గోసెదమని వారుత్తరమిచ్చిరి. అప్పుడు నానకు వారి కిట్లనియెను. మనుష్యుఁడు మాంసమునుండి పుట్టెను. మాంసముతోనే పెరుగుచున్నాఁడు. కావున మాంసమునందు నంతద్వేష ముండవలసిన యవసరము లేదు. పూర్వాచార పరాయణులైన యామూఢభక్తులు వానిమాటకు దగిన ప్రత్యుత్తరము చెప్పలేక యతఁడు జ్ఞానసంపన్నుఁడైన మహాయోగి అతని జోలికి మనము పోగూడదని చల్లచల్లగ జారిరి. నానకుగురువుయొక్క ప్రతిష్ఠ దేశమంతటను ముఖ్యముగ బంజాబుదేశమునను గ్రమక్రమముగ వ్యాపించెను. అతఁడేకమతమును మెచ్చలేదు. ఒకమతమును ఖండింపలేదు. ఏమతమునందైనను దోషములున్న పక్షమున నాదోషముల నతఁడువిమర్శించి ఖండించుచు వచ్చెను. దీనిఫలిత మేమనగా బ్రతిమతస్థులు నతనింగూర్చిన కథలువినుచు నతని గుణగణములు భక్తిశ్రద్ధలు జెప్పుకొనుచువచ్చిరి. అంతకంతకతనికి యశస్సు ఢిల్లీచక్రవర్తియొక్క కొలువుకూటమువఱకు వ్యాపించెను. ఆకులమున భోగపరాయణుఁడైన యిబ్రహీములోడీ ఢిల్లీచక్రవర్తియై యుండెను. ఆఢిల్లీ చక్రవర్తి కితనిగొడవ లక్ష్యములేదు కాని యాయన యాస్థానమునందు స్వమతాభిమానియు నానకు సిద్ధాంతములయందు ద్వేషము గలవాఁడు నగు ముత్సద్దీ

యను మహమ్మదీయుఁడుండి చక్రవర్తికి నానకుమీఁద నమితద్వేషము కలుగునట్లు చెవిచెంత జేరి కొండెము లెన్నెన్నియో చెప్పి యతని మనస్సు పాడుచేసెను. ఆమహమ్మదీయుఁడు చక్రవర్తితో నీతెలుఁగున జెప్పెను. ఈనానకు మహమ్మదీయమతమునకె గాక హిందూమతమునకు గూడ ద్రోహవిగ్రహారాధనము సేయగూడదనియు వర్ణభేదము దూష్యమనియు నితఁడు హిందువుల నధిక్షేపించును. గోవధము పాతకమనియు మహమ్మదువారు జగద్గురువు కారనియు మనల నధిక్షేపించును. కావున నితఁ డుభయమతస్థులకు విరోధియే కావున సర్వవిధముల దండ్యుఁడు. ఆపలుకులు చక్రవర్తికి నచ్చెను. ముత్సద్దికి గాని చక్రవర్తికి గాని హిందూమతము మీఁద నిజమైన యభిమాన మున్నదని మనము నమ్మగూడదు. మహమ్మదీయ మతము నధిక్షేపించుటచేతనే ముత్సద్దికి నానకుపై బట్టరాని యాగ్రహము వచ్చెను. తనమతమును దూషించినందుకు నానకును దండించినచో హిందువులకు గష్టముగనుండు నని ముత్సద్దీ హిందూమతముమీఁద నత్యంతాభిమాన మున్నట్లభినయించి చక్రవర్తి కాపరమసాధువు మీఁద పారములేని కోపముదెప్పించెను. ఆకోపావేశమున జక్రవర్తి నానకును జెఱసాలలో బెట్టించెను. మహాపురుషులకు గృహములు కారాగృహములు నొక్కవిధముగానే యుండు నను మాట భోగపరాయణుఁ డైన చక్రవర్తి యెఱుఁగఁడు, జీవ

న్మహాత్ము లగు మహాత్ములు కారాబద్ధులయ్యు చెఱసాలలో సం పూర్ణ స్వాతంత్ర్యము గలవారియట్లు సంతోష భరితులై యుందురు. అజ్ఞానులు యథేచ్ఛముగ విహరింప స్వాతంత్ర్య ము గలిగియు సంసారబద్ధులై కారాబద్ధుల కంటె నధికదుఃఖ ము లనుభవించు చుందురు. చక్రవర్తి గురువుయొక్క శరీర మునే నాలుగుగోడల నడుమబంధించెను. కాని యాతనియా త్మను బాధింప జాలఁడు. శరీరము చెఱనుండి గదలలేకపో యినను విశృంఖలమైన యాత్మ రోదసీ కుహరమంతయు స్వేచ్ఛగా విహరించి పరమేశ్వరుని పాదములవఱకు బయన ముసేయును. ఆ చెఱసాలలో నున్న ఖైదీలు ప్రతిదినము తిర గళ్ళతో గొంతపిండి విసరవలయునని నియమముండెను. కా రాబద్ధు లాపని బహుకష్టమున జేయవలసి వచ్చెను. నానకు స్వధర్మముచేయుటయం దత్యంతాసక్తి గలవాఁడు కావునదక్కిన వాండ్రవలె రేలు పెందలకడ నిదురవోవక విసరవలసినపిండి యంతయు విసిరి శయనించుచు వచ్చెను. అది యెఱుఁగక తోడిఖైదీలు నానకుయొక్క శిష్యులు నానకునకు మహామహి మలు గల్పించి నానకు స్వహస్తముతో విసరనక్కఱలేకుండ నతని ప్రభావముచేత వాటంతటవే తిరుగళ్ళు తిరిగె ననియు భగవంతుఁడే వచ్చి విసరెననియు జెప్పుకొనఁ జొచ్చిరి. మూ ఢవిశ్వాసము గల యానాఁటి జనులందఱు నామాటలు నమ్మి రి. దైవానుగ్రహమువలన నానకు చిరకాలము చెఱలోనుండ

డలేదు. మొగలాయి వంశస్థుఁ డగుబేబరు కట్టకడపటిసారి హిందూదేశముపై దండువెడలి పానిపట్టువద్ద యిబ్రిహీము లోడీని గెలిచి యతనిం జంపి ఢిల్లీసింహాసన మెక్కెను. అతఁడు గద్దెయెక్కిన యెనిమిదవనాఁడు మహానుభావుఁ డైనయోగి యొకఁడు పూర్వచక్రవర్తి చేత నిర్హేతుకముగ జెఱబెట్ట బడెనని విని తక్షణమే యతనిని వదిలిపెట్టవలసినదనియు మిక్కిలి గౌరవముతో దనసన్నిధికి దోడ్కొని రాలసినదనియు నానతిచ్చెను. అతని యాజ్ఞాప్రకారము బందెకాఁడు వానిని జక్రవర్తి సన్నిధికి దోడ్కొని పోయెను. చక్రవర్తి యతనితో భగవద్విషయమై సంభాషించి యతడిచ్చిన యుత్తరముల కు సంప్రీతుఁడై ప్రీతుఁడై వీడుకొలిపెను. ఏడుతరములవఱకు బేబరుసంతతివారు హిందూస్థానము పరిపాలింతురని యాసమయమున బేబరుతో నానకు చెప్పెనని కొందఱు చరిత్రకారులు వ్రాసిరి. అట్లు మొగలాయి చక్రవర్తిని వీడ్కొని నానకు మరల దేశాటన మారంభించి కాశ్మీర దేశమునకు బోయియచ్చట దనసిద్ధాంతములను బోధించి ప్రసిద్ధుఁ డైక యొక బ్రాహ్మణుని దనమతమునం గలపుకొనియెను. నాటం గోల బెక్కండ్రు నాతనిమతమును స్వీకరించి శిష్యులైరి. కాశ్మీరమునుండి యతఁడు లాహూరుపురమునకు వచ్చెను. ఆపురవాసియు మిక్కిలి పలుకుబడి గలవాఁడు గొప్పవాఁడు నగు నొకతురక యమీరుగూడ నతని శిష్యుఁ డయ్యెను.

అనంతరము నతఁడు మానుగారి యూరికి వచ్చెను. ఒకనాఁ డతఁ డాగ్రామమున నొక చెట్టుక్రింద గూర్చుండ జాటుజాతివాఁడైన యొకబాలుఁడు పశువులం దోలుకొనుచు నాదారిం బోయెను. వానిపేరుఁబూరా అతనిముఖవైఖరిం బట్టి సద్గురూపదేశము గలిగి సత్పురుషునిచేత శిక్షితుఁ డైనపక్షమున నాబాలకుఁడు మహాపురుషుఁడు కాఁ గలఁడని గురువు తెలిసికొని వానిం దనకడకు రమ్మని చేసన్న జేసెను. ఆబాలుఁడు తక్షణమె యాతనిసన్నిధికిం బోయి యేలపిలిచితిరని యడిగెను. పనియేమిలేదు. ఊరకపిలిచితినని గురు వుత్తరముచెప్పెను. లోకఖ్యాతకీర్తి యైన మహానుభావుఁడు తగవంటి యర్భకుని నిర్హేతుకముగ బిలువఁ డని యబ్బాలుఁడు తలంచి మరునాఁ డొక చెంబునిండ నేయి బోసికొని యతని దర్శనమునకుఁ బోయి తనతెచ్చిన కానుక గ్రహింపు మని ప్రార్థించెను. నీతలిదండ్రులతో జెప్పి యిది తెచ్చితి వా వారిమెరుకలేక తెచ్చితివా యని నానకు డింభకు నడిగి మాతాపితలకు దెలియకుండ దెచ్చితి నని యతఁడుత్తరము చెప్ప గృహయజమానులకు దెలియకుండ దొంగతనముగఁ దెచ్చిన వస్తువు పుచ్చుకో నని బాలకుఁ డెంత బతిమాలినను దానిని గ్రహింపక పంపివైచెను. అనంతర మాబాలకుఁడు ప్రతిదినము గురుసందర్శనము జేసి క్రొత్తవిషయములు నేర్చికొనును గొంతకాలమునకాతనికి శిష్యుఁడై పంజాబుదేశ

మందు మిక్కిలి పేరుగాంచిన సన్యాసి యయ్యెను. ఈవిధముగ హిందువులు మహమ్మదీయులుగూడ నతని శిష్యులుగను వచ్చిరి.

మామగారియూర నాలుగుసంవత్సరములుండి మామగారి మరణానంతరమున నతఁడు గ్రామము విడిచిపెట్టెను. అప్పటి కతనికరువది సంవత్సరములు నిండెను. మునుపటివలెదీర్ఘప్రయాణములుచేయుట కోపిక లేకపోయెను. అందుచేత స్వస్థలము విడిచి దేశాంతరములకుగూడ దని యతఁడు నిశ్చయించుకొనెను.

చరమావస్థ.

నానకు షష్టిహాయన పూర్తి చేసినందున మునుపటివలె సాధువులయొక్కయు సన్యాసులయొక్కయు ఫకీర్లయొక్కయు సహవాసము చేసి వేదాంతగోష్ఠితో గాలము బుచ్చుట కవకాశము లేకపోయెను. ఏదోయొకచోట స్థిరముగానుండి పశ్చిమవయస్సు గడుపవలయునని నిశ్చయించి యేగ్రామము తనకనుకూలముగా నుండునోయని యతడు విచారింపఁదొడఁగెను. అట్లొకస్థానమేర్పరచుకొనక మునుపు జన్మభూమియగు తాల్వొండి కరిగి పితృవంశస్థులలో హతశేషుల నొకసారి చూడవలయునని కోరిక గలిగినందున నతఁడచ్చట కరిగెను. అతని పినతండ్రి యగులుల్లామాత్రమప్పటికి జీవించియుండెను. నానకు పినతండ్రియింట బహునెదు దినములు

డెను. యావజ్జీవ మచ్చటనే యుండవలసిన దని పినతండ్రి నానకు ననేకవిధముల బ్రతిమాలెను. కాని యతఁడు దానికి సమ్మతింపలేదు. నానకు తన్ను విడిచిపోవునప్పుడు పినతండ్రి గుఱ్ఱమొకదానిని తెచ్చి సుకరముగ బ్రయాణము సేయుటకు వీలుగ నుండును గనుక దానినైన బరిగ్రహింపవలసిన దని పలువిధముల వేడుకొనెను. అదియు బరిగ్రహింపక నానకు వానికిట్లనియె. నేను భగవంతుని కొలువు చేయుచున్నాను. ఇప్పుడు నామనస్సులో నేవిధమైన సంతాపము గాని బెంగ గాని భయము గాని సందేహము గాని లేదు. ఇది పెట్టుబడి లేనివ్యాపారము కాని లాభము విశేషముగ వచ్చుచున్నది. ఇది యిమ్మని అది యిమ్మని యడుగువారు లేరు. ఎంతయదృష్టవంతులకో గాని యిటువంటి బేరము తగులునా అట్లు చెప్పి పినతండ్రిని వీడ్కొని చిరకాలమునుండి తన్ను సేవించుచున్న బలుని తన శుశ్రూషాబంధమునుండి విడిపించి యథేచ్ఛముగ విహరింపవలసిన దని యానతిచ్చి బియాసునదీతీరమున మిక్కిలిమనోహర మైనయొక స్థానము తనకు నిలయముగ నేర్పర చుకొని యాస్థానమునకు విశ్వకర్త యగుపరమేశ్వరునిపేరు పెట్టదలఁచి కర్తారపురమని నామమిడెను. ఇచ్చట సాధువులు యోగులు పెక్కండ్రు చేరి యతనిని సేవించి యతని సహవాససౌఖ్య మనుభవించిరి. అతనిభార్య యగుచూసిదేవియు నానకుయొక్క కొడుకులు గూడ నచ్చోటనే చేరిరి, ఆబిడ్డలు

వచ్చిరని యతని కానందములేదు. విచారములేదు. సన్యా
సులకు తమమనస్సే సమస్తానందములు గలుగ జేయును. గాని
బాహ్యవస్తువులు సంతోష మొసంగ జాలవు. అతఁడీవిధ
ముగ నొకచోట స్థిరముగ నుండుటవలన గొప్ప ప్రయోజన
ము గలిగెను. ఆమహాత్ముఁడదినములకు బోధించిన బోధనము
లవలనను గానముచేసిన గీతములవలనను చేసిన వాదముల
వల్లను నతని యభిప్రాయములు దెలియుచుండినను నవి యొక
వరుస లేక చెదిరి విడివిడిగా నుండుటచేత నెల్లవారికి సులభము
గ లభింపకుండెను. పూర్వోత్తర సందర్భములు చక్కగా
గమనించి యవి యొకచో జేర్చివ్రాసి లోకుల కుపయోగము
గనుండునట్లు చేయవలసిన భారము తనపై నుండెను. ఒకచో
స్థిరముగ నుండుటవలన గలుగు ముఖ్యప్రయోజన మిదియె.
ఆకర్తారపురమందుండి నానకు తనపని నెఱవేర్చుచుండ లెహ
నుడను నొకక్షత్రియుఁడు విష్ణుదేవి యనుక్షత్రియునకు యా
త్రపోవుచు నీగ్రామమునకు బోయి యచ్చోట మహానుభావు
డొకఁడున్నాఁడనివిని యాతని సందర్శించెను. ఆక్షత్రియుఁడు
కర్తారపురమున నొక్కదినము మాత్రమె యుండదలఁచెను.
కాని నానకుయొక్క బోధామృతపానముచేత నతఁడు పరవ
శుఁడై యచ్చోటు విడువజాలక నిరంతర శుశ్రూషలచేతను
పరమార్థగ్రహణముచేతను వినయవివేక సంపత్తిచేతను స
త్ప్రవర్తనముచేతను గురువుయొక్క యనుగ్రహము బడసెను,

గురుశిష్యులకు గలపరిచయము స్వల్పకాలమునుండి యైనను నారాచవానిభక్తిజ్ఞానవైరాగ్యములు గురువుమనస్సును సంపూర్ణముగ గరగించి యతనియందు పుత్రివాత్సల్యము గలిగెను.

తనయనంతరమున దాను బోధించిన మతములోకమునకు బోధించుటకుఁ దగినవాఁ డారాచవాఁడే యని నానకు వానినే పీఠాధిపతిం జేసెను. ఈకార్యము చూనీదేవికి మిక్కిలి కష్టముగ నుండెను. పీఠాధిపత్యము కుటుంబమునకు గౌరవము విశేషముగ గలిగించుటయె గాక కట్నములు కానుకలు మొదలగువానిరూపమున ధనలాభము గూడ గలిగించును గావున నట్టిమహాపదవి తనకొడుకులకు రాక పరాధీనమగుటచే నాయిల్లాలు మిక్కిలివగచి యది తనపుత్రులయందే నిలుపు మని యతనిం బ్రార్థించెను. కాని మతబోధకుఁ డైన పీఠాధిపతికుండవలసిన లక్షణము లేవియుఁ దనకుమారులయందు బొడకట్టక క్షత్రియునియందె పొడగట్టుటచేత నతఁడు లోకోపకారార్థమై పుత్రస్నేహ మొకమూలకు ద్రోచి మతవ్యాప్తియె ప్రధానముగ జేసికొని యిల్లాలి మొఱలు పెడచెవిని బెట్టి రాచవానినె పీఠమునఁ బ్రతిష్ఠించి యతనికి యంగదుండనునామమిచ్చెను. చూనీదేవి నెట్లయిన తనకావించిన యేర్పాటునకొడంబరుపఁదలఁచి నానకు తనకుమారులను రాచవానిని బలుసారులు భార్య యెట్టయెదుట బహువిధముల శోధించెను. ఆశోధనలలో క్షత్రియుఁడె సర్వవిధముల శ్రేష్ఠుఁ డని చూనీ

దేవికింగూడ దోఁచుటంజేసి సత్యమొప్పుకొనక తప్పదుగావున
మనసులో నిష్టము లేకపోయినను నామె రాచవానినె బ్రతి
ష్ఠింపఁ దగు నని నోటితో ననెను.

ఆమహాపదప్రతిష్ఠుఁడగు తన శిష్యుఁడు మత్సరగ్రస్తు
లైన జనులచేత బీడింపఁబడకుండ నతని స్వగ్రామముననే బో
యి యుండవలసినదని శాసించెను. తను వచ్చినపని సమాప్త
మైనందున నానకు దేహత్యాగము చేయవలసినకాలము సమీ
పించు చున్నదని గ్రహించి యందుకు సన్నద్ధుఁ డయ్యెను.
మరణము సమీపించు చున్నదని యాతఁడు తెలిసికొని యొక
నాఁడతఁడు రేపురాత్రిలోపుగ నేను లోకాంతరమున కేగుదు
నని చెప్పెనఁట. అతని బసకు సమీపమున నొక మర్రిచెట్టు
గలదు. ఆవృక్ష మతనికి మిక్కిలి ప్రియము. అతఁడు పలుమా
ఱు దాని నీడను వసియించి సుఖించెను. ఆదినమునగూడ
నతఁ డాచెట్టుక్రిందనే తన సెజ్జలపరపించుకొని పండుకొనియె
ను. ఆమహాత్మునకు గాలము సమీపించినదని విని హిందువు
లు మహమ్మదీయులు గూడ గడసారి యాతని దర్శనము
జేయగోరి గుంపులు గుంపులుగ బోయి చూచి ధన్యులైరి.
మరణము నిమిత్తము ప్రత్యేకముగ నతఁడు గట్టించుకొన్న
యింటిలోనికి దన్ను తీసుకొని పొమ్మని సాయంకాల మతఁడు
కోరెను. ఆగృహమున స్వబంధువులయొక్కయు శిష్యగణము
యొక్కయు సన్నిధి నతఁడు 1526 వ సంవత్సరమున నాశ్వ

యుజ శుద్ధ దశమినాఁడు జాము రాత్రియుండగ బరమపదము నొందెను. చూనీదేవియు గొడుకులు పీఠాధిపత్యము తమ కుటుంబములో నుంచవలసినదని కట్టకడపటి దినమున సయితము గురుని యడుగులపైబడి వేడుకొనిరి. కాని యతఁడు నిశ్చయుఁడై వారివేడుకలు త్రోసిపుచ్చెను. గురుకళేబరమునకు దహనసంస్కారము చేయదలఁచి హిందువులా శవమును రుద్రభూములకడకు గొనిపోయిరి. అది విని యంతయు మహమ్మదీయులు నానకు తమ మతమే బోధించె ననియు దమవాఁడే యనియు శవము తమ యధీనమే కావలసినదనియు వాదించి శవమును ఖననము చేయుటకై తెమ్మనిరి. హిందువులందుకు సమ్మతింపకపోగా రెండు తెగలకు భయంకరమైన కలహము వచ్చుటకు సిద్ధమయ్యెను. ఉభయులు కత్తులు దూసిరి. అప్పుడొక జ్ఞాని యాగుంపులోనుండి వచ్చి నానకువంటి మహాత్ములు తమకళేబరములనుగూడ విడిచి పోవరుసుఁడీ యని పలికెను. ఆమాట విని హిందువులు మహమ్మదీయులు గూడ కళేబరమును మున్ను బెట్టిన నెలవునకు బోయి చూడ నచ్చట శవము లేకపోయెను. ఎల్లవారు విస్మితులైరి. ఆయన కప్పుకొన్న దుప్పటి మాత్రము లభించుటం జేసి యది హిందువులు మహమ్మదీయులు రెండుతునకలు చేసి చెరియొక తునక పుచ్చుకొనిరి. హిందువు లాతునకను దహనము చేసిరి. తురకలు నేలపూడ్చిపెట్టిరి. ఈవిధముగ మహానుభావుడైన

నానకు పేదకుటుంబము పుట్టి తనవిజ్ఞానసంపత్తిచేత జగద్గురువై మతకర్తయై డెబ్బదియేండ్లు జీవించి జీవితకాలములో నెక్కుడినిమిషమైనను వ్యర్థముచేయక జ్ఞానసంపాదనమునందే వినియోగించి సంసారశృంఖలముల నాసముగ నను ద్రెంపివైచి యెవ్వరికొలువు సేయక దేవదేవునికొలువే చేసి చరితార్థుడై యాతని సాన్నిధ్యము బడసెను.

నానకు స్థాపించిన మతముపేరు సీకుమతము. తన్మతస్థులు సీకులు అని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారు. వీరు పంజాబు దేశమున విశేషముగ నున్నారు. నానకు యొక్క మతము చైతన్యవైష్ణవమతమువలె బసవేశ్వరుని జంగము మతమువలె వర్ణభేదశూన్యమై భక్తిరసప్రధానమైయుండును. విగ్రహారాధనము చేయ గూడదని నానకు బోధించెను. వేదమునందితనికి గౌరవము కలదు కాని యిదియే పరమప్రమాణ మని యతఁ డొప్పుకొనలేదు. జీవహింసాస్పదములైన క్రతువులు మొదలగు కర్మలు పనికిరావని యతఁడుగర్హించెను. ఈశ్వరుఁ డొక్కడే యనియు నతఁడు సర్వశక్తుఁడనియు సృష్టిస్థితిలయకారుణుఁ డనియు భక్తిచేతనే యతఁడు సాధ్యుఁ డగుననియు నితనియాశయము. శంకరరామానుజమధ్వాచార్యులవలె నితఁడు విద్వాంసుఁడు గాఁడు. జీవాత్మపరమాత్మభేదములు విచారించి యితఁడు తత్వనిర్ణయములు చేయలేదు. భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యములవలన మానవుఁడు పాపబంధములు విడిచి యీశ్వరసా

న్నిధ్యము నొందునని యతఁడు బోధించెను. సీకులమతగ్రంథ
ము పేరు ఆదిగ్రంథము. దీనికే గ్రంథసాహెబులని పేరు.
దీనిలో నానకుయొక్కయు నతని యనంతరమున మతగురువు
లైన గురువులయొక్కయు సిద్ధాంతము లున్నవి. ఇతఁడు తుల
సీదాసు కబీరుదాసు మొదలగువారియట్లే పరమభాగవతో
త్తముఁడు. ఈమతము పదియవ గురువగు గురుగోవిందుని కా
లమున మహోన్నతమైన స్థితికి వచ్చెను.

సమాప్తము.

